Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Το να ζητάει κάποιος την ειρήνη από τους πολεμοκάπηλους του Ο.Η.Ε., είναι το ίδιο παράλογο με το να ζητάει τη δικαίωση του Νίκου Τεμπονέρα, από τη "δικαιοσύνη"..

ΑΘΗΝΑ, 15 Ιούνη 1992 - τεύχος 65

ΣΥΝΝΕΦΑ ΠΟΛΕΜΟΥ φαίνεται πως μαζεύονται στη νοτιοανατολική περιοχή της Ευρώπης.
Αυτό, τουλάχιστον, προσπαθούν να μας πουν και να μας πείσουν για την αλήθεια του τα ΜΜΕ.
Το θέμα, ωστόσο, ξεπερνάει τα όρια της αλήθειας και της πραγματικότητας ενός επικείμενου "Βαλκανικού πολέμου" και μιας επικείμενης "μεταβολής των συνόρων".
Το θέμα, καταφέρνει να δημιουργήσει τη δική του πραγματικότητα κι αλήθεια, απ' τη στιγμή που ξεπερνάει τις πρώτες σελίδες και τα δελτία ειδήσεων κι απλώνεται σ' όλες τις γωνιές - κεντρικές κι απόμερες - της Αθήνας, σαν αφίσσα και σύνθημα.
ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΑ ΣΚΟΠΙΑ, ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟ, κλπ.
ΣΤΡΑΤΟΣ και ΜΙΣΟΣ και ΘΑΝΑΤΟΣ...
Αυτά είναι τα οράματα της ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑΣ, της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, της ΑΚΕΠ, του ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ, όλων εκείνων που επιμένουν να βλέπουν τον κόσμο ένστολο κι ένοπλο, υπό τις διαταγές στρατηλατών, κι ονειρεύονται τη στιγμή της...παρασημοφορίας τους!!!
Ξεχνούν, πως το πιο πιθανό είναι να παρασημοφορηθούν, πάνω στη σημαία που θα σκεπάζει το φέρετρό τους...
Ξεχνούν, πως το σίγουρο είναι ότι θα τους απονεμηθεί. τελικά, το παράσημο της ανοιχτής παλάμης, όπως απονέμεται πάντα σχεδόν στους "εθνικούς ήρωες" όλων των εθνών, που οι καταπιεσμένοι υπήκοοι των εθνικών κρατών που δημιούργησαν εκείνοι δεν χάνουν ευκαιρία να τους σιχτιρίζουν...
Οι πόλεμοι δεν γίνονται ποτέ μόνο με τις διαταγές των κυβερνήσεων και τις ανοχές των αντιπολιτεύσεων. Αυτοί που έχουν τον τελευταίο λόγο - και που τον εκφωνούν, δυστυχώς, μόνο αφού, τραυματισμένοι θανάσιμα, ετοιμάζονται να περάσουν στην αιώνια ανυπαρξία - είναι οι άνθρωποι. Είναι εκείνοι που, στο όνομα της πατρίδας, οπλίζονται και πάνε να σκοτώσουν εχθρούς, που ποτέ δεν τους έχουν δει και που σε τίποτε δεν τους έχουν φταίξει. Είναι εκείνοι, που θεωρούν δικό τους το σπίτι που μένουν, μολονότι δουλεύουν σα ζώα για να πληρώνουν τα νοίκια και τους φόρους σε ιδιοκτήτες και κράτη. Είναι εκείνοι που θεωρούν υπέρτατη ελευθερία τη μισθωτή εργασία και που ευγνωμονούν τους αφέντες τους γι' αυτή την "ελευθερία" που τους παρέχουν. Είναι εκείνοι που θεωρούν εθνικό το ξύλο που τρώνε από τους μπάτσους, όταν οι τελευταίοι είναι συμπατριώτες τους, που θεωρούν εθνική την εκμετάλλευσή τους, όταν οι εκμεταλλευτές είναι συμπατριώτες τους, που θεωρούν εθνική τη φορολογική τους καταλήστευση, όταν οι κυβερνήτες είναι συμπατριώτες τους...

Αυτή την "εθνική υπόσταση και ανεξαρτησία" έχουν αναγάγει σε στόχο τους, τόσο οι κάτοικοι αυτής εδώ, όσο κι οι κάτοικοι εκείνης εκεί της περιοχής (ανεξάρτητα απ' το αν λέγονται "Ελληνες", "Μακεδόνες" ή όπως αλλοιώς θέλουν να ονομάζονται) απεμπολώντας και την ονομασία και την ιδιότητα των ΑΝΘΡΩΠΩΝ.
Δεχόμαστε το ότι αυτή την ΕΘΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ την καλλιεργούν συνειδητά κάποια κρατικά και υπερκρατικά κέντρα που ρυθμίζουν το ποιός θα εκμεταλλεύεται ποιόν & με ποιόν τρόπο. Δεν δεχόμαστε, όμως, την ανευθυνότητα εκείνων που, σαν πρόβατα, τρέχουν στα πεδία των μαχών & στο θάνατο προς δόξα και τιμή και μεγάλη διασκέδαση των εξουσιαστών τους...
Η ίδρυση του κράτους της Μακεδονίας είναι, για μας, λάθος των κατοίκων της.
Η διατήρηση του κράτους της Ελλάδας είναι λάθος δικό μας.
Οι συνέπειες αυτών κι όλων των παρομοίων λαθών είναι ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ...
Για το λόγο αυτό,
ΑΠΕΥΘΥΝΟΥΜΕ ΕΚΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΠΟΥ, ΕΔΩ Η' ΕΚΕΙ, ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΑΣΧΗΜΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥΣ,
Ν' ΑΝΤΙΤΑΧΤΟΥΝ Μ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΣΟ ΣΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΚΡΑΤΩΝ, ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΛΙΟΤΕΡΩΝ.
Ν' ΑΡΝΗΘΟΥΝ ΝΑ ΣΚΟΤΩΘΟΥΝ ΚΑΙ -ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ- ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΚΡΑΤΙΚΗΣ Η' ΥΠΕΡΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.
ΝΑ ΣΤΡΕΨΟΥΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥΣ...
ΚΑΙ
ΝΑ ΜΗ ΔΙΣΤΑΣΟΥΝ
ΝΑ ΠΑΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ
ΣΚΑΝΔΑΛΗ!!!

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

****

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ, στα πλαίσια του αγώνα για τη συντριβή όλων των εξουσιών, ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΕΚΕΤΑΙ σ' όλες τις αντιπολεμικές και αντιεθνικιστικές κινήσεις κι εκδηλώσεις. Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ είναι αντίθετος στη ΔΙΑΣΠΑΣΗ του αντιπολεμικού μετώπου. Παράλληλα, ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ είναι διαμετρικά και κατηγορηματικά αντίθετος σ' οποιαδήποτε ΣΥΡΡΙΚΝΩΣΗ και σ' οποιονδήποτε ΕΥΝΟΥΧΙΣΜΟ του αντιπολεμικού αγώνα, που δεν μπορεί να έχει άλλο στόχο από τον ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ, τον ΚΡΑΤΙΣΜΟ και την ΕΞΟΥΣΙΑ.

****

ΣΤΙΣ 22 ΙΟΥΝΗ 1992, ΣΤΟ ΒΟΛΟ, ΘΑ ΔΙΚΑΣΤΕΙ ΤΕΛΙΚΑ Ο ΟΝΝΕΔΙΤΗΣ ΚΑΛΑΜΠΟΚΑΣ, ΠΟΥ ΤΟ ΓΕΝΑΡΗ ΤΟΥ 1991, ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΗΣ ΟΝΝΕΔΙΤΕΣ ΣΠΙΝΟ ΚΑΙ ΜΑΡΑΓΚΟ ΚΙ ΑΛΛΟΥΣ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΑΡΑΠΕΜΠΟΝΤΑΙ. ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΗ Η ΜΕΘΟΔΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΘΩΩΣΗΣ ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ ΚΑΙ Η ΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΑΜΕΣΩΝ ΑΥΤΟΥΡΓΩΝ - ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ - ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ.
ΣΤΙΣ 18 ΙΟΥΝΗ 1992, ΣΤΙΣ 7 μ.μ. ΣΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ "Αγωνιστική Πρωτοβουλία για τη ΔΙΚΑΙΩΣΗ του ΝΙΚΟΥ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ". ΣΤΙΣ 22 ΙΟΥΝΗ 1992, ΣΤΟ ΒΟΛΟ ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ.
ΟΠΟΙΟΣ, ΛΟΙΠΟΝ, ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ", ΑΣ ΔΩΣΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ, ΚΥΡΙΑ, ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΠΟΥ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΗΣΑΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ, ΟΣΟ ΘΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΑΝ ΤΟ ΝΙΚΟ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ!!!

Δυο λόγια

μ'αφορμή

ένα άρθρο

κι ένα αυτοκόλλητο...

Στο τεύχος 2 του περιοδικού ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ,δημοσιεύτηκε ένα άρθρο του Benjamin Merhav,σχετικά με τις ρίζες και την ανάπτυξη του Σιωνισμού.

Το άρθρο αυτό (ένα,από μια σειρά 12, μέχρι στιγμής,άρθρων) είχε μεταφραστεί,με σκοπό να δημοσιευθεί στον ΑΝΑΡΧΙΚΟ,σε συνδυασμό και με μια απαραίτητη αντίκρουσή του (σε μερικά σημεία) από τον ίδιο το συγγραφέα, αφού τα όσα περιλαμβάνονται στο συγκεκριμένο μέρος της δουλειάς του Merhav δεν είναι παρά επανάληψη όσων περιλαμβάνονται στα πασίγνωστα ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΗΣ ΣΙΩΝ, ενός βιβλίου που αποτελεί τη θεωρητική βάση,αν όχι των αντισημιτών,τουλάχιστον των απολογητών του γερμανικού εθνικοσοσιαλισμού (οι βυσσοδομούντες Εβραίοι ήταν εκείνοι που ανάγκασαν τον Χίτλερ να στραφεί εναντίον τους) & εκείνων που αρνούνται την ιστορική αλήθεια του ολοκαυτώματος,δηλαδή της ωμής γενοκτονίας των Εβραίων των κατεχομένων απ'το τρίτο γερμανικό ράιχ χωρών της Ευρώπης,που δεν ήταν,βέβαια,η μόνη,αφού είναι γνωστά τα διάφορα πογκρόμ κατά των Εβραίων της τσαρικής Ρωσσίας,της προπολεμικής Πολωνίας κι,ακόμη, οι αιματηροί διωγμοί κατά των Εβραίων της Ισπανίας από την Ιερά Εξέταση (δηλαδή, όταν οι σιωνιστικές ιδέες δεν υπήρχαν).

Τα όσα περιλαμβάνονται στο άρθρο,δεν είναι ψέμματα.Είναι απλώς η ΜΙΣΗ ΑΛΗΘΕΙΑ... Και η γενίκευση αυτής της ΜΙΣΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ είναι ΧΕΙΡΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΕΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΨΕΜΜΑ (αφού, το τελευταίο μπορεί να αποκαλυφθεί ευκολώτερα).

Πιστεύουμε ότι οι σύντροφοι,που έφυγαν από τον ΑΝΑΡΧΙΚΟ και συμμετέχουν στην έκδοση της ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ,θα προχωρήσουν & στη δημοσίευση στοιχείων για τους αντισιωνιστές Εβραίους,που εξακολουθούν να δίνουν, ανυποχώρητα,σκληρές και άνισες μάχες, στο πράγματι σιωνιστικό (από πλευράς άρχουσας τάξης) κράτος του Ισραήλ.

Το δεύτερο θέμα που θέτει η ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ, διατυπώνεται επιγραμματικά- συνθηματικά,στο αυτοκόλλητο διαφημιστικό της,στο οποίο αναγράφεται η φράση:

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΓΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ.

Δεν θα καταπιαστούμε,αυτή τη στιγμή,με μια διεξοδική ανάλυση των θέσεών μας για την αξιοπρέπεια,την αγριότητα και την οργάνωση. Θα διατυπώσουμε,απλά,κάποια ερωτήματα προς τους συντρόφους που κυκλοφόρησαν το αυτοκόλλητο,πιστεύοντας ότι με τον τρόπο αυτόν θα συμβάλλουμε καλύτερα στη διασαφήνιση κάποιων εννοιών,που απασχολούν "εκ γενετής" το παγκόσμιο Αναρχικό κίνημα :

- Ποιό είναι το περιεχόμενο της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ;
- Η λέξη"αξιοπρέπεια"έχει σαν δεύτερο συνθετικό της το ρήμα"πρέπει"που εκφράζει υποχρέωση και δέσμευση.Ποιός,λοιπόν,και σε τί υποχρεώνεται ;
- Συνήθως,εκείνοι που θεωρούνται αξιοπρεπείς,θεωρούνται πολιτισμένοι,ήρεμοι κλπ. Επομένως,τί το"άγριο" έχει η ανθρώπινη αξιοπρέπεια ;
- Οι έννοιες "οργάνωση" και "αγριότητα" έχουν μεταξύ τους κάποια αντίφαση,αφού συνήθως οι άγριοι είναι ανοργάνωτοι και οι πολιτισμένοι είναι οργανωμένοι.Αρα,το "να οργανώσουμε την αγριότητα" σημαίνει να εξαφανίσουμε την τελευταία,βάζοντάς την σε κάποια καλούπια ;
- Η φράση "να οργανώσουμε" εκφράζει προτροπή.Το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο,απ'ό,τι μπορούμε να καταλάβουμε,σημαίνει ότι,εκτός από τους συντάκτες του περιοδικού,καλούνται κι άλλοι να συμμετάσχουν σ'αυτή την προσπάθεια "οργάνωσης της αγριότητας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας".Σε ποιούς άλλους,λοιπόν, απευθύνεται αυτή η προτροπή ;

ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΨΕ ΤΗΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ;;;

Στις 25 Οκτώβρη 1992,καθώς και τις μέρες που ακολούθησαν,σύσσωμος ο ελληνικός τύπος και τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ καταδίκαζαν τους Αναρχικούς σαν υπεύθυνους της πυρκαγιάς που είχε καταστρέψει το κτίριο της πρυτανείας του Πολυτεχνείου.Κατηγορόντας μας σαν "αλήτες","βάνδαλους","χούλιγκανς", κλπ. τα ΜΜΕ (έντυπα και μη),απαιτούσαν την παραδειγματική τιμωρία των 28, στην πλειοψηφία τους ανήλικων, ατόμων, που είχαν συλληφθεί από τα ΜΑΤ,μετά την άρση του πανεπιστημιακού ασύλου από τη σύγκλητο.

Ο θόρυβος ήταν τέτοιος και τόσος,ώστε η εισαγγελία "αναγκάστηκε" να ασκήσει δίωξη ακόμη και κατά του πρύτανη Μαρκάτου,κατηγορόντας τον για "παράβαση καθήκοντος" επειδή είχε καθυστερήσει στο να ζητήσει την επέμβαση της αστυνομίας...

Τα όσα ακολούθησαν αυτή την υστερία των μαζικών μέσων είναι γνωστά. Αυτοί που πιάστηκαν στη διάρκεια της μαθητικής πορείας της προηγούμενης μέρας & αυτοί που πιάστηκαν μέσα στο Πολυτεχνείο κακοποιήθηκαν άγρια,δικάστηκαν , καταδικάστηκαν σε εξοντωτικές ποινές,φυλακίστηκαν,έκαναν έφεση (και απ'τη μεριά της η εισαγγελία άσκησε αντέφεση κατά των δεύτερων),δικάστηκαν και πάλι σε δεύτερο βαθμό,καταδικάστηκαν - αυτή τη φορά σε "λιγώτερο" εξοντωτικές ποινές (μερικοί,μάλιστα,απ'τους δεύτερους καταδικάστηκαν,ενώ πρωτόδικα είχαν αθωωθεί),και αποφυλακίστηκαν με πενταετείς αναστολές ή πληρώνοντας υπέρογκα ποσά για την εξαγορά της ποινής τους (στην περίπτωση που εξ αιτίας κάποιου αδικήματος του Κ.Ο.Κ. δεν τους χορηγήθηκε αναστολή).

Κάποιοι άλλοι που είχαν τολμήσει να αμφισβητήσουν τα ΜΜΕ,και είχαν κολλήσει αφίσσες καταγγέλλοντας σαν υπεύθυνους του εμπρησμού τα ΜΑΤ και τους "αγανακτισμένους πολίτες",πιάστηκαν κι αυτοί,βασανίστηκαν άγρια (τόσο άγρια,ώστε κατάφεραν να αναγκάσουν τον τύπο και τα ΜΜΕ να "βάλουν νερό στο κρασί τους" και να βρούν και μερικά λόγια συμπάθειας για τους Αναρχικούς, που σ'αυτή την περίπτωση τους αποκάλεσαν "νεολαίους","αγωνιστές","δημοκράτες"...),δικάστηκαν,καταδικάστηκαν - σ'ακόμη "λιγώτερο" εξοντωτικές ποινές,άσκησαν έφεση και αφέθηκαν ελεύθεροι μέχρι το εφετείο.

Ο πρύτανης Μαρκάτος δικάστηκε κι αυτός κι αθωώθηκε πανηγυρικά,αφού τα ΜΜΕ "δημοκράτη" τον ανέβαζαν,"προοδευτικό" τον κατέβαζαν και βρίσκονταν συνεχώς στο πλευρό του "λαμπρού επιστήμονα",του "υποδειγματικού καθηγητή",του "υπέρμαχου του πανεπιστημιακού ασύλου".(Αλήθεια,εκείνον το Σδράκα που κάλεσε την αστυνομία και το στρατό,το 1973,στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης,για να το "προστατέψουν" απ'τους Αναρχικούς - έτσι ακριβώς έλεγαν και τότε - γιατί δεν τον θεωρούν δημοκράτη και τον αποκαλούν "πρύτανη των τανκς";Μήπως επειδή εκείνος δεν δικάστηκε; Και τον άλλο,τον Σταθόπουλο,που το Νοέμβρη του 1985 έμπασε τους ΕΚΑΜίτες στο Χημείο,γιατί να τον αποκαλούν "πρύτανη των ΜΑΤ";Μήπως επειδή ούτε αυτός δικάστηκε όταν,το Μάη του ίδιου χρόνου,είχε αρνηθεί την είσοδο των ΜΑΤ στην ίδια σχολή; Θυμάται,άραγε,κανείς το μακαρίτη τον Κοκκινόπουλο;...)

Ολα αυτά,βέβαια,είναι γνωστά.Θα περιοριστούμε απλώς στο να επισημάνουμε την πλήρη αδιαφορία του τύπου και των άλλων ΜΜΕ για την τύχη των όσων είχαν καταδικαστεί-πρωτόδικα,σε τόσο βαρειές ποινές-στο εφετείο. Ούτε μια διαμαρτυρία δεν ακούστηκε για το ότι οι "αλήτες",οι"βάνδαλοι",οι "χουλιγκανς",οι "εμπρηστές του Πολυτεχνείου" αφέθηκαν ελεύθεροι...

Κι αφού τα "δίκαια,ανεξάρτητα κι αμερόληπτα" δικαστήρια της χώρας μας, έκριναν ότι κανείς,απ'όσους δίκασαν,δεν ήταν ένοχος εμπρησμού, γεννιέται μοιραία,το διπλό ερώτημα:

<u>ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΨΕ ΤΕΛΙΚΑ ΤΗΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ;</u> και <u>ΓΙΑΤΙ ΤΑ Μ.Μ.Ε. ΕΧΟΥΝ ΘΑΨΕΙ ΤΟ ΘΕΜΑ;</u>

Το πρώτο σκέλος του ερωτήματος,πρέπει να πούμε ότι απασχόλησε όλους σχεδόν τους πολίτες αυτής της χώρας (τουλάχιστον τις πρώτες μέρες),οι οποίοι έσπευσαν να απαντήσουν,άλλοι με βάση τις πολιτικές τους συμπάθειες και προτιμήσεις κι άλλοι με βάση τη λογική.

Αυτοί οι τελευταίοι,που έκαναν τον απλό συλλογισμό,ότι δράστης είναι εκείνος που επωφελείται απ'την ενέργεια,κατέληξαν στην ορθή λύση. Πράγματι,εκείνος που επωφελήθηκε απ'τον εμπρησμό της πρυτανείας και τη συνακόλουθη κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου δεν μπορεί να ήταν άλλος από το ΚΡΑΤΟΣ και τους μηχανισμούς του.Αρα,οι δράστες ήταν οι μπάτσοι, μαζί με τους "αγανακτισμένους πολίτες",τις "βολίδες",τα "ντόμπερμαν" και το λοιπό παρακρατικό σκυλολόϊ...μ'άλλα λόγια τα επίσημα ή ανεπίσημα όργανα του κράτους.

Η απάντηση στο δεύτερο σκέλος του ερωτήματος (που απασχόλησε πολύ λιγώτερους) προκύπτει, φυσικά,απ'την απάντηση που δίνει κανείς στο πρώτο,αφού το θέμα της "ανεξαρτησίας του τύπου και της ελευθερίας του",οι κάτοικοι αυτής της χώρας το έχουν λύσει,από πολύ παλιά,αποκαλώντας τον τύπο "τέταρτη εξουσία",στο μέτρο,που,μαζί με τη νομοθετική,την εκτελεστική και τη δικαστική εξουσία,συμμετέχει στο-και συναποτελεί το-ΚΡΑΤΟΣ.Και,φυσικά,θα ήταν εντελώς παράλογη οποιαδήποτε προσπάθεια του ΚΡΑΤΟΥΣ ΝΑ ΑΥΤΟΑΠΟΚΑΛΥΦΘΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΥΤΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ...

Οι απαντήσεις ήταν ορθές...<u>ΕΛΕΙΠΑΝ,ΟΜΩΣ,ΟΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ.</u>

Αυτές,λοιπόν,οι αποδείξεις,κι ακόμη ο φυσικός αυτουργός του εμπρησμού της πρυτανείας,βρέθηκαν,και,μάλιστα,εκεί που κανείς δεν τις περίμενε.

Βρέθηκαν στο εφετείο Αθήνας,κατά την εκδίκαση της έφεσης των καταδικασμένων, πρωτόδικα, για την κατάληψη του Πολυτεχνείου,στη διάρκεια της κατάθεσης του μάρτυρα κατηγορίας αστυνομικού των ΜΑΤ,Νικολάου Καρρά.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΕΠΕΙΓΟΝ : Σε ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ έχουν κατέβει από τις 7/6/92,οι Ταμέρ Ερκότς,Κοσάρ Χασάν,Χαϊντάρ Ερογλού,Γιλμάζ Ουγούζχαν,Σεϊχο Καραμάν,Σουλτάν Τολίογλου καθ Φαρούκ Κιζιλασλάν,κρατούμενοι - χωρίς δίκη - στον Κορυδαλλό,επειδή αγωνίζονται ενάντια στο φασιστικό καθεστώς της Τουρκίας.ΖΗΤΑΜΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ:

ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ!

ΤΗΝ ΜΗ ΑΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥΣ. Αναρχικός Μαύρος Σταυρός

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα.

Οι μάρτυρες κατηγορίας στη δίκη των 28 ατόμων που πιάστηκαν μέσα στο Πολυτεχνείο,στις 25 Οκτώβρη 1991,μετά από την άρση του πανεπιστημιακού ασύλου,ήταν όλοι αστυνομικοί (εκτός από τον Αντώνιο Μπουζούκο του Ιωάννη και της Ευφροσύνης,χρυσοχόο,γεννηθέντα στην Αθήνα το 1947,κάτοικο Στρατάρχου Καραϊσκάκη 77 στο Χαϊδάρι, ο οποίος ήταν - όπως προκύπτει απ'την προανακριτική του κατάθεση,αφού δεν εμφανίστηκε ούτε στο πρώτο,ούτε στο δεύτερο δικαστήριο και,μάλιστα,χωρίς να του επιβληθεί το σύνηθες πρόστιμο της λιπομαρτυρίας - ένας απ'τους εκατοντάδες "αγανακτισμένους πολίτες" που είχαν συρρεύσει στο χώρο γύρω απ'το Πολυτεχνείο,από τις απογευματινές ώρες της 24/10/91).

Ετσι,οι υπόλοιποι μάρτυρες ήταν (κατά τη σειρά του κατηγορητηρίου) οι :

Συμεών Παγιάβλας του Παναγιώτη και της Περσεφόνης,Αστυφύλακας των ΜΑΤ γεννηθείς στην Ερέτρια Ευβοίας το 1963 (αρ.αστ.μητρ.:241986),

Ανδρέας Κούνιας του Ηλία και της Μαρίας,Αστυφύλακας των ΜΑΤ,γεννηθείς στον Πειραιά το 1958 (ΑΑΜ:230039),

Βασίλειος Κατσικούδης του Ευαγγέλου και της Αποστολίας,Αστυφ. των ΜΑΤ γεννηθείς στο Νεοχώρι Ορεστειάδας Εβρου το 1960 (ΑΑΜ:236360),

Μιχαήλ Κοκκίνης του Παναγιώτη και της Χαρίκλειας,Αστυφύλακας των ΜΑΤ, γεννηθείς στην Αθήνα το 1964 (ΑΑΜ:240511),

Νικόλαος Καρράς του Δημητρίου και της Αθηνάς,Αστυφύλακας των ΜΑΤ,γεννηθείς στη Λαμία το 1967 (ΑΑΜ:245695),

Αθανάσιος Τσάτσος του Κωνσταντίνου και της Δήμητρας,Αστυφύλ. των ΜΑΤ, γεννηθείς στο Παλαιοχώρι Ηλείας το 1963 (ΑΑΜ:243895),

Δημήτριος Κοσμάς του Χρήστου και της Πολυξένης,Αστυφύλακας (όχι στα ΜΑΤ),γεννηθείς στο Θέρμο Αιτωλοακαρνανίας το 1962,κάτοικος Λασκαρίδου 44-46,Καλλιθέα (ΑΑΜ:240539),

και Κωνσταντίνος Πετρόπουλος του Γεωργίου και της Αμαλίας,Αστυφ.των ΜΑΤ, γεννηθείς στην Κόρινθο το 1970 (ΑΑΜ:246926).

Πρέπει να σημειώσουμε ότι στις δυό αυτές δίκες (πρωτόδικα και κατ'έφεση) ήταν παρόν,σαν πολιτική αγωγή,και το Πολυτεχνείο,που ζήταγε (και,τελικά, πήρε) 1.000 δραχμές από κάθε κατηγορούμενο για την..."ηθική του βλάβη" !

Σαν μάρτυρες της πολιτικής αγωγής,στις δυο δίκες κατέθεσαν οι :

Νικόλαος Μαρκάτος,πρύτανης του Πολυτεχνείου,

Γεράσιμος Σπάθης,φυσικός-επίκουρος καθηγητής του Πολυτεχνείου,

και Δημήτριος Κέκος,χημικός μηχανικός-επίκουρος καθηγητής του Πολυτεχνείου.

Δεν θα σταθούμε στα όσα είπαν σχετικά με τους συγκεκριμένους κατηγορουμένους οι μάρτυρες της πολιτικής αγωγής και οι μάρτυρες του κατηγορητηρίου (τα οποία,άλλωστε ήταν ελάχιστα,εκτός από κάποιες αναγνωρίσεις κατηγορουμένων).

Εκείνο με το οποίο θα ασχοληθούμε είναι τα όσα κατατέθηκαν σχετικά με τον εμπρησμό της πρυτανείας.

Στο σημείο αυτό,οι τρεις μάρτυρες της πολιτικής αγωγής, δηλαδή οι Πολυτεχνειακοί, ήταν ΣΥΜΦΩΝΟΙ και ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΟΙ,αν όχι ως προς τα αίτια, τουλάχιστον ως προς τον χρόνο έναρξης και ως προς τις συνθήκες που επικρατούσαν τη στιγμή της έναρξης της πυρκαγιάς.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΟΥΣ (ιδιαίτερα,οι δυο τελευταίοι,που ήταν παρόντες όταν η φωτιά εκδηλώθηκε) κατέθεσαν ότι η πυρκαγιά ξέσπασε κατά τις 3.30΄ το πρωί της 25/10/91.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΟΥΣ κατέθεσαν ότι,ήδη απ'το απόγευμα της 24/10/91,το Πολυτεχνείο ΒΟΜΒΑΡΔΙΖΟΤΑΝ,ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ,ΜΕ ΠΕΤΡΕΣ ΚΙ ΑΛΛΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠ'ΤΟΥΣ "ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ" ΚΑΙ ΜΕ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΔΑΚΡΥΓΟΝΕΣ,ΑΣΦΥΞΙΟΓΟΝΕΣ κλπ ΟΒΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΑ Μ.Α.Τ.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΟΥΣ κατέθεσαν ότι,λίγο μετά τις 3.00΄ της 25/10/91,η παραμονή στο χώρο της πρυτανείας ήταν αδύνατη,χωρίς αντιασφυξιογόνο μάσκα.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΟΥΣ κατέθεσαν ότι,λίγα μόνο λεπτά πριν την εκδήλωση της πυρκαγιάς,ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΔΕΧΘΗΚΕ ΚΑΤΑΙΓΙΣΜΟ ΔΑΚΡΥΓΟΝΩΝ κλπ.ΟΒΙΔΩΝ.

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΟΥΣ κατέθεσαν ότι,μετά την εκκένωση του Πολυτεχνείου στις 9.30΄ περίπου το πρωί της 25/10/91,περισυνέλεξαν δεκάδες οβίδες,μερικές απ'τις οποίες,μάλιστα,δεν είχαν εκραγεί.Σ'όλες τους υπήρχε ταμπέλα, με τις σχετικές προδιαγραφές,τις οδηγίες χρήσης και με την ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ (γραμμένη στ'αγγλικά): <u>CAUTION! MAY SET FIRE!</u>, δηλαδή, <u>ΠΡΟΣΟΧΗ! ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΑΛΕΙ ΦΩΤΙΑ</u> ! Κατέθεσαν,μάλιστα,ότι πυρκαγιά είχε απειλήσει και το κτίριο της Σχολής Καλών Τεχνών,όπου δακρυγόνο είχε κάψει τη μοκέτα κι ένα γραφείο,χωρίς ευτυχώς η φωτιά να επεκταθεί,αφού στο χώρο εκείνο δεν υπήρχε το εύφλεκτο χαρτομάνι που υπήρχε στην πρυτανεία.

Στο σημείο αυτό,θα πρέπει να πούμε ότι ο περισσότερος κόσμος (μ'επικεφαλής τους υπεύθυνους των Α.Ε.Ι. όλης της χώρας) συνεχάρη κι εξακολουθεί να συγχαίρει τις πρυτανικές αρχές και τη σύγκλητο του Πολυτεχνείου για την "αποφασιστική στάση της στο θέμα της υπεράσπισης του θεσμού του πανεπιστημιακού ασύλου,από τη μιά,και στο θέμα της προστασίας του ιδρύματος,από την άλλη". Παράλληλα,όλοι οι πολιτικοί,ακαδημαϊκοί,δημοσιογράφοι και λοιποί κρατιστές-εξουσιαστές έσπευσαν να συγχαρούν την ταχύτητα και την αυστηρότητα,με την οποία οι εισαγγελικές και δικαστικές αρχές & τα πολιτικά αφεντικά τους, άσκησαν τις διώξεις και προχώρησαν στις καταδίκες των "Βανδάλων κλπ".

Ελάχιστοι ήταν εκείνοι που αναρωτήθηκαν τί έγινε με τη δίωξη που ασκήθηκε κατά των "αγνώστων" δραστών του εμπρησμού της πρυτανείας.

Στις 29/10/91,λοιπόν,η σύγκλητος του ΕΜΠ συνεδρίασε κι αποφάσισε τη σύσταση "μικτής επιτροπής για την εκτίμηση των αιτιών της πυρκαϊάς" και την 1/11/91 όρισε,από πλευράς ΕΜΠ,σαν μέλη αυτής της επιτροπής τους :

Νικ.Κουμούτσο,ομότιμο καθηγητή ΕΜΠ,

Ευρ.Λόη,επίκουρο καθηγητή ΕΜΠ

και Στ.Στούρνα,αναπληρωτή καθηγητή ΕΜΠ.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

στιγματα...στιγματα...στιγματα...

Ο Νίκος Καρράς,βέβαια,δεν ευθύνεται μόνο για τον εμπρησμό της πρυτανείας. Το μητρώο του είναι πλούσιο σε δράση,παρά το νεαρό της ηλικίας του. Απόφοιτος της στρατιωτικής "Σχολής Ανορθοδόξου Πολέμου" της Ρεντίνας,ήταν "μάρτυρας" και σε πολλές άλλες δίκες,όπως στη δίκη 2 αφισσοκολλητών,στις 28/3/92. Ακόμα,στις 20/4/92 έλαβε μέρος στη "μάχη της χωματερής",όπου εφάρμοσε στην πράξη τα όσα είχε μάθει στη Ρεντίνα,όπως άλλωστε τα εφάρμοσε και στο Πολυτεχνείο,στις 24 & 25/10/91,υπό τις διαταγές του αρχηγού των ντόμπερμαν,Κρανίτη. Η καρριέρα του στην ΕΛΑΣ διαγράφεται "λαμπρή"...

Ο Ανδρέας Κρανίτης του Γεωργίου και της Κλεοπάτρας , γεννηθείς το 1937 στο Ανήλιο Ηλείας, είναι ο επικεφαλής της διεύθυνσης αστυνομικών επιχειρήσεων Αττικής.Υπό τις διαταγές του,στις 24 & 25/10/91,είχε τεθεί ο αστυνόμος Χαρίλαος Αναγνώστου (του Αθανασίου και της Κωνσταντίνας,γεννηθείς το 1942 στην Παναγιά Πρεβέζης),επικεφαλής 4 διμοιριών των ΜΑΤ,μεταξύ των οποίων ήταν και η 338,μ'επικεφαλής τον υπαστυνόμο Κωνσταντίνο Ζιάκα (του Αντωνίου και της Ελισσάβετ,γεννηθέντα το 1960,στη Μεσοποταμιά Φθιώτιδας),στην οποία υπηρετούσε κι ο συμπατριώτης του τελευταίου,Νίκος Καρράς. Ο Κρανίτης έχει επανειλημμένα καταγγελθεί σαν "υπεύθυνος συντονισμού" μπάτσων κι "αγανακτισμένων" και σαν αρχηγός της παρακρατικής ομάδας "ντόμπερμαν" που αποτελείται από μέλη της ΟΝΝΕΔ κι άλλα φασιστοειδή (ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ,ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ,ΟΝΑΚ),απ'αυτά, που όταν τα δέρνουν...βγάζουν καρούλια κάποιοι αριστεριστές ! (για όσους δεν κατάλαβαν,μιλάμε για την αντίδραση των αριστεριστών,όταν κάποιοι αγωνιστές σάπισαν στο ξύλο τους φασίστες της ΔΑΠ-ΝΑΦΚ,στο πανσπουδαστικό συνέδριο).

Πάντως,για να είμαστε ειλικρινείς,όλους αυτούς τους Φθιωτούς τους έβαλε στην ΕΛΑΣ,εκείνος ο αλήστου μνήμης "μυρμηγκοφάγος" στρατηγός Αντώνης Δροσογιάννης,απ'την Υπάτη και...ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ !

Αφού,όμως,μιλήσαμε για αριστεριστές,ας πούμε ότι οι 4 αγωνιστές της ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΝΤΙΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ,καταδικάστηκαν σε φυλάκιση 19 μηνών ο καθένας , επειδή διαφώνησαν με την εξωτερική πολιτική του Μητσοτάκη και της φαμίλιας του. Οσο για τους "διανοούμενους" συμπαραστάτες τους (δημοσιογράφοι,άνθρωποι των τεχνών κι επιστήμονες του ύφους του...Μαρκάτου),μετά το αρχικό τους κείμενο αλληλεγγύης στους δικαζόμενους,έσπευσαν να δώσουν στη δημοσιότητα και δεύτερο κείμενο "επεξηγηματικό", όπου λένε ότι "καλή είναι η ελεύθερη διακίνηση ιδεών",αλλά "οι 4 είναι" τουλάχιστον ηλίθιοι... (Συμφωνούμε,αφού οι φίλοι της ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΝΤΙΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ δέχτηκαν τη συμπαράσταση ατόμων που φοβούνται μήπως χαρακτηριστούν "αντεθνικώς δρώντα").

Σε φυλάκιση 9 μηνών και 15 ημερών καταδικάστηκε από το εφετείο Αθήνας,στις 19/5/92, ο μαθητής Βασίλης Γούναρης,κατηγορούμενος για τη συμμετοχή του στους μαθητικούς αγώνες του 1990. Χαρακτηριστικό : μοναδικός μάρτυρας κατηγορίας κατά του Αναρχικού μαθητή ήταν ο μπάτσος...θωμάς Μπατσάρας !!!

Κατά τ'άλλα,χάρη στην αποχή που έχουν κηρύξει οι δικηγόροι,έχουν σταματήσει οι δίκες (Μαζοκόπου, Βόγλη, απολογίες κατηγορουμένων για τον εμπρησμό της πρυτανείας, δίκη Παλαιστινίων κλπ.).

Και,ναι μεν,οι δίκες σταμάτησαν... Το κυνήγι των μεταναστών,των προσφύγων,των ξένων,όμως,συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. Ετσι,μαθαίνουμε ότι στις 21/4/92,η Εστέρ Κεφέρα,που είχε έρθει απ'την Αιθιοπία για να μπορέσει να επιβιώσει στη "φιλόξενη" Ελλάδα, καταδικάστηκε από το αυτόφωρο 3μελές πλημμελειοδικείο Αθήνας σε φυλάκιση 1 μηνός επειδή...ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟ ΤΗΣ από την Ελληνίδα κομμώτρια (και συγκάτοικό της,στην οδό Πικίνου 22), Βούλα Φλούδα. Η Εστέρ πλήρωσε αμέσως την ποινή που της επέβαλαν οι φιλόξενοι δικαστές,αλλά αντί να πάει στο σπίτι της,όπου την περίμενε μόνο του το 5χρονο παιδί της, υποχρεώθηκε να δεχτεί την...φιλοξενία των μπάτσων,που την έκλεισαν σ'ένα κελί της ασφάλειας. Την Δευτέρα του Πάσχα , την οδήγησαν στο αεροδρόμιο (είχε ήδη βγάλει εισιτήριο & επρόκειτο να πάει με το παιδί της στον Καναδά),χωρίς να της επιτρέψουν να πάρει ούτε τα ρούχα της. Κάποιοι άλλοι Αιθίοπες,ευτυχώς,φρόντισαν να μεταφέρουν στο αεροδρόμιο μιο και το παιδί,που τελικά γλύτωσε μαζί με τη μητέρα του από την ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ. Στις αρχές του Μάη,πάλι,έφτασε στη χώρα μας Αιθιόπων χριστιανών,που είχαν τάξει βίζα για να επισκεφτούν εκκλησία στην Τήνο.Οι Αιθίοπες αναγκάστηκαν να υποστούν σωματική έρευνα,να προπηλακιστούν και να κρατηθούν,επί 10 ώρες στο αεροδρόμιο , για να καταλάβουν ότι ούτε όλοι οι "χριστιανοί" είναι ίσοι μεταξύ τους.

++ συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Στις 4/11/91,το Αρχηγείο του Πυροσβεστικού Σώματος,όρισε σαν μέλη της επιτροπής τους:

Δημ.Καλαντζή,πύραρχο,διοικητή της Υποδιεύθυνσης Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Αθήνας και Χαρ.Χατζή,πύραρχο,υποδιοικητή της ίδιας υπηρεσίας.

Τέλος,στις 7/11/91,η σύνθεση της επιτροπής ολοκληρώθηκε με το διορισμό,από το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας,σαν μελών,των :

Παν.Βέττα και Χρ.Κωστίκα, πολιτικών μηχανικών.

Η επιτροπή αυτή,λοιπόν,αφού επισκέφθηκε,στις 11/11/91,το κτίριο της πρυτανείας και το φωτογράφισε,συνεδρίασε και πάλι "Το πρωί της Δευτέρας 18 Νοε '91 στα Γραφεία της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας,Μουρούζη 4,όπου διαπιστώθηκε η ανάγκη συμμετοχής στην Επιτροπή ενός πυροτεχνουργού. Επιπλέον κρίθηκε σκόπιμο,η Επιτροπή να μελετήσει προσεκτικά τις τηλεοπτικές μαγνητοταινίες που παρουσίασαν τηλεοπτικοί σταθμοί σε σχέση με τα γεγονότα της 24ης και 25ης Οκτωβρίου.Τα αιτήματα αυτά υποβλήθηκαν προς την Πρυτανεία του ΕΜΠ. Οι σχετικές ενέργειες που ευθύς αμέσως έγιναν από την Πρυτανεία, αρχικά προς το ΓΕΣ και αργότερα προς την ΕΛΑΣ,για τον ορισμό πυροτεχνουργού και προς τους τηλεοπτικούς σταθμούς για τις μαγνητοταινίες, δεν τελεσφόρησαν...".

Ετσι,στις 3/1/92,στα γραφεία της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας,συντάσσεται και υπογράφεται το οριστικό πόρισμα της επιτροπής (απ'όπου ήταν και το παραπάνω απόσπασμα), το οποίο καταλήγει ως εξής :

"...4.2 Πιθανοί λόγοι πρόκλησης της πυρκαϊάς

- Ανάφλεξη εμπρηστικού υλικού που εκτοξευόταν προς ή από το μεσοπάτωμα (ή τα μεσοπατώματα) του κτιρίου (βλ. και 4.1), χωρίς να μπορεί να προσδιορισθεί αν προήρχετο από τους ευρισκομένους στο εσωτερικό ή το εξωτερικό του κτιρίου. Να σημειωθεί ότι υαλοπίνακες των παραθύρων με προσπέλαση στα μεσοπατώματα αυτά βρέθηκαν σπασμένοι.
- Αναμα φωτιάς στο μεσοπάτωμα στη γωνία Πατησίων-Στουρνάρη από άτομα που βρίσκονταν μέσα (ο συγκεκριμένος αυτός χώρος είχε καταληφθεί),με σκοπό την εξουδετέρωση των δακρυγόνων που ερρίπτοντο απ'έξω (η πρακτική της εξουδετέρωσης των δακρυγόνων με άναμα φωτιάς είναι πολύ διαδεδομένη).
- Ανάφλεξη από τα δακρυγόνα που ερρίπτοντο απ'έξω. Ως προς την πιθανότητα ανάφλεξης,η Επιτροπή αδυνατεί να αποφανθεί σχετικά με αυτή την εκδοχή δεδομένου ότι όπως προαναφέρεται δεν κατέστη δυνατόν να στελεχωθεί με πυροτεχνουργό ο οποίος θα μπορούσε να γνωματεύσει επ'αυτού ως ειδικός.

Τέλος η Επιτροπή κρίνει απαραίτητο να τονισθεί ότι στην ευρύτητα διάδοσης της πυρκαϊάς,ειδικότερα στο χώρο της Αίθουσας της Συγκλήτου,συνετέλεσαν και τα εύφλεκτα υλικά κατασκευής και διακόσμησης της Αίθουσας (κουρτίνες, πίνακες κλπ.) όπως επίσης και η έλλειψη συστημάτων αυτόματης ανίχνευσης και πυρόσβεσης. ".

ΣΥΜΦΩΝΟΙ και ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΟΙ,ωστόσο,ήταν απ'τη μεριά τους και οι αστυνομικοί, που τόσο στο αυτόφωρο τριμελές πλημμελειοδικείο,όσο και στο τριμελές εφετείο, επέμειναν ότι...ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ ΧΡΗΣΗ ΔΑΚΡΥΓΟΝΩΝ,τουλάχιστον από τις 12 το βράδυ και μετά,σ'όλη τη διάρκεια της 25/10/91.

Ιδιαίτερα κατηγορηματικός στην κατάθεσή του ήταν ο μάρτυρας ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΡΑΣ.

Είπε,συγκεκριμένα,ότι από τις 12 το βράδυ της 24/10/91 μέχρι την ώρα που ξέσπασε η πυρκαγιά (κατά το πόρισμα της επιτροπής,που αναφέραμε πιο πάνω,η πυροσβεστική υπηρεσία ειδοποιήθηκε στις 3.51' το πρωί), η μόνη αστυνομική δύναμη που βρισκόταν έξω από το Πολυτεχνείο,ήταν η 338 διμοιρία των ΜΑΤ,στην οποία υπηρετούσε.

Και,σε μια προσπάθεια να γίνει πιο πιστευτός,ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΡΑΣ <u>Ο Μ Ο Λ Ο Γ Η Σ Ε !</u>

<u>Ο Μ Ο Λ Ο Γ Η Σ Ε</u> ότι ο ίδιος ήταν ο "ΧΗΜΙΚΟΣ" της διμοιρίας του,δηλαδή ο επιφορτισμένος και κατάλληλα εξοπλισμένος για τη ρίψη δακρυγόνων !!!

<u>Ο Μ Ο Λ Ο Γ Η Σ Ε</u> , δηλαδή, μπροστά σ'όλους τους παράγοντες της δίκης στο εφετείο , μπροστά σ'όλους τους παρευρισκόμενους, αν,βέβαια,δεν δεχτούμε ότι η αστυνομική του ιδιότητα μπορεί να διαφεύσει τον πρύτανη και τους καθηγητές,τους εκατοντάδες ανθρώπους που έζησαν από κοντά τα γεγονότα εκείνης της νύχτας και,πάνω απ'όλα,τις δεκάδες τηλεοπτικές μαγνητοταινίες (τόσο των τηλεοπτικών σταθμών, όσο και του κλειστού τηλεοπτικού συστήματος της ίδιας της αστυνομίας,που,ως γνωστό,διαθέτει κάμερα ακριβώς απέναντι απ'το Πολυτεχνείο,καθώς και σύστημα καταγραφής των όσων διαδραματίζονται σ'αυτό,με αυτόματη καταγραφή της ημερομηνίας και της ώρας λήψης), <u>Ο Τ Ι Ο Ι Δ Ι Ο Σ , Μ Ο Ν Ο Σ Ή Σ Ε Σ Υ Ν Ε Ρ Γ Α Σ Ι Α Μ Ε Α Λ Λ Ο Υ Σ Α Σ Τ Υ Ν Ο Μ Ι Κ Ο Υ Σ Ή " Α Γ Α Ν Α Κ Τ Ι Σ Μ Ε Ν Ο Υ Σ " Π Ο Λ Ι Τ Ε Σ , Ε Ι Ν Α Ι Ο Δ Ρ Α Σ Τ Η Σ (Ή Ε Ν Α Σ Α Π Ο Τ Ο Υ Σ Δ Ρ Α Σ Τ Ε Σ) Τ Ο Υ Ε Μ Π Ρ Η Σ Μ Ο Υ Τ Η Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Σ !!!</u>

Στο σημείο αυτό,είμαστε αναγκασμένοι να τονίσουμε ότι είμαστε <u>ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑ ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ</u> στην οποιαδήποτε δικαστική χρήση μαγνητοταινιών, ακουστικών ή οπτικών,αφού κατ'αρχή θεωρούμε ότι η λήψη τους,χωρίς τη ρητή άδεια του μαγνητοφωνούμενου ή του μαγνητοσκοπούμενου, προσβάλλει τα ανθρώπινα δικαιώματα της προσωπικότητας και της ιδιωτικής ζωής,αλλά και,επειδή,τεχνικά είναι αδύνατον να εξασφαλισθεί Η ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ.(Οποιοσδήποτε διαθέτει ένα διπλό κασετόφωνο & δυο βίντεο, είναι δυνατόν να βάλει τον πατριάρχη να πρωταγωνιστεί σε τσόντα...)

Στη συγκεκριμένη περίπτωση,βέβαια,τα όσα έδειξαν τα διάφορα τηλεοπτικά κανάλια,όπως και οι φωτογραφίες των εφημερίδων - που τα είδαν εκατοντάδες χιλιάδες τηλεθεατές κι αναγνώστες - δημιουργούν αυτό που οι νομικοί τεχνοκράτες της εξουσίας αποκαλούν "εθνικό πασίδηλο", ενώ οι πιο αδαείς το αποκαλούν - σωστότερα - Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΧΕΙ ΤΟΥΜΠΑΝΟ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΚΡΥΦΟ ΚΑΜΑΡΙ !!!

Περιττεύει λοιπόν - και είναι και επικίνδυνη ν'ανοίξει το δρόμο σε ακόμη μεγαλύτερη δικαστική αυθαιρεσία και καταπίεση - η οποιαδήποτε εξέταση μαγνητοταινιών από δικαστές.

Αλλωστε,υπάρχουν κι άλλες μέθοδοι για όσους ενδιαφέρονται να μάθουν την αλήθεια.

++συνέχεια στην επόμενη σελίδα

στιγματα...στιγματα...

Οι ταλαιπωρίες των εν Ελλάδι Αιθιόπων,όμως,δεν σταματούν,δυστυχώς,στην προηγούμενη σελίδα. Μαθαίνουμε,λοιπόν,τα εξής (και τα δημοσιεύουμε ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ στον ΑΝΑΡΧΙΚΟ) : Γύρω στα μέσα του 1990 είχε αρχίσει να συζητιέται η ψήφιση ενός νέου νόμου για τους αλλοδαπούς (που έχει ήδη ψηφιστεί και ισχύει από την 1/6/92). Η κοινότητα των Αιθιόπων που ζουν στην Ελλάδα,προβλέποντας ότι τα πράγματα θα δυσκόλευαν,ζήτησε απ'την αστυνομία να ανανεώσει τις άδειες παραμονής κάποιων μελών του διοικητικού συμβουλίου της. Οι μπάτσοι, φυσικά, κίνησαν αμέσως τη διαδικασία απέλασης των Αιθιόπων αυτών. Η αιθιοπική κοινότητα απευθύνθηκε τότε στον Αντρέα Λεντάκη, (βουλευτή της ΕΔΑ,που γεννήθηκε και μεγάλωσε στη φυτεία που είχαν οι δικοί του στην Αιθιοπία), ο οποίος τους έφερε σ'επαφή με το πολιτικό γραφείο του Μητσοτάκη. Από εκεί τους ζητήθηκε να συντάξουν κατάλογο των μελών τους και να τους τον δώσουν,για να φροντίσει το θέμα "προσωπικά, ο πρόεδρος της κυβερνήσεως"... Οι Αιθίοπες, που δεν ήξεραν από Μητσοτάκη, έφτιαξαν τον κατάλογο και τον παρέδωσαν στους μπράβους του αρχισυμμορίτη.οι οποίοι και πάλι τους διαβεβαίωσαν για "το προσωπικό ενδιαφέρον του κ.προέδρου"...Το Νοέμβρη του 1991,ο πρόεδρος της αιθιοπικής κοινότητας πιάστηκε και φυλακίστηκε, με πρόθεση την απέλασή του,στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας,για 2 ολόκληρους μήνες. Γλύτωσε,τελικά,χάρη στην παρέμβαση κάποιου δικηγόρου και της πρεσβείας της Αιθιοπίας. Οι "άνθρωποι του κ.προέδρου της Ρηγίλλης" επέμεναν,ωστόσο, ότι "ο κ.αρχηγός ενδιαφερόταν προσωπικά" κι ότι ήδη, είχε επικοινωνήσει με τον "αρμόδιο για το θέμα υπουργό δημοσίας τάξεως" Αναγνωστόπουλο... Στις 15/5/92,οι Αιθίοπες πείστηκαν, επί τέλους για το "προσωπικό ενδιαφέρον" του Μητσοτάκη,όταν οι μπάτσοι επέδραμαν στα σπίτια των μελών της αιθιοπικής κοινότητας,που είχαν εμπιστευθεί τα ονόματα και τις διευθύνσεις τους στον "πρόεδρο της κυβέρνησης", τα συνέλαβαν και μπαγλάρωσαν 15 τουλάχιστον,απ' αυτά για να τα απελάσουν... ΟΤΑΝ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΙΝΑΙ <u>Χ Α Φ Ι Ε Σ</u>, ΤΙ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ ΑΠ'ΤΟΥΣ ΑΠΛΟΥΣ ΜΠΑΤΣΟΥΣ;

Αφού,όμως,καταπιαστήκαμε με το Μητσοτάκη και τη γαλάζια συμμορία,ας πούμε και δυο λόγια για το πρόσφατο ταξίδι του στο Ισραήλ. Αρχικά,θα θέλαμε να επιστήσουμε την προσοχή των αναγνωστών μας στη μυστικότητα που κάλυψε τα όσα συζητήθηκαν στη διάρκεια αυτής της - κατά τα λοιπά - πολυσυζητημένης επίσκεψης. Πράγματι,οι ελληνικές εφημερίδες (κυβερνητικές κι αντιπολιτευτικές),κάτω απ'τους πηχιαίους τίτλους που ανήγγελλαν την επίσκεψη του Ελληνα πρωθυπουργού στην Ιερουσαλήμ (αναγνωρισμένη σαν πρωτεύουσα του Ισραήλ απ'την προηγούμενη "σοσιαλιστική" κυβέρνηση) και τη συνάντησή του με τον "ομόλογό του", Γιτζάκ Σαμίρ, δεν έγραφαν ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΤΙΠΟΤΕ... Οσο για τις ισραηλινές εφημερίδες,αυτές,απλώς, ανέφεραν την επίσκεψη στα φιλά...

Οπως ήταν φυσικό,λοιπόν,η σεναριολογία έδωσε και πήρε και,στη συνέχεια,το πράγμα ξεχάστηκε εντελώς,ακόμη κι από κάποιες φυλλάδες που ασχολούνται εργολαβικά με το "ξεσκέπασμα της παγκόσμιας σιωνιστικής συνωμοσίας"...

Εκείνο,ωστόσο,που μας έκανε εντύπωση ήταν η επιμονή του Ν.Παναγιωτόπουλου να εκμαιεύσει κάποια απάντηση του Σαμίρ στην ερώτηση:ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΑΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΘΕΙ... ΝΑ ΕΓΓΥΗΘΕΙ ΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ;;; (Η συνέντευξη είχε μεταδοθεί από το αστυνομικό-ακροδεξιό κανάλι ΑΝΤΕΝΝΑ).

Η Μακεδονία είναι Περσική!!!

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΕΡΣΟΨΥΧΩΝ ΝΕΩΝ

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ

++ συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Αυτές οι μέθοδοι δεν είναι άλλες απ'την επιστήμη και τη λογική. Η παντελής έλλειψη επιστημονικής προσέγγισης του θέματος από την μικτή επιτροπή που σχηματίστηκε με πρωτοβουλία της συγκλήτου του Πολυτεχνείου,δείχνει ξεκάθαρα ότι ΚΑΠΟΙΟΙ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΒΡΕΘΕΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ...

Είναι αδύνατον να πιστέψει κανείς ότι οι Πολυτεχνειακοί καθηγητές - κατά τεκμήριο, οι κορυφαίοι χημικοί μηχανικοί της χώρας - οι Πυροσβεστικοί υπάλληλοι - κατά τεκμήριο, οι πιο αρμόδιοι επί του θέματος - οι μηχανικοί του Τ.Ε.Ε. δεν μπόρεσαν να εντοπίσουν,έστω κι αν είχαν περάσει αρκετές μέρες από την πυρκαγιά, τις ακριβείς αιτίες της.

Μήπως οι καθηγητές της χημείας αγνοούν τη σύνθεση των δακρυγόνων;
Μήπως οι αξιωματικοί της πυροσβεστικής υπηρεσίας αγνοούν τις διάφορες μεθόδους εμπρησμού και αδυνατούν να τις διακρίνουν;
Μήπως οι πολιτικοί μηχανικοί δεν μπορούν να διακρίνουν αν σε κάποιο κτίριο κατέρρευσε πρώτα το Α ή το Β μέρος και από ποιά αιτία;

Γιατί,στο πόρισμά τους,όλοι αυτοί οι επιστήμονες (εκτός κι αν πρόκειται για απατεώνες) δεν αναφέρουν τί ακριβώς έκαναν για να διαπιστώσουν τα αίτια της πυρκαγιάς; Μήπως, περιορίστηκαν στη φωτογράφιση της πρυτανείας με το ΣΝΟΡΚΕΛ,που τους παραχώρησε η πυροσβεστική (είναι η μόνη ενέργεια που έκαναν,απ'ό,τι αναφέρεται στο πόρισμα);

Ποιός λογικός άνθρωπος μπορεί να πιστέψει ότι,αν στο κτίριο της πρυτανείας βρίσκονταν, έστω και ελάχιστες ποσότητες βενζίνης,λαδιού και λοιπών υλικών κατασκευής μολότωφ, την επόμενη κιόλας στιγμή,δεν θα το διατυμπάνιζαν όλα τα φιλοκυβερνητικά έντυπα,ραδιοσταθμοί και τηλεοπτικά κανάλια; Το πόρισμα,ωστόσο,αποφεύγει να πει το αν ο χώρος ερευνήθηκε για τέτοια ίχνη...

Ποιός λογικός άνθρωπος μπορεί να πιστέψει ότι,αν στο κτίριο είχαν βρεθεί υπολείματα κάποιου "αυτοσχέδιου εμπρηστικού μηχανισμού" (π.χ.ένα σπασμένο μπουκάλι),την άλλη μέρα δεν θα υπήρχαν ολοσέλιδες φωτογραφίες αυτών των υπολειμάτων σ'όλες τις εφημερίδες; Το πόρισμα και πάλι δεν αναφέρει τίποτε τέτοιο...

Ποιός λογικός άνθρωπος μπορεί να πιστέψει ότι οι επτά επιστήμονες,που ερεύνησαν το χώρο,δεν κοίταξαν τα αποκαΐδια και - στην περίπτωση που τα κοίταξαν - δεν μπόρεσαν να καταλάβουν αν αυτά είχαν προηγούμενα διαβραχεί με κάποιο εύφλεκτο υλικό (αφού,στην περίπτωση αυτή,αλλοιώνεται η υφή κι ακόμη και το ίδιο το χρώμα της στάχτης); Πως είναι δυνατόν να πιστέψουμε ότι δεν ερευνήθηκαν οι στρεβλώσεις και οι άλλες αλλοιώσεις των μεταλλικών αντικειμένων στο χώρο της πυρκαγιάς,για να διαπιστωθεί η θερμοκρασία που αναπτύχθηκε και από εκεί να βγούν τα λογικά συμπεράσματα για το είδος της καύσιμης-εμπρηστικής ύλης που χρησιμοποιήθηκε; Πως είναι δυνατόν ο πρύτανης και οι υπόλοιποι καθηγητές του Πολυτεχνείου να δεχθούν ένα πόρισμα που δεν αναφέρει τίποτε απ'τα παραπάνω (ελάχιστα σε σχέση με τα όσα αναφέρουν σαν "απαραίτητες ενέργειες" τα εγχειρίδια "ανακριτικής" των πυροσβεστικών σχολών όλου του κόσμου);...

Ο Μαρκάτος,τόσο στις δυο δίκες των "καταληψιών", όσο & στη δική του,είπε (και γράφτηκε σ'όλες τις εφημερίδες κι ακούστηκε απ'όλα τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ) ότι "Το Πολυτεχνείο, και ιδιαίτερα το κτίριο της πρυτανείας,δέχτηκε καταιγισμό δακρυγόνων" (βλ.τα πρακτικά όλων των δικών). Τό ίδιο κατέθεσαν και όλοι οι πολυτεχνειακοί μάρτυρες αυτών των δικών,προσθέτοντας ότι μάζεψαν δεκάδες "κάλυκες δακρυγόνων". Γιατί το πόρισμα δεν αναφέρει τίποτε σχετικό; Γιατί δεν αναφέρει πόσα δακρυγόνα και σε ποιά ακριβώς σημεία βρέθηκαν ;

Στη σελίδα 72 του βιβλίου του αντιναυάρχου Π.Ε.Κώνστα "Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ" (έκδοση 1971,Αθήνα),αναφέρεται,σχετικά με τα δακρυγόνα :
"Ευρισκόμεναι αι ουσίαι αύται υπό στερεάν κατάστασιν,διασκορπίζονται διά θερμάνσεως (καύσεως δηλαδή αυτών εν μείγματι μετά καυσίμου τινός ουσίας), σχηματίζουσαι εν συνεχεία,δια συμπυκνώσεως, εν τοξικόν νέφος· όσον ποσοστόν των ουσιών τούτων δεν εξαερούται κατ'αυτόν τον τρόπον,επικάθηται...".

Μ'άλλα λόγια,τα δακρυγόνα περιέχουν κάποια καύσιμη ουσία που,όταν καίγεται,παράγει τόση θερμότητα ώστε να προκαλείται η άμεση εξαέρωση της στερεάς δακρυγόνου ουσίας.

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ,ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΑΥΤΟ,ΠΕΡΙΤΤΕΥΕΙ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΟΥΜΕ ΟΤΙ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΜΠΡΗΣΜΟ ΤΟΥ "Κ.ΜΑΡΟΥΣΗ" ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΔΟΘΕΙ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ.Ισως,επειδή εκεί το κράτος δεν παίζει "μονότερμα",αλλά,"στα πόδια του",μπλέκονται και κάποιοι πολίτες , απ'τους οποίους,δυστυχώς,οι τέσσερεις έχασαν με φρικτό τρόπο τη ζωή τους...

Δεν μας είναι εύκολο να δεχθούμε ότι οι καθηγητές του Πολυτεχνείου είναι ΤΟΣΟ ΗΛΙΘΙΟΙ.
Δεν μένει λοιπόν,παρά να δεχθούμε την άλλη εκδοχή :

ΚΑΠΟΙΟΙ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΒΡΕΘΕΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ!

Κι επειδή,βέβαια,οι πολυτεχνειακοί δεν είναι ΤΟΣΟ ΗΛΙΘΙΟΙ,ώστε να θέλουν να καλύψουν το ΝΙΚΟΛΑΟ ΚΑΡΡΑ, που,βέβαια,δεν είναι παρά ο φυσικός αυτουργός του εμπρησμού, ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ,ΤΟΣΟ ΚΙ ΑΛΛΟ ΤΟΣΟ ΗΛΙΘΙΟΙ,ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΜΕ ΟΤΙ ΕΚΕΙΝΟΝ,ΠΟΥ ΟΛΟΙ - ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΑΚΟΙ,ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ,ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ,ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΙ,Τ.Ε.Ε. - ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ, ΤΟΝ ΛΕΝΕ,ΜΕ ΜΙΑ ΛΕΞΗ, ΚΡΑΤΟΣ !!!

Υ.Γ. Είχαμε αρχίσει να γράφουμε αυτό το κείμενο,όταν μάθαμε ότι κάποιος "ανακριτής",ονόματι Αριδάς,άρχισε να καλεί έναν-έναν τους 28 "καταληψίες" της 25/10/91,για ανάκριση,θεωρώντας τους...υπόπτους για τον εμπρησμό της πρυτανείας. Οι πρώτοι θα παρουσιαστούν για να εξεταστούν στις 12 Μάη 1992,στο γραφείο 113 του κτιρίου 9 της Σχολής Ευελπίδων,στις 12 το μεσημέρι...

στιγματα...στιγματα...στιγματα

Η ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, γνωστότερη σαν ΑΚΕΠ,ξαναχτύπησε...Χιλιάδες αφίσσες έχουν κολληθεί τον τελευταίο καιρό σε κάθε γωνιά της Αθήνας για να..."ξυπνήσουν το λαό" που κινδυνεύει "από τον εξωτερικό και τον εσωτερικό εχθρό" που απειλεί την "Μακεδονία,που είναι Ελλάδα",τη "Βόρεια Ηπειρο" και το "Rue de Marseille",(γνωστότερο σαν "Ρου"),δηλαδή το μπαρ του "φύρερ" της ΑΚΕΠ, του Χάλαρη,απέναντι απ'την "Ελληνοαμερικάνικη Ενωση",στην οδό Μασσαλίας.Το ότι ο Χάλαρης είναι "σκατόφατσα",φαίνεται με την πρώτη.Το ότι είναι και φασισταριό ολκής φαίνεται με τη δεύτερη. Να δούμε τί θα φανεί με την τρίτη...

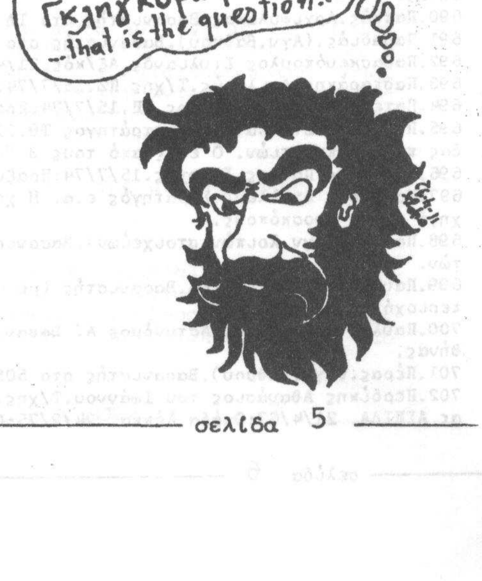
Χιλιάδες αφίσσες,πάντως,κόλλησαν και τα φασισταριά της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ,δηλώνοντας ότι δεν δέχονται "κανένα συμβιβασμό για τη Μακεδονία ΤΟΥΣ"... Αυτά τα τελευταία,ωστόσο,τις άρπαξαν από κάποιους συντρόφους που τους έσχισαν τις αφίσσες και τους ξυλοκόπησαν. Ενας μόνο σύντροφος χτυπήθηκε,ευτυχώς όχι σοβαρά .

Φυσικά,τα υπόλοιπα φασισταριά,εκείνα των ΜΜΕ που καθημερινά μας πρήζουν με την ελληνικότητα της Μακεδονίας τους,είναι πολύ πιο επικίνδυνα,ιδιαίτερα όταν έχουν και την ιδιότητα των "δημοκρατικών","προοδευτικών","φιλοαριστερών"... Αναφερόμαστε σ'όλο το φάσμα,απ' την Αυριανή μέχρι τον Τουρκοσκοπιανοφάγο Καραμπελιά ("αντάρτικο στη Βόρεια Κύπρο")...

Και μέσα σ'όλα τ'άλλα που έλειπαν (;) από τον τόπο,νάσου κι ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΡΟΥΒΑΣ με τους 1100 γενίτσαρους και τις 200 γενιτσαρίνες του,που είναι έτοιμοι να πιούνε σκοπιανό αίμα,λες κι είναι πορτοκαλάδα...Βαθυπέτρου...

Ο Αναρχικός προτείνει :
ΟΧΙ στη ...... ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΟΧΙ στη ...... ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΝΑΙ στη ...... ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
(ελάχιστη συμβολή στη λύση του προβλήματος...)

Γιατί,αλήθεια,δεν γίνεται ένα δημοψήφισμα για το αν οι Μακεδόνες (βάλτε όπου θέλετε τον τόνο) προτιμούν την ελληνική ή την σκοπιανή φορολήστεια,το ελληνικό ή το σκοπιανό μπατσόξυλο,την ελληνική ή την σκοπιανή σημαία στο φέρετρό τους ;...

Συνεχίζουμε και σ'αυτό το τεύχος τη δημοσίευση των ονομάτων των χουντικών δολοφόνων και βασανιστών,αστυνομικών και στρατιωτικών,επαναλαμβάνοντας και πάλι ότι πρόκειται για τους ανθρώπους,οι οποίοι, και σήμερα,βυσσοδομούν και απεργάζονται δικτατορίες,εθνικιστικούς πολέμους,χούφους...

651.Παπαδόπουλος.(Αγν.λοιπών στοιχείων).Βασανιστής στην Ασφάλεια Πάτρας.
652.Παπαδόπουλος Γεώργιος.Ανχ/ης ΠΖ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
653.Παπαδόπουλος Γεώργιος του Χαρ.Σ/χης.Ο πασίγνωστος δικτάτορας.Βρίσκεται ακόμη στον Κορυδαλλό.
654.Παπαδόπουλος Δ.Αστυνομικός.Βασανιστής στην Ασφάλεια Πειραιά.
655.Παπαδόπουλος Δημήτριος.Επίλαρχος.15/7/74:Πραξικ.Κύπρου.
656.Παπαδόπουλος Ηλίας.Τ/χης ΠΖ. Το ίδιο.
657.Παπαδόπουλος Κωνσταντίνος του Χαρ.Αν/χης ΠΖ.(Αδελφός του δικτάτορα).21/4/67:Εδρασε επικεφαλής του Συντάγματος Πεζοναυτών.
658.Παπαδόπουλος Λ.Αξ/κός ΑΠ.Βασανιστής στην Ασφάλεια Πάτρας . (Συνωνυμία με τον 651;)
659.Παπαδόπουλος Σοφ.Αξ/κός.21/4/67:Ομάδα Λέκκα.
660.Παπαθανασίου Αντώνιος.Αν/χης ΠΖ.15/7/74:Πραξικ. Κύπρου.
661.Παπαθανασόπουλος Κικ.Αστυφύλακας.Βασανιστής στην Ασφάλεια Πάτρας.
662.Παπαθεοδώρου Βασίλειος.Αξ/κός.21/4/67:Ομάδα Λέκκα.
663.Παπαθωμόπουλος Θεόδωρος.Λ/γός ΔΒ.15/7/74:Πραξικ. Κύπρου.
664.Παπακωνσταντίνου Αναστάσιος.Σ/χης.Βασανιστής στην ΚΥΠ Θεσσαλονίκης.
665.Παπακωνσταντίνου Ιωάννης.Αν/χης ΠΖ.15/7/74:Πραξικ.Κύπρου.
666.Παπακωστόπουλος (Αγν.βαθμού).24/2/75:Πραξικ. πυτζάμας.
667.Παπαλεξάνδρου Παν.Αξ/κός.21/4/67:Ομάδα Λαδά.
668.Παπαμανώλης Σ.Οπλίτης ΤΕΑ.Βασανιστής στο Κιλκίς.
669.Παπαμιχαήλ Στυλιανός.Τ/χης ΠΖ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
670.Παπανδρέου Γ.Σ/χης.13/12/67:Καταστολή βασιλικού αντιπραξικοπήματος.
671.Παπανδρέου Δημ.Αστυνομικός.Βασανιστής στην Ασφάλεια Πάτρας.
672.Παπανδρέου Κωνσταντίνος του Αποστόλου.Τ/χης.24/2/75:Πραξικόπημα πυτζάμας.
673.Παπανίκας Ηλίας.Λ/γός ΜΧ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
674.Παπανικολάου.Αντιπτέραρχος.Αρχηγός Πολεμικής Αεροπορίας επί χούντας Ιωαννίδη.
675.Παπανικολάου.Υποστράτηγος.Επί χούντας διετέλεσε διοικητής στην Ανωτάτη Σχολή Πολέμου.
676.Παπαπαναγιώτου Απόστολος.Τ/χης ΠΖ.15/7/74:Πραξικ.Κύπρου.
677.Παπαποστόλου Δημήτριος του Ε.Σ/χης.21/4/67:Κινήθηκε,άγνωστο με ποιά ομάδα. 15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου. 24/2/75:Πραξικόπημα πυτζάμας.
678.Παπ(π)άς Ηλίας.Αξ/κός.21/4/67:Ομάδα Λέκκα.
679.Παπασπύρου Ανδρέας.Υπολοχαγός.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
680.Παπασταθόπουλος Γεώργιος.Αξ/κός ΠΖ. 1966:Στήσιμο σκευωρίας ΑΣΠΙΔΑ. 15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
681.Παπαστεργίου Βασίλειος.Αξ/κός.21/4/67:Ομάδα Μέξη.
682.Παπαφιλίππου Κ.Αξ/κός.21/4/67:Ομάδα Γκαντώνα-Καραμπέρη.
683.Παπαχαραλάμπους Δημήτριος.Τ/χης.Βασανιστής στο ΕΑΤ/ΕΣΑ.
684.Παπαχατζόπουλος Γεώργιος.Λ/γός ΠΖ.15/7/74:Πραξικ. Κύπρου.
685.Παπαχρήστου.Αντιστράτηγος.Το 1972 διορίστηκε γενικός γραμματέας του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών.
686.Παπουκτσίδης Πέτρος.Ανθυπασπιστής ΕΧ.Βασανιστής στη Θεσσαλονίκη.
687.Παπουλίδης Ι.Χωροφύλακας.Βασανιστής στην Ασφάλεια Θεσσαλονίκης.
688.Παπουτσής Πέτρος.Χωροφύλακας.Βασανιστής στη Θεσσαλονίκη. (ίσως ο ίδιος με τον 686).
689.Παπουτσής Χρήστος.Αστυφύλακας.Βασανιστής στην Ασφάλεια Αθήνας.
690.Παππάς.Αρχιφύλακας.Βασανιστής στο ΙΔ' Αστ.Τμήμα Αθήνας.
691.Παραδιάς.(Αγν.βαθμού).Βασανιστής στο 505 Τάγμα Πεζοναυτών.
692.Παρασκευόπουλος Στυλιανός.Αξ/κός.21/4/67:Ομάδα Λαδά.
693.Πασπαράκης Αχιλλεύς.Τ/χης ΠΖ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
694.Πατεράκης Μιχαήλ.Τ/χης ΥΠ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
695.Παττακός Στυλιανός.Υποστράτηγος ΤΘ.21/4/67:Επικεφαλής ομάδας πραξικοπηματιών. Ο ένας από τους 3 "αδελφούς".
696.Παυλάκος Παύλος.Ιλαρχος.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
697.Παυλίδης Αχιλλεύς.Στρατηγός ε.α. Η χούντα τον διόρισε Αρχηγό στους Προσκόπους.
698.Παύλος.(Αγν.λοιπών στοιχείων).Βασανιστής στο 505 Τ.Πεζοναυτών.
699.Παύλου Ε.Οπλίτης ΤΕΑ.Βασανιστής (με σιδερένιο στεφάνι) στην περιοχή της Αμφισας.
700.Παύλου Χαράλαμπος.Αστυνόμος Α' Βασανιστής στην Ασφάλεια Αθήνας.
701.Πέρας.(Αγν.βαθμού).Βασανιστής στο 505 Τ/ΠΖΝ Διονύσου.
702.Περδίκης Αθανάσιος του Ιωάννου.Τ/χης.1966:Στήσιμο σκευωρίας ΑΣΠΙΔΑ. 21/4/67:Ομάδα Λέκκα. 24/2/75:Πραξικόπημα πυτζάμας.
703.Πεσινάκης Τριαντάφυλλος.Αξ/κός.Υποδιοικητής Ασφάλειας Χανίων. Υπεύθυνος βασανισμών.
704.Πεστομόλος Χρήστος.Οπλίτης ΕΣΑ.Βασανιστής στο Μπογιάτι.
705.Πεταλάς Φώτιος.Τ/χης.Βασανιστής στο ΕΑΤ/ΕΣΑ.
706.Πετάνης Νικ. Τ/χης ΠΖ. 1966:Στήσιμο σκευωρίας ΑΣΠΙΔΑ.21/4/67:Αγνωστο με ποιά ομάδα κινήθηκε.
707.Πετροπουλέας Μ.Στρατηγός ε.α. Η χούντα τον διόρισε διοικητή του ΟΤΕ.
708.Πέτρου Αθανάσιος.Αστυφύλακας.Βασανιστής στην Αθήνα.
709.Πέτρου Μιχαήλ.Οπλίτης ΕΣΑ-Βασανιστής στο ΕΑΤ/ΕΣΑ.
710.Πετσινάκης.(Αγν.βαθμού).Βασανιστής στην Ασφάλεια Ηρακλείου Κρήτης.(ίσως ο ίδιος με τον 703).
711.Πηλίτσης Δημ.Τ/χης ΠΖ. 1966:Στήσιμο σκευωρίας ΑΣΠΙΔΑ.21/4/67:Ομάδα Ρουφογάλη.
712.Πηλιχός Μιχαήλ.Αξ/κός.21/4/67:Ομάδα Ιωαννίδη. Διετέλεσε υποδιοικητής της ΕΣΑ. Βασανιστής. Αναμίχθηκε στη δίκη του Αλέκου Παναγούλη. Συμμετείχε στην καταστροφή των αρχείων του ΕΑΤ/ΕΣΑ.
713.Πηλός Σπυρίδων.Αστυνόμος Α'. Συγγραφέας της "Ιστορίας του ΚΚΕ",που δημοσιευόταν σε συνέχειες στα ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ,επί χούντας. (Ο "ποιητής" Δημήτρης Ιατρόπουλος τον είχε χαρακτηρίσει δημόσια "μεγάλο λογοτέχνη"). Διέθετε και εκπομπή στο ραδιόφωνο,που την κράτησε και μετά τη χούντα. Ηταν μάρτυρας υπεράσπισης στις δίκες των βασανιστών.
714.Πίος Στέφανος.Λ/γός ΠΖ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
715.Πλακούσης Χρήστος.Αν/χης.25/11/73:Πραξικόπημα Ιωαννίδη.
716.Πλιάκας Ανδρέας.Χωροφύλακας.Βασανιστής στο Καρπερό Γρεβενών.
717.Πόγκας Ιωάννης.Τ/χης.25/11/73:Πραξικόπημα Ιωαννίδη.Εδρασε στο 2ο ΕΓ της Σχολής Ευελπίδων.
718.Πόθος Παναγιώτης.Αν/χης ΠΖ. 21/4/67:Ομάδα Ρουφογάλη.24/2/75: Πραξικόπημα πυτζάμας.Είχε επαφές με τον Στοφόρο.
719.Πολέτης Ανδρέας.Ταξίαρχος.1966:Στήσιμο σκευωρίας ΑΣΠΙΔΑΣ.Επί χούντας,μέλος εκτάκτων στρατοδικείων.
720.Πολίτης Χρυσόστομος.Τ/χης.25/11/73:Πραξικόπημα Ιωαννίδη.
721.Πολύζος Βασίλειος.Αστυνομικός.Βασανιστής στην Πάτρα.
722.Πολυθοδωράκης Αντώνιος.Αν/χης ΥΓ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
723.Πορικός Ν.Αντιστράτηγος.24/2/75:Πραξικόπημα πυτζάμας. Μάρτυρας υπεράσπισης βασανιστών.
724.Πουλέας Γεώργιος.Σ/χης ΠΒ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
725.Πουλέας Σπυρίδων.21/4/67:Ομάδα Λέκκα. 15/7/74:Πραξικ.Κύπρου. (Αγν.βαθμού).
726.Πράπας Παναγιώτης.Λ/γός ΠΖ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
727.Πράττης Κ.(Αγν.βαθμού).Βασανιστής στην Ασφάλεια Θεσσαλονίκης.
728.Προκόπης.Αν/χης (ΕΧ;).Αποσπασμένος στην ΚΥΠ.17/11/73:Εδρασε στο Πολυτεχνείο.
730.Πυρρόπουλος Χρήστος.Ταξίαρχος.21/4/67:Αγνωστο με ποιά ομάδα κινήθηκε.
731.Ραγκούσης Βασίλειος.Τ/χης ΠΒ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
732.Ράδος Κωνσταντίνος.Υποστράτηγος ΠΖ.21/4/67:Ομάδα Ιωαννίδη.
733.Ραπτόπουλος Κωνσταντίνος.Τ/χης.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
734.Ραφαηλάκης Νικόλαος.Αντιστράτηγος.17/11/73:Ηταν διοικητής της ΣΔΑ (Στρατιωτική Διοίκηση Αθήνας).Απ'τους υπεύθυνους της σφαγής.
735.Ραφτόπουλος Κωνσταντίνος του Γ.Τ/χης ΚΔ.15/7/74:Πραξ.Κύπρου.
736.Ρέκκας Ιωάννης.Αξ/κός.21/4/67:Ομάδα Ρουφογάλη.
737.Ρερρές Περ.Αστυν.Δ/ντής Β'.4/11/73:Επικεφαλής των αστυνομικών που επιτέθηκαν στους συγκεντρωμένους για το μνημόσυνο του Γεωργ. Παπανδρέου.
738.Ρετζέπης Νικόλαος του Γεωργίου.Αν/χης.21/4/67:Ομάδα Παττακού. 24/2/75:Πραξικόπημα πυτζάμας.
739.Ρέτσας Αθανάσιος.Τ/χης ΕΜ.15/7/74:Πραξικόπημα Κύπρου.
740.Ρηγάκης.Χωροφύλακας.Ανακατεμένος στη ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ του Γιώργου Κωνσταντίνου,στις 4/3/73.
741.Ρηγόπουλος.Αν/χης.Η χούντα τον διόρισε στον ΟΤΕ της Πάτρας.
742.Ρήτας.Αστυφύλακας.Βασανιστής στο ΙΔ' Παράρτημα Ασφαλείας Πειραιά.
743.Ριγαλάς.(Αγν.βαθμού).Βασανιστής στη Χωροφυλακή Νέας Ιωνίας Αθήνας.
744.Ρόβας.Αγνώστου βαθμού-Γιατρός.Βασανιστής στην Ασφάλεια Θεσσαλονίκης.
745.Ρογκάκος Βασίλειος.Αντιστράτηγος.Συμμαθητής του δικτάτορα Γεωργ.Παπαδοπούλου,στη Σχολή Ευελπίδων.Κουμπάρος στον πρώτο γάμο και νοννός του γιού του δικτάτορα.Μετά την πτώση της χούντας,μέλος νεοφασιστικής βομβιστικής ομάδας (1978).

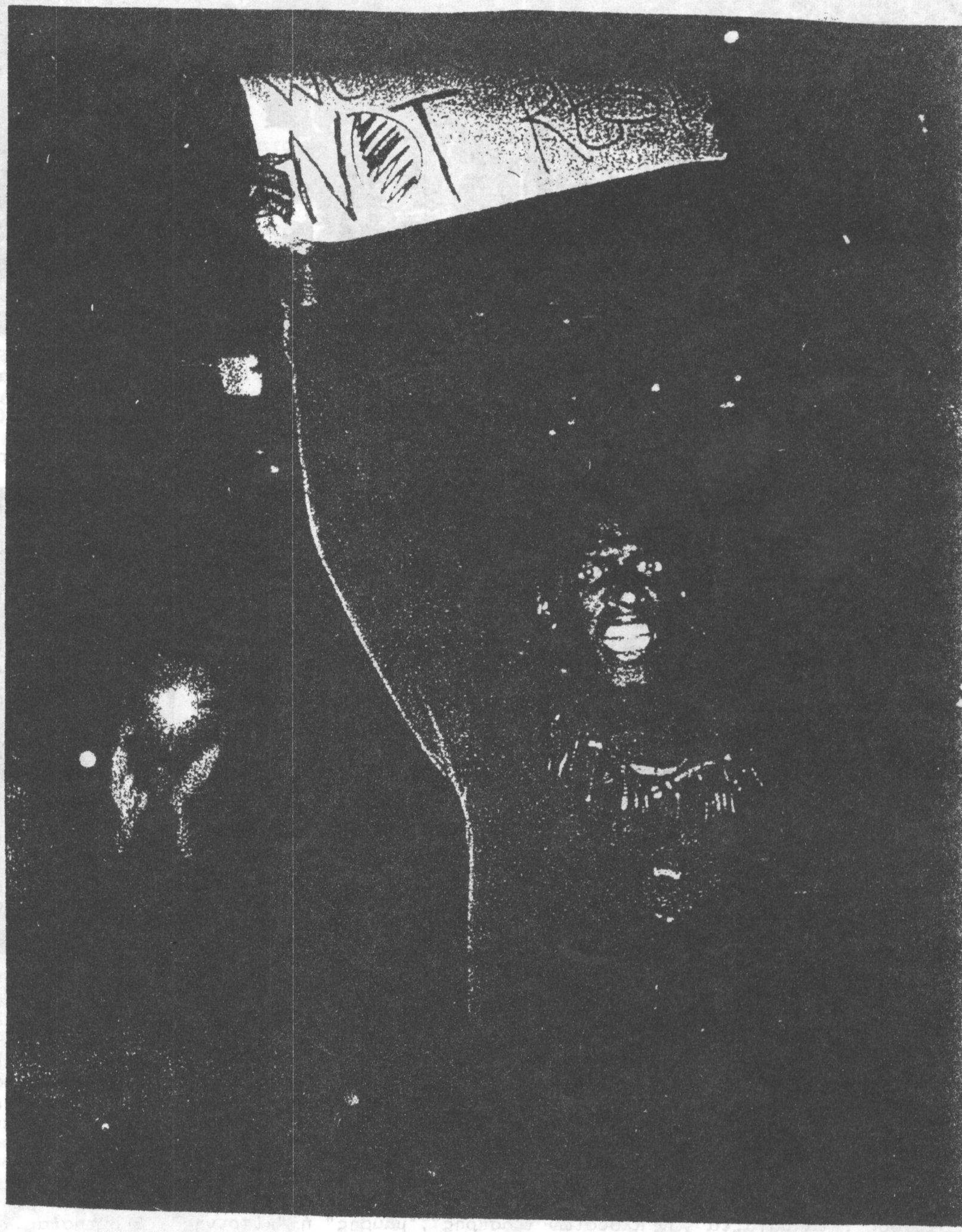
****

Ο κατάλογος θα συνεχιστεί στο επόμενο τεύχος του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ.

****

ΔΕΝ ΘΑ ΗΣΥΧΑΣΟΥΜΕ ! Η επιγραφή στο χαρτόνι, που κρατάει ο Αφροαμερικανός διαδηλωτής, μέσα στις φλόγες και τους καπνούς που ζώνουν το Los Angeles, μοιάζει με απειλή...
Δεν είναι παρά μια διαπίστωση. Οι Αφροαμερικανοί, χρόνια καταπιεσμένοι, φαίνεται πως έχουν φτάσει στα έσχατα όρια της αντοχής τους.

Δεν είναι, ωστόσο, μόνο οι Αφρικανικής καταγωγής πολίτες της μητρόπολης του καπιταλισμού, που δεν αντέχουν άλλο.
Χιλιάδες άλλοι πολίτες των ΗΠΑ, ευρωπαϊκής, ασιατικής, νοτιοαμερικάνικης καταγωγής, κατέβηκαν, στις 30 Απρίλη 1992 και τις μέρες που ακολούθησαν, στους δρόμους του Los Angeles, της Atlanta, του San Francisco, του Pittsburgh, του Seattle...
Κι ακολούθησαν κι άλλοι, σ'άλλες χώρες, απ'το Toronto του Καναδά μέχρι την Αθήνα...

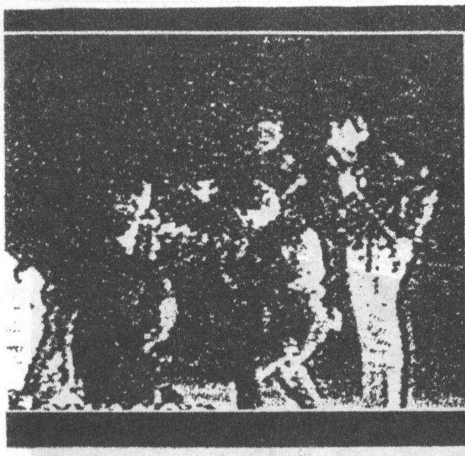

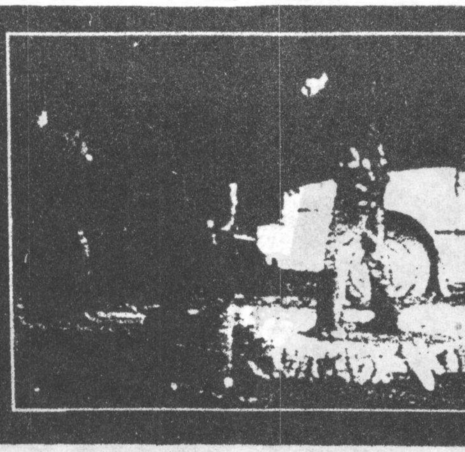
Δεν πρόκειται να παραθέσουμε τα γεγονότα. Οι ανά τον κόσμο εφημερίδες, ραδιοφωνικοί σταθμοί & τηλεοπτικές οθόνες, έδωσαν - μέρα τη μέρα κι ώρα την ώρα - λεπτομερέστατες περιγραφές των όσων ακολούθησαν την αθώωση των τεσσάρων λευκών αστυνομικών, που στις 3/3/1991 είχαν κακοποιήσει άγρια τον Αφροαμερικανό Rodney King, στη διάρκεια ενός μπλόκου, που δεν είχε να ζηλέψει τίποτε σε αγριότητα κι απανθρωπιά από τα μπλόκα των δικών μας ΖΗΤΑδων κι ΕΚΑΜιτών (ούτε κάν σε ρατσισμό, αν σκεφτεί κανείς το τί γίνεται με τους Αλβανούς, τους Αθίγγανους, τους όποιους τριτοκοσμικούς εξαθλιωμένους πρόσφυγες σ'αυτήν εδώ τη χώρα, που διεκδικεί την πατρότητα της "δημοκρατίας")...

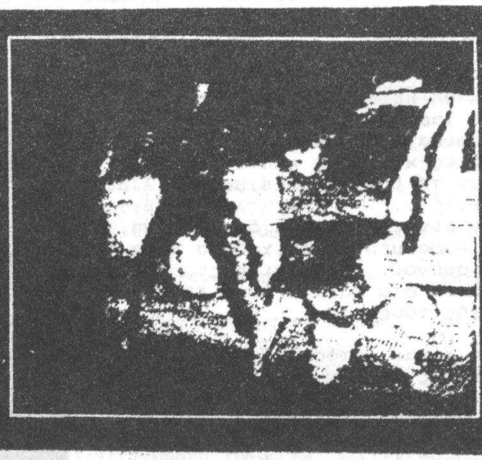
Ο αρχιφύλακας (λοχίας) Stacey Koon και οι αστυφύλακες Theodore Briseno, Lawrence Powell και Timothy Wind βρέθηκαν αθώοι απ'το δικαστήριο του Simi Valley, ενός μικροαστικού "λευκού" προαστείου, 56 χιλιόμετρα, βορειοδυτικά του κέντρου του Los Angeles, αφού οι 12 ένορκοι (10 λευκοί, 1 Κορεάτισσα & 1 Φιλιππινέζα, όλοι τους "χρηστοί πολίτες") έκριναν ότι...το θύμα "τάθελε" (!) και ότι οι τέσσερεις ράμπο ενήργησαν σύμφωνα με τις προδιαγραφές του L.A.P.D. (Los Angeles Police Department : Υπηρεσία Αστυνομίας της "Πόλης των Αγγέλων)... Ο εισαγγελέας Terry White (ο μόνος "μαύρος" που μετείχε στη σύνθεση του δικαστηρίου) κι ο αναπληρωτής του, Alan S.Yochelson, έκαναν ό,τι μπορούσαν για να ελαφρύνουν τη θέση των 4 κατηγορουμένων, όπως άλλωστε κι ο δικαστής Stanley Weisberg, που είχε ορίσει σαν τόπο της δίκης το Simi Valley αντί για το Los Angeles County (στο πρώτο μένουν μόνο 2% Αφροαμερικανοί, ενώ στο δεύτερο 15%), επειδή φοβήθηκε ότι "η δίκη, ενδεχομένως, θα προκαλούσε σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής του κέντρου της πόλης"...

Οι "ταραχές", όπως βαφτίστηκε απ'τα ΜΜΕ ο ξεσηκωμός των "δεύτερης κατηγορίας" πολιτών της μεγαλούπολης των ΗΠΑ, άρχισαν μόλις έγινε γνωστή η απόφαση.

Τα γεγονότα είναι γνωστά. Πιστεύουμε, ωστόσο, ότι ο χαρακτηρισμός της εξέγερσης των ανθυποπρολετάριων του Los Angeles, σαν "φυλετικών ταραχών" δεν είναι απλά λαθεμένος. Ο ρατσισμός, όπως κι όλοι οι διαχωρισμοί των ανθρώπων σε "φυλές", "κατηγορίες", "κοινωνικά στρώματα" κλπ. οφείλονται στην προσπάθεια των εξουσιαστών να τους οδηγήσουν στην αλληλοσφαγή και την αλληλοεξόντωση, έτσι ώστε να επιζητούν μόνοι τους την καταπίεσή τους από την εξουσία.

Πολλοί είναι εκείνοι,που υποστηρίζουν ότι,αν δεν υπήρχε ο ερασιτέχνης που τράβηξε το βίντεο της κακοποίησης του Rodeney King,η εξουσία θα είχε αποφύγει την εξέγερση. Η οικονομική ύφεση στις Η.Π.Α.,είναι σίγουρο ότι αργά ή γρήγορα θα οδηγούσε σε κρίση. Η περιοχή του Los Angeles,όπως και οι περιοχές της Νέας Υόρκης και του San Francisco, είναι από εκείνες που έχουν πληγεί ιδιαίτερα από αυτή την κρίση. Αυτό, σε συνδυασμό με το ότι οι παραπάνω περιοχές είναι οι πιο πυκνοκατοικημένες των Η.Π.Α., τις έχει μεταβάλει σε πραγματικές μπαρουταποθήκες. Οι κακοποιήσεις πολιτών απ'τους μπάτσους στις Η.Π.Α. (ιδιαίτερα στην Καλιφόρνια), καθώς

και τα βίντεο με παρόμοιες σκηνές, δεν είναι κάτι καινούριο στη μητρόπολη του καπιταλισμού... Ούτε, βεβαια, ο ρατσισμός αποτελεί για τους πολίτες κάποιο πρωτόφαντο σύμπτωμα... Η περικοπή των "κοινωνικών παροχών",ωστόσο, η αύξηση της ανεργίας και των αστέγων και απόρων και η έλλειψη κάθε εμπιστοσύνης στους "θεσμούς" είναι για τους περισσότεους Αμερικανούς, ΠΡΩΤΑΚΟΥΣΤΑ.

Δεν είναι,λοιπόν,καθόλου περίεργο το ότι ο πρώτος στόχος των αδικημένων (στο πρόσωπο του κακοποιημένου Rodney King) Αφροαμερικανών δεν ήταν άλλος από το δικαστικό μέγαρο της Simi Valley,το οποίο "περιποιήθηκαν" ιδιαίτερα,όπως φαίνεται στις παραπάνω φωτογραφίες. Σύντομα,όμως,η εξέγερση βρήκε τους πραγματικούς της στόχους : τα μαγαζιά των πλουσίων ("άσπρης","μαύρης" ή "κίτρινης" ιδιοκτησίας,χωρίς κανενός είδους φυλετική διάκριση ή προτίμηση). Οπως είπαμε και στην αρχή,οι εξεγερμένοι δεν ήταν "μαύροι","άσπροι","κίτρινοι" ή "κόκκινοι"... δεν ήταν ούτε "δεξιοί",ούτε "αριστεροί"... δεν είχαν ούτε χρώμα,ούτε θρησκεία,ούτε πολιτική ιδεολογία... Ηταν,πολύ απλά,φουκαράδες που δεν είχαν στον ήλιο μοίρα...

Η κακοποίηση,το βίντεο,η δίκη,η αθώωση των τεσσάρων μπάτσων, τους πρόσφεραν,απλά,την αφορμή...

Η λεηλάτηση των πλούσιων μαγαζιών (ιδιαίτερα των μεγάλων σούπερ-μάρκετς) πρόσφερε σε πολλούς τη δυνατότητα , να επιβιώσουν για κάποιες μέρες ακόμη...

Η εξέγερση - αυτή καθ'αυτή - χάρισε σ'όλους (ακόμη, και σ'εκείνους που την παρακολούθησαν από μακρυά) στιγμές πραγματικής έξαρσης,χαράς,κεφιού...

Δεν είναι,όμως,αυτά τα μόνα - ούτε τα μεγαλύτερα - κέρδη της εξέγερσης του Los Angeles.

Η,έστω και στιγμιαία,κατάργηση της εξουσίας -- παρά τα κάποια μεμονωμένα επεισόδια άσκησης εξουσίας ή και φυλετικής βίας -- έχει πάντα κάτι το πολύ θετικό,αφού ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΦΥΤΩΡΙΑ ΤΗΣ ΑΥΡΙΑΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Το μήνυμα της εξέγερσης του Los Angeles ξεπέρασε τα όρια της "Πόλης των Αγγέλων". Ξεπέρασε τα στενά όρια των Η.Π.Α. Ξεπέρασε τα όρια της αμερικανικής ηπείρου. Απόκτησε παγκοσμιότητα.

Αν,όμως,Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΕΙΝΑΙ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ,άλλο τόσο ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ...

Οι σκηνές των επεισοδίων σοκάρισαν τους Αμερικανούς,που πίστευαν πως όλα αυτά δεν μπορούσαν να συμβαίνουν παρά μόνο στις χώρες του τρίτου κόσμου

Η ταχύτητα,με την οποία η καταστολή εκδηλώθηκε και επικράτησε (μετά από 3-4 μόνο μέρες,σε μια πόλη με τόσο μεγάλο πληθυσμό, και παρά την ιδιαίτερη σφοδρότητα των επεισοδίων και τον μεγάλο αριθμό των νεκρών,καθώς και την έκταση και επέκταση της εξέγερσης),δείχνει ότι η κυβέρνηση των Η.Π.Α. ήταν έτοιμη ν'αντιμετωπίσει ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

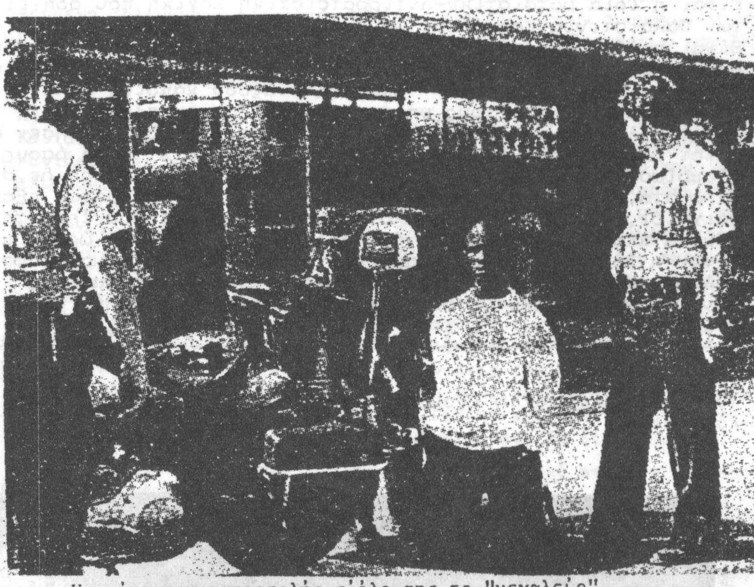
Η βιαιότητα της καταστολής (κήρυξη της πόλης σε "κατάσταση έκτακτης ανάγκης",επέμβαση της εθνοφυλακής και,στη συνέχεια,του ομοσπονδιακού στρατού, δηλαδή άμεση λήψη μέτρων, που οι Η.Π.Α. είχαν να δούν απ'την εποχή των εξεγέρσεων των αμερικάνικων πανεπιστημίων - και τότε μ' επίκεντρο ξανά την Καλιφόρνια - το 1968) δείχνει ότι και το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού των Η.Π.Α. ήταν κατάλληλα προετοιμασμένο ώστε να ανεχθεί αυτή τη βιαιότητα της καταστολής και να ξεχάσει την πατροπαράδοτη ευαισθησία του σχετικά με τα ΠΟΛΙΤΙΚΑ δικαιώματα (όταν,βέβαια,αυτά αφορούν τους ίδιους τους Αμερικανούς) και με τ' ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ δικαιώματα (όταν,βέβαια,αυτά αφορούν τους καταπιεσμένους των αντιπάλων προς το δικό τους κρατών).

Δεν είναι μόνο οι καταπιεσμένοι "άχρωμοι". Είναι και οι καταπιεστές...

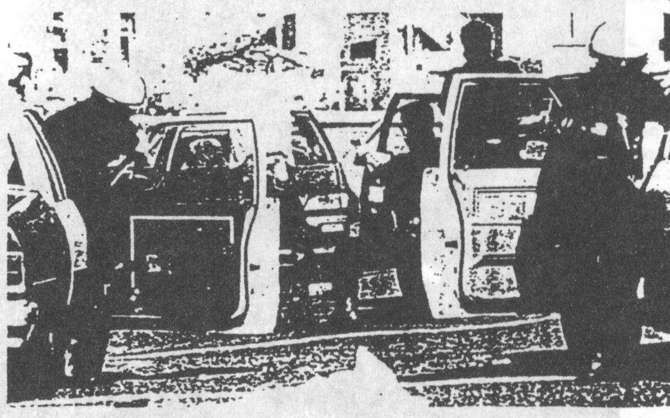
Οι "λευκοί" ελέγχουν την κατάσταση...

Η φρίκη της καταστολής σ'όλο της το "μεγαλείο"... Δεν ξέρουμε,μόνο,αν τον έβαλαν να ζητωκραυγάσει υπέρ των βασανιστών και του προέδρου George Bush...

Και μια σκηνή απ'την πόλη της Coca-Cola και του CNN :την Atlanta.

Πάντως,6 τουλάχιστον μπάτσοι σκοτώθηκαν με πυροβόλα όπλα...

Η εκδοχή των "φυλετικών ταραχών" ήταν κι εξακολουθεί να είναι μέρος αυτής της ψυχολογικής προετοιμασίας του πληθυσμού, τόσο για την αντιμετώπιση όσων προβλέπεται να συμβούν στο μέλλον, όσο και γιά την υφαρπαγή της ψήφου του στις επικείμενες προεδρικές εκλογές.

Δεν θέλουμε, βέβαια, να πούμε ότι ο ρατσισμός δεν υπάρχει.
Ούτε, ακόμη περισσότερο ότι δεν πρέπει να τον καταπολεμήσουμε μ'όλες μας τις δυνάμεις.
Εκείνο, που θέλουμε να πούμε, είναι ότι ο ρατσισμός δεν μπορεί να καταπολεμηθεί μόνο με τις καταγγελίες.
Δεν αρκεί το να αποκαλύπτουμε κάποιες ρατσιστικές "ράτσες" και να στρεφόμαστε εναντίον τους.
Δεν αρκεί το να αναγορεύουμε κάποιες άλλες "ράτσες" σε αντιρρατσιστικές & να τις θεοποιούμε.
Ο ρατσισμός, κύρια, καταπολεμιέται με με την υπέρβαση της ίδιας της έννοιας της "ράτσας".
Ο αντιρρατσισμός, που καταγγέλλει την "λευκή ράτσα" σαν ρατσιστική και σταματάει εκεί, είναι το ίδιο ρατσιστικός όπως κι ο αντιρρατσισμός, που αρκείται να διαπιστώνει τις αδικίες σε βάρος των "μαύρων", και να δικαιολογεί στ' όνομά τους, οποιαδήποτε ενέργεια των τελευταίων.

Οι ρατσιστές, του τύπου "Ο ΛΕΥΚΟΣ ΕΧΕΙ ΔΙΚΙΟ, ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΛΕΥΚΟΣ - Ο ΜΑΥΡΟΣ ΕΧΕΙ ΑΔΙΚΟ, ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΜΑΥΡΟΣ", είναι ίδιοι με τους ρατσιστές, του τύπου "Ο ΜΑΥΡΟΣ ΕΧΕΙ ΔΙΚΙΟ, ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΜΑΥΡΟΣ - Ο ΛΕΥΚΟΣ ΕΧΕΙ ΑΔΙΚΟ, ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΛΕΥΚΟΣ".
Είναι η ίδια ρατσιστική-αντιρρατσιστική λογική που οδηγεί μερικούς στη δικαιολόγηση της γενοκτονίας σε βάρος των Παλαιστινίων, απλά και μόνο επειδή οι Εβραίοι είχαν πέσει κι αυτοί θύμα γενοκτονίας.
Είναι η ίδια λογική που - όπως σχεδιάζουν κάποιοι - θα οδηγήσει τους έγχρωμους πολίτες των Η.Π.Α. να ψηφίσουν υπέρ των "δημοκρατικών", που, τουλάχιστον προεκλογικά, ποζάρουν σαν αντιρρατσιστές.
Είναι η ίδια λογική που - όπως σχεδιάζουν κάποιοι άλλοι - θα οδηγήσει τους λευκούς να συσπειρωθούν γύρω από την "ασφάλεια" που τους υπόσχονται οι "ρεπουμπλικάνοι".
Είναι η λογική που - όπως ελπίζουν κάποιοι - θα οδηγήσει στο δυνάμωμα της Ku Klux Klan ή - όπως ελπίζουν κάποιοι άλλοι - στο δυνάμωμα των Black Panthers. (Για όσους, τυχόν, "βγάλουν σπυράκια" απ'την παραπάνω "βδελυρή" εξομοίωση, έχουμε να πούμε ότι, τόσο οι μεν, όσο και οι δε, στρατολογούν τα μέλη τους από τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα, εκεί όπου η κατάσταση είναι εκ των πραγμάτων εξομοιωμένη. Φυσικά, η εξουσία, παίζοντας το δικό της παιχνίδι, θα παίρνει - ανάλογα με το εκάστοτε συμφέρον της - το μέρος, πότε του ενός και πότε του άλλου, αφού καμμιά από τις δυο ομάδες δεν ακολουθεί - για την ώρα - μια ξεκάθαρη αντιεξουσιαστική γραμμή).
Είναι η λογική που αποδυναμώνει τα κοινωνικά κινήματα, αφού τα εκφυλίζει σε "φυλετικές ταραχές", σε "εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες", σε τελευταία ανάλυση, σε "αγώνες" για την κατάληψη της εξουσίας.
Είναι η λογική που υπονομεύει και προδίδει το νόημα όλων των εξεγέρσεων, σαν αυτή του Los Angeles.

<u>Ο Ι   Ε Ξ Ε Γ Ε Ρ Σ Ε Ι Σ   Δ Ε Ν   Ε Ι Ν Α Ι   Τ Ω Ν   Λ Ε Υ Κ Ω Ν   Η'   Τ Ω Ν   Μ Α Υ Ρ Ω Ν . . .</u>

<u>Ε Ι Ν Α Ι   Τ Ω Ν   Κ Α Τ Α Π Ι Ε Σ Μ Ε Ν Ω Ν   ! ! !</u>

(όπως ακριβώς και η εξουσία : δεν ανήκει σε λευκούς ή σε μαύρους. ΑΝΗΚΕΙ ΣΤ'ΑΦΕΝΤΙΚΑ, που δεν έχουν ΧΡΩΜΑ, αλλά ΧΡΗΜΑ).

Η.Π.Α. – ΛΙΒΥΗ : Προς έναν ακόμη "πόλεμο του κόλπου" ;...

Συνεχίζουμε και σ'αυτό το τεύχος το άρθρο για την κατάσταση των σχέσεων Η.Π.Α. – Λιβύης. Βέβαια,η ένταση των προηγουμένων μηνών έχει υποχωρήσει. Αυτό,ωστόσο,δεν είναι παρά μια προσωρινή ανάπαυλα,οφειλόμενη εν πολλοίς,στις επερχόμενες προεδρικές εκλογές στις Η.Π.Α. Μετά τις εκλογές αυτές,είμαστε σίγουροι ότι Ο Ι Α Σ Κ Ο Ι Τ Ο Υ Α Ι Ο Λ Ο Υ Θ' Α Ν Ο Ι Ξ Ο Υ Ν, όχι μόνο για την κατάσταση στη βόρεια Αφρική,αλλά και για τα Βαλκάνια,τη Μέση Ανατολή και για ολόκληρο τον πλανήτη,καθώς οι Η.Π.Α. (όπως δείχνουν & τα όσα συνέβησαν πρόσφατα,με την εξέγερση του Los Angeles) επείγονται να περάσουν στην επόμενη φάση εφαρμογής της ΝΕΑΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ...

Οπως είδαμε στο προηγούμενο τεύχος,ο "Εθνικός Απελευθερωτικός Στρατός" του συνταγματάρχη Αμκντουλγκασέμ Χαλίφα Χαφτέρ,στελεχώθηκε,ήδη από το τέλος του 1989,με "ειδικευμένους" καταδρομείς από τις ΗΠΑ,το Ισραήλ και τη Δυτική Ευρώπη.

Ηδη στις 6/1/89,το περιοδικό **Africa Confidential** γράφει : "Το κέντρο του "νευρικού συστήματος" της αντι-λιβυκής επιχείρησης βρισκόταν στα προάστεια της Ν'τζαμένα,εγκατεστημένο σε μια βίλλα,που ανήκε στον ίδιο τον αρχηγό της **D.D.S.** (δηλαδή,της μυστικής υπηρεσίας του Τσαντ).Αυτό το κέντρο ήταν επανδρωμένο με Αμερικανούς".

Αλλωστε,η **D.D.S.** και η **S.P.** ("Προεδρική Ασφάλεια" του **Hissène Habré**) είχαν δημιουργηθεί από τη **C.I.A.**,που,επί προεδρίας **Reagan** είχε παράσχει παραστρατιωτική βοήθεια στον **Habré**,για να καταλάβει την εξουσία. Στη συνέχεια,το 1982,η **C.I.A.** ξεκίνησε μια απ' τις γνωστές της **"Security & Intelligence Assistance" operations** (επιχειρήσεις "Βοήθειας στον τομέα της Ασφάλειας και των Πληροφοριών),με στόχο την απόκτηση του πλήρους ελέγχου του νέου καθεστώτος και τη χρησιμοποίησή του εναντίον της Λιβύης. Χαρακτηριστικά,αναφέρουμε ότι η **C.I.A.** διατηρούσε "άκρως απόρρητη βάση", 60 μόλις χιλιόμετρα βόρεια της Ν'τζαμένα,απ'όπου παρακολουθούσε κάθε δραστηριότητα των Λιβυκών ενόπλων δυνάμεων,αλλά κι όλες τις λιβυκές τηλεπικοινωνίες (στρατιωτικές και μη). Ακόμη,αναφέρουμε, ότι όλοι οι άντρες της "Προεδρικής Ασφάλειας" ήταν,είτε πρώην Αμερικανοί πεζοναύτες,είτε πρώην Ισραηλινοί καταδρομείς. Τέλος,αξίζει να παρατηρήσουμε ότι το "ανακριτικό κέντρο",δηλαδή το κέντρο των βασανιστηρίων σε βάρος των αντιπάλων του δικτατορικού καθεστώτος και των Λίβυων αιχμαλώτων πολέμου,βρισκόταν σ'ένα δρόμο της Ν'τζαμένα,ακριβώς απέναντι από την **"U.S. Agency for International Development"** (Υπηρεσία των ΗΠΑ για τη διεθνή ανάπτυξη),που δεν είναι παρά ένα ακόμη κάλυμμα των παράνομων δραστηριοτήτων των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών στις διάφορες χώρες του τρίτου κόσμου.

Παράλληλα,στην προσπάθειά τους να δημιουργήσουν μια "σφαιρική" πολιτική στην όλη περιοχή (που καλύπτει τη βόρεια Αφρική,τη Μέση Ανατολή και φτάνει μέχρι τα Βαλκάνια) οι ΗΠΑ ευνόησαν την ανάπτυξη στενών φιλικών σχέσεων μεταξύ του "Εθνικού Απελευθερωτικού Στρατού" της Λιβύης (ΕΑΣ) και του "Σουδανικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού" (ΣΛΑΣ). (Οταν,στα τέλη του 1990,κατέρρευσε,με την βοήθεια των Γάλλων,το δικτατορικό καθεστώς του **Habré**,μια από τις πρώτες ενέργειες του νέου καθεστώτος ήταν το κλείσιμο του γραφείου του ΣΛΑΣ,το οποίο λειτουργούσε σαν "σύνδεσμος" μεταξύ των κυβερνήσεων του Τσαντ και των ΗΠΑ,από τη μια μεριά,και των φιλοαμερικάνικων κινημάτων της βόρειας Αφρικής,από την άλλη).

Ετσι,σ'όλη τη διάρκεια του 1988 και 1989,ο ΕΑΣ εκπαιδεύεται στα στρατόπεδα **Kaélé** και **Djoum** του Τσαντ,στη Βάση Εφοδιασμού των ΗΠΑ στο **Yoko** του κεντρικού Καμερούν,στην ισραηλινή βάση του **Ndélé** στο βόρειο τμήμα της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας(όπου εκπαιδεύτηκαν 30 συνολικά Λίβυοι του ΕΑΣ.απ'τους οποίους οι 18 σαν πιλότοι πολεμικών αεροσκαφών),στο Κέντρο Εκπαίδευσης της Προεδρικής Φρουράς του Γκαμπόν στο στρατόπεδο του **Wonga-Wongue** , νότια της **Libreville** και αλλού.

Οπως γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος,ο ΕΑΣ δεν ανέπτυξε ποτέ σοβαρή στρατιωτική δράση εναντίον της Λιβύης. Αντίθετα,οι Αμερικάνοι και Ισραηλινοί "εκπαιδευτές" του,ανέπτυξαν έντονη κατασκοπευτική και παραστρατιωτική δραστηριότητα στο έδαφος των χωρών που τους φιλοξενούσαν.

Το καλοκαίρι του 1990.ωστόσο,η Γαλλική κυβέρνηση,πιεσμένη απ'τις οικονομικές δυσκολίες που συνεπαγόταν γι'αυτήν – όπως και για όλες τις ευρωπαϊκές χώρες – η ενοποίηση της αγοράς της γηραιάς ηπείρου,αποφάσισε ότι μια προσέγγιση Γαλλίας-Λιβύης θα της απέφερε περισσότερα απ'ό,τι η συνέχιση της πρόσδεσής της στο άρμα της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ,στην περιοχή του Μαγκρέμπ και της κεντρικής Αφρικής.

Ετσι,η Γαλλία άρχισε να έχει τις πρώτες επαφές με την αντιπολίτευση του Τσαντ και συγκεκριμένα με το "Πατριωτικό Μέτωπο Σωτηρίας",επικεφαλής του οποίου βρισκόταν ο **Idriss Déby**,παλιός συνεργάτης του **Hissène Habré** και,μάλιστα,υπεύθυνος για τις σχέσεις της κυβέρνησης του Τσαντ με τον ΕΑΣ. Ο **Déby**,που είχε αποκτήσει σημαντική πολιτική δύναμη,είχε πέσει στη δυσμένεια του **Habré** και οι ΗΠΑ και το Ισραήλ τον είχαν επανειλημμένα κατηγορήσει σαν πράκτορα του Καντάφι.

Την 1/12/90,ο **Hissène Habré**,κάτω από την πίεση των ανταρτών του Π.Μ.Σ.,που επί αρκετούς μήνες πολιορκούσαν ασφυκτικά τη Ν'τζαμένα,αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το Τσαντ. Στις 2/12/90,έφτασε,προερχόμενος απ'το Σουδάν,ο **Idriss Déby** και,με τη βοήθεια των γαλλικών στρατευμάτων,που είχαν στο μεταξύ καταλάβει την πρωτεύουσα της παλιάς γαλλικής αποικίας,ανέλαβε την προεδρία της χώρας και κήρυξε επίσημα τη λήξη των εχθροπραξιών ανάμεσα στο Τσαντ και τη Λιβύη.

Στις 3/12/90,η κυβέρνηση της Γαλλίας διαβεβαιώνει,επίσημα,τις κυβερνήσεις των ΗΠΑ και του Ισραήλ ότι ο **Déby** δεν είναι πράκτορας της Λιβύης.

Η εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ,τον Αύγουστο του 1990 και η επικείμενη πολεμική εμπλοκή των ΗΠΑ και των Ευρωπαίων συμμάχων τους στην περιοχή του Περσικού Κόλπου,ανάγκασε τις κυβερνήσεις του Ισραήλ και των ΗΠΑ να υποχωρήσουν στις γαλλικές πιέσεις και ν' αναγνωρίσουν την κυβέρνηση **Déby**.

Αξίζει,στο σημείο αυτό να πούμε ότι ο τελευταίος είχε δώσει στον Καντάφι πολύτιμες πληροφορίες σχετικά με τον ΕΑΣ.Σ'αντάλλαγμα ο Καντάφι είχε προσφέρει στο Π.Μ.Σ. το 40% του συνολικού του οπλισμού. Το υπόλοιπο 60% των όπλων του Μετώπου είχαν παρθεί από τους ίδιους τους αντάρτες,στη διάρκεια των μαχών τους με τα κυβερνητικά στρατεύματα του Τσαντ. Τα παραπάνω,τα αποκάλυψε ο τότε υπουργός άμυνας της Γαλλίας **Jean-Pierre Chevènement**,που παραιτήθηκε λίγο πρίν τη "λήξη" του πολέμου του Κόλπου. Αξίζει,επίσης, να πούμε ότι η Γαλλία έσπευσε να επωφεληθεί απ'τις εξελίξεις του πολέμου εναντίον του Ιράκ και να ενισχύσει τις θέσεις της στην Αφρική. Ετσι,στις αρχές του 1991,βλέπουμε να αναπτύσσονται γαλλικά στρατεύματα στο Γκαμπόν και στην Ακτή του Ελεφαντοστού και, λίγο αργότερα,(Σεπτέμβρη-Οκτώβρη),στο Ζαΐρ,φυσικά,για να "προστατέψουν τη ζωή και την περιουσία των Γάλλων πολιτών" σ'αυτές τις χώρες,εν όψει των "ταραχών που αναμένεται ότι θα ξεσπάσουν"...

Στο μεταξύ,μια μέρα πριν την αναχώρηση του **Habré** από την Ν'τζαμένα,είχαν αναχωρήσει και οι άντρες του ΕΑΣ.

Ο τότε αναπληρωτής υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ,**Herman Cohen**,επέμενε – και εξακολουθεί να επιμένει – ότι "κανείς Λίβυος" του ΕΑΣ "δεν έφυγε παρά τη θέλησή του" από το Τσαντ κι ότι η αναχώρηση των αντρών του ΕΑΣ έγινε υπό την επίβλεψη της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού,που βρισκόταν στη χώρα για να επιβλέψει την ανταλλαγή των αιχμαλώτων του πολέμου Τσαντ-Λιβύης.

Εκπρόσωπος της Δ.Ε.Ε.Σ.,ωστόσο,διέψευσε κατηγορηματικά τον Αμερικανό υπουργό. Ο εκπρόσωπος,μετά την επιστροφή του στην έδρα του Ερυθρού Σταυρού στη Γενεύη της Ελβετίας,κατάγγειλε ότι : Κατά τη φόρτωση 200 Λίβυων σε ένα **C-141 Starlifter** της πολεμικής αεροπορίας των ΗΠΑ,στο αεροδρόμιο της Ν'τζαμένα,"δυό Αμερικανοί διπλωμάτες τον κλείδωσαν μέσα σ'ένα αυτοκίνητο" εμποδίζοντάς τον να συναντηθεί με τους Λίβυους αιχμαλώτους. Αυτό συνέβη στις 7/12/90 και όχι στις 30/11/90,όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση των ΗΠΑ. Την άλλη μέρα,στις 8/12/90,οι Αμερικάνοι εμπόδισαν και πάλι – κατά την καταγγελία – τον εκπρόσωπο της Δ.Ε.Ε.Σ. να πλησιάσει στο αεροδρόμιο και να μιλήσει σε 400 Λίβυους αιχμαλώτους που επιβιβάζονταν κι αυτοί σ'αμερικάνικο μεταγωγικό αεροπλάνο , με τη δικαιολογία ότι υπήρχε φόβος επίθεσης με ρουκέττες των ανταρτών του ΠΜΣ. Οταν ο εκπρόσωπος της ΔΕΕΣ άρχισε να μιλάει με έναν τηλεβόα στους Λίβυους,ο πιλότος του αεροπλάνου έβαλε μπρος τους κινητήρες για να μην μπορούν οι Λίβυοι να τον ακούσουν.

Μετά από τις παραπάνω καταγγελίες του εκπροσώπου του Ερυθρού Σταυρού,η Λιβύη ζήτησε να συγκληθεί εκτάκτως το Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε.,για να εξετάσει αυτή την πράξη πειρατείας της κυβέρνησης του **George Bush**. Φυσικά,το Συμβούλιο Ασφαλείας.που εκείνη την εποχή ασχολιόταν με το βομβαρδισμό του άμαχου πληθυσμού των ιρακινών πόλεων,έγραψε την αίτηση της Λιβύης στα παλιά του τα παπούτσια..

Τα αμερικάνικα μεταγωγικά με τους Λίβυους αιχμαλώτους προσγειώθηκαν,στις 8 και 9/12/90,στη Νιγηρία. Οπως δήλωσε,αργότερα, στην εφημερίδα **Democrat** του Λάγκος (3/2/91) ο αναπληρωτής υπουργός ε-

+++++++++++++++++++++++++++++++++++++ συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ξωτερικών της χώρας,Αλχάτζι Ζακαρί Ιμπραήμ,αρχικά,είχε δοθεί άδεια προσγείωσης στ'αμερικάνικα αεροπλάνα,επειδή οι ΗΠΑ είχαν διαβεβαιώσει τη χώρα του ότι επρόκειτο για επιχείρηση διάσωσης προσφύγων' όταν οι αρχές της Νιγηρίας έμαθαν ότι επρόκειτο για απαγωγή,ζήτησαν απ'τους Αμερικάνους να εγκαταλείψουν το νιγηριανό έδαφος.

Γύρω στις 15/12/90,τα μεταγωγικά προσγειώθηκαν στο Ζαΐρ. Στις 12 του ίδιου μήνα είχε προηγηθεί επίσημη επίσκεψη του υπουργού εξωτερικών της Λιβύης στην Κινσάσα. Σύμφωνα με ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες,στη διάρκεια αυτής της επίσκεψης,η κυβέρνηση του Ζαΐρ είχε συμφωνήσει να κρατήσει τους Λίβυους αιχμαλώτους στο έδαφός της και να μην τους παραδώσει στους Αμερικάνους. Σ'αντάλλαγμα,θα έπαιρνε απ'τη Λιβύη πετρέλαιο και οικονομική βοήθεια ύψους ενός εκατομμυρίου δολλαρίων. Η πιθανότητα να αληθεύουν αυτές οι πληροφορίες ενισχύεται κι από το ότι το Ζαΐρ είχε αρνηθεί να δώσει άδεια προσγείωσης στο αεροπλάνο που μετέφερε τον φυγάδα **Hissène Habré**,ο οποίος τελικά βρήκε καταφύγιο στη Σενεγάλη.

Τελικά,στην πόλη **Lubumbashi**,στα σύνορα του Ζαΐρ προς την Αγκόλα, οι άνθρωποι της Δ.Ε.Ε.Σ. κατάφεραν να συναντηθούν με τους Λίβυους.Περισσότεροι απ'τους μισούς αιχμαλώτους δήλωσαν στον Ερυθρό Σταυρό ότι ήθελαν να επιστρέψουν στη Λιβύη.Οι υπόλοιποι ζήτησαν και τους δόθηκε πολιτικό άσυλο στο Ζαΐρ,απ'όπου έφυγαν αεροπορικώς,το Φλεβάρη του 1991 για την Κένυα,επειδή οι ΗΠΑ είχαν χάσει την εμπιστοσύνη τους στην κυβέρνηση του Ζαΐρ - που, παλιά, εθεωρείτο ένα από τα "σιγουρότερα λιμάνια" της C.I.A. στην αφρικανική ήπειρο. Φυσικά,η περσινή αιματηρή κρίση στο Ζαΐρ, που τελικά ξέσπασε στις αρχές του φθινοπώρου και "λύθηκε" με την αποφασιστική επέμβαση των Γάλλων και Βέλγων "λεγεωναρίων" - αφού, προηγουμένως, οι ΗΠΑ είχαν απομακρύνει τους υπηκόους τους - θα πρέπει να ιδωθεί μέσα απ'αυτό το πρίσμα της προσέγγισης Γαλλίας-Λιβύης,απ'τη μια μεριά,και της έντασης στις σχέσεις Γαλλίας-ΗΠΑ,από την άλλη...

Ετσι,λοιπόν,οι 354 εναπομείναντες άντρες του ΕΑΣ εγκαταστάθηκαν, φρουρούμενοι από το στρατό της Κένυα,σε ειδικό στρατόπεδο στο έδαφός της. Εδώ,θα πρέπει να πούμε ότι,στις αρχές του 1991,οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν την επανάληψη της οικονομικο-στρατιωτικής βοήθειας προς την Κένυα,η οποία είχε διακοπεί πριν μερικά χρόνια επειδή η κυβέρνηση της τελευταίας "παραβίαζε τα ανθρώπινα δικαιώματα", όπως ονομάζεται στις μέρες μας η μη-συμμόρφωση κάποιας χώρας στις επιταγές των ΗΠΑ (παλιότερα,ίσχυε το ίδιο και για τη μη-συμμόρψωση στις επιταγές της Ε.Σ.Σ.Δ.). Οπως έγινε γνωστό,οι ΗΠΑ,χορήγησαν στην Κένυα και επί πλέον ποσό 5 εκατομμυρίων δολλαρίων για να δεχθεί να φιλοξενήσει τα υπολείμματα του ΕΑΣ στο έδαφός της.

Ολα τα παραπάνω έγιναν γνωστά στο ευρύ κοινό στις 12/3/91 (ενώ ο πόλεμος στον Περσικό εξακολουθούσε να μαίνεται), όταν η εφημερίδα **New York Times** (που,συνήθως,εκφράζει τις απόψεις της συντηρητικής μερίδας του Δημοκρατικού κόμματος των ΗΠΑ) δημοσίευσε μακροσκελές σχετικό άρθρο,όπου καταγγελλόταν η απαγωγή των αιχμαλώτων. Στο άρθρο,περιλαμβάνονταν και δηλώσεις κάποιων αξιωματούχων του αμερικάνικου υπουργείου εξωτερικών,οι οποίοι παραδέχονταν ότι οι περισσότεροι Λίβυοι αιχμάλωτοι είχαν ζητήσει και είχαν,ήδη,επιστρέψει στη Λιβύη, ισχυρίζονταν,όμως, ότι αυτό έγινε επειδή οι Λιβυκές αρχές τους είχαν πιέσει,εκβιάσει,εξαναγκάσει.

Η **Cathy Policier**,ωστόσο,στέλεχος της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού για τους πρόσφυγες,είχε ανακοινώσει,ένα μήνα πριν, στη Γενεύη,την επίσημη έκθεση της ΔΕΕΣ,σύμφωνα με την οποία,όσοι αιχμάλωτοι είχαν επιστρέψει δεν είχαν υποστεί την παραμικρή συνέπεια,ενώ δεν είχε ληφθεί κανένα μέτρο εναντίον των οικογενειών όσων δεν είχαν επιστρέψει. Τα ίδια,άλλωστε,ειχαν μεταδοθεί, σε σχετική εκπομπή του βρεταννικού **B.B.C.**,στις 12/2/91.

Μερικές μέρες πριν το δημοσίευμα της **New York Times**,δώδεκα Αμερικανοί γερουσιαστές του Δημοκρατικού κόμματος είχαν καταθέσει σχετική ερώτηση προς τον υπουργό εξωτερικών των Η.Π.Α., **James Baker**. Μια μόλις μέρα πριν το δημοσίευμα, το αμερικάνικο πρακτορείο ειδήσεων **Associated Press** είχε μεταδόσει ότι "η κυβέρνηση **Bush**, μετά από ερώτηση 12 γερουσιαστών, δέχεται ότι ο Εθνικός Απελευθερωτικός Στρατός της Λιβύης δεν ήταν παρά μια επιχείρηση των Ηνωμένων Πολιτειών...".

Παρά το ότι,στο δημοσίευμα της 12/3/91, η **αμερικάνικη** εφημερίδα ισχυριζόταν ότι,σύμφωνα με το υπουργείο εξωτερικών των ΗΠΑ,ο ΕΑΣ επρόκειτο να διαλυθεί,στις 29/3/91 η ίδια εφημερίδα δημοσίευε ότι ο Σαουδάραβας πρίγκηπας Ιντρίς Ας-Σανούσι είχε ανακοινώσει τη πρόθεσή του να αναλάβει προσωπικά τη χρηματοδότηση του ΕΑΣ, προκειμένου να συνεχιστεί ο "αγώνας κατά του Καντάφι".

Ενάμισυ μήνα αργότερα,στις 16/5/91,η κυβέρνηση των ΗΠΑ ανακοίνωνε επίσημα ότι οι 354 Λίβυοι του ΕΑΣ είχαν μεταφερθεί απ'την Κένυα στην Νέα Υόρκη κι ότι είχαν αναγνωριστεί σαν πολιτικοί πρόσφυγες.

Σύμφωνα με κάποιες ανεξακρίβωτες πληροφορίες,οι 354 βρίσκονται , φέτος, σε στρατόπεδο των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ, έξω από την **Washington**,κι εξακολουθούν να εκπαιδεύονται σαν δύναμη κρούσης,σε περίπτωση μελλοντικής εισβολής των ΗΠΑ στη Λιβύη ή στρατιωτικής εμπλοκής των ΗΠΑ με κάποια άλλη αραβική χώρα.

Ανεξάρτητα απ'το αν αληθεύουν ή όχι τα περί συνέχισης της εκπαίδευσης του ΕΑΣ, οι πιθανότητες,τόσο της εισβολής των ΗΠΑ στη Λιβύη, όσο και κάποιας επανάληψης των εχθροπραξιών στην περιοχή του Περσικού Κόλπου ή στην "Εγγύς Ανατολή", δεν είναι καθόλου εξωπραγματικές.

Το πρόσφατο ταξίδι του πρωθυπουργού της Ελλάδας στο Ισραήλ και οι συζητήσεις που διεξήχθησαν δείχνουν ότι "κάτι ετοιμάζεται"...Κάτι που "άπτεται" και των ελληνικών "εθνικών συμφερόντων",αφού Μητσοτάκης και Σαμίρ συζήτησαν ιδιαίτερα το Παλαιστινιακό,το Κυπριακό, την κατάσταση στα Βαλκάνια και την δυνατότητα των δυο χωρών να ακολουθήσουν κάποιες κοινές γραμμές στα θέματα αυτά.

Ας γυρίσουμε,όμως,στις σχέσεις ΗΠΑ-Λιβύης,που από τις αρχές του 1992 βρίσκονται σε νέα φάση έντασης.

Αυτή η νέα φάση πυροδοτήθηκε και πάλι από τις ΗΠΑ,οι οποίες,πέρισυ το Νοέμβρη κατηγόρησαν τους Λίβυους,Αμπντέλ Μπασέτ Αλί Αλ-Μεγκράχι και Λαμέν Χαλίφα Φιμάχ,σαν δράστες της βομβιστικής επίθεσης που είχε σαν αποτέλεσμα την πτώση και συντριβή του αεροπλάνου **Maid of the Seas**,στο **Lockerbie** της Σκωτίας στις 21 Δεκέμβρη 1988.

Σύμφωνα με τις καταγγελίες της αμερικάνικης κυβέρνησης,οι δυο Λίβυοι - πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών της χώρας τους - είχαν δράσει κατ'εντολή της λιβυκής κυβέρνησης. Οι ΗΠΑ ζήτησαν από τη Λιβύη να εκδώσει τους δυο υπόπτους για να δικαστούν από αμερικάνικο δικαστήριο. Κάτι τέτοιο,μολονότι προβλέπεται από μερικές διεθνείς συμβάσεις για "την καταπολέμηση της τρομοκρατίας",παραβιάζει βάναυσα το ίδιο το καταστατικό του ΟΗΕ και την περίφημη "Χάρτα" του για τα ανθρώπινα δικαιώματα,που ορίζουν ότι καμμιά χώρα δεν μπορεί να εκδίδει τους υπηκόους της.

Παρ'όλα αυτά,λίγους μήνες αργότερα,τα μέλη του ΟΗΕ,κατ'εντολή των Αμερικάνων κυρίων τους,έγραψαν τις "αρχές" τους στα παλιά τους τα παπούτσια κι αποφάσισαν την επιβολή "αεροπορικού αποκλεισμού" στη Λιβύη...

Στις 27/4/92 (πρίν δηλαδή κλείσει μήνας απ'την επιβολή του εμπάργκο),το ευρείας κυκλοφορίας αμερικάνικο περιοδικό **TIME** αφιέρωσε τις περισσότερες σελίδες του στα πορίσματα των "τετράμηνων ερευνών" των συντακτών του,γύρω από το ποιός είχε τοποθετήσει τη βόμβα στην πτήση 103 της **PAN-AM**,καθώς και γύρω απ'τις αιτίες αυτής της ενέργειας,που κόστισε τη ζωή σε 270 ανθρώπους.

Θα πρέπει εδώ να προειδοποιήσουμε τους αναγνώστες μας ότι το **TIME** είναι ένα από τα κύρια "εργαλεία" διαμόρφωσης της κοινής γνώμης , ίσως όχι τόσο των Αμερικανών,όσο των Ευρωπαίων σ'ότι αφορά τα διαδραματιζόμενα στις ΗΠΑ. Οπως είναι λοιπόν "φυσικό", οι διάφορες μυστικές υπηρεσίες,**CIA**,**DIA**,**FBI** κλπ.,χρησιμοποιούν πολλές φορές το **TIME** σαν "εργαλείο" για το πέρασμα της δικής τους άποψης. Ο λόγος που μας κάνει,λοιπόν,ν'ασχοληθούμε με τα όσα δημοσιεύονται σ'αυτό είναι το ότι τα δημοσιευόμενα έρχονται σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της κυβέρνησης του **George Bush** κι αυτό τα κάνει ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και,μάλιστα,εν όψει των επερχόμενων προεδρικών εκλογών...

Κατά το δημοσίευμα του **TIME**,λοιπόν,οι υποψίες των αμερικανικών αρχών στράφηκαν,αρχικά,κατά του "Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης - Γενική Διοίκηση" (ΛΜΑΠ-ΓΔ) και συγκεκριμένα κατά του Αχμέντ Τζιμπρίλ,αρχηγού ομάδας της παραπάνω οργάνωσης,16 μέλη της οποίας είχαν συλληφθεί τον Οκτώβρη του 1986,δυό μήνες πριν την έκρηξη στο αεροπλάνο,απ'την αστυνομία της Δυτικής, τότε,Γερμανίας. Σε έρευνα που είχαν κάνει τότε οι Δυτικογερμανοί, σε σπίτι υπόπτου,είχε βρεθεί μια βόμβα που ήταν "μεταμφιεσμένη" σε κασετόφωνο. Κατά τους Αμερικάνους,παρόμοια "μεταμφίεση" είχε και η βόμβα που είχε τοποθετηθεί στο αεροπλάνο της **PAN-AM** καί ήταν καμουφλαρισμένη σε έναν χαρτοφύλακα τύπου **Samsonite**. Σύμφωνα με το δημοσίευμα,"αφεντικό" του Τζιμπρίλ ήταν η Συρία,ενώ "τραπεζίτης" (δηλαδή,χρηματοδότης) του ήταν το Ιράν. Κατά το **TIME**,μάλιστα,η **CIA** είχε πληροφορηθεί ότι,λίγον καιρό πριν την έκρηξη, είχε σημειωθεί μεταβίβαση ενός ποσού αρκετών εκατομμυρίων δολλαρίων από άγνωστη πηγή σε λογαριασμό του ΛΜΑΠ-ΓΔ σε τράπεζα της Βιέννης. Πάντα κατά το αμερικάνικο περιοδικό,το Ιράν είχε δώσει εντολή να ανατιναχτεί το αεροπλάνο της **PAN-AM**,σε αντίποινα για την κατάρριψη επιβατηγού αεροπλάνου των Περσικών Αερογραμμών,από το πλοίο **Vincennes** του πολεμικού ναυτικού των ΗΠΑ,τον Ιούλιο του ίδιου χρόνου,με αποτέλεσμα το θάνατο 298 ανθρώπων. Η Συρία είχε συμφωνήσει. Ο Τζιμπρίλ είχε αναλάβει την εκτέλεση της εντολής. Οι σχετικές πληροφορίες είχαν κιόλας "διαρρεύσει" στα ΜΜΕ των ΗΠΑ και φαινόταν ότι οι έρευνες είχαν σταματήσει. Το μόνο που έμενε ήταν η απόφαση της κυβέρνησης των ΗΠΑ για το πώς θα "τιμωρούσε" το Ιράν και τη Συρία...

Οταν,λοιπόν,το Νοέμβρη του 1991,η κυβέρνηση **Bush** κατηγόρησε τους

************************************** συνέχεια στην επόμενη σελίδα

...έχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

δυο Λίβυους και την κυβέρνηση του Καντάφι σαν υπεύθυνους για την βομβιστική επίθεση,πολλοί ήταν εκείνοι που έπεσαν,κυριολεκτικά, από τα σύννεφα. Κάποιοι απ'τους συγγενείς των θυμάτων, αλλά κι αρκετοί δημοσιογράφοι δεν δέχτηκαν αυτή τη νέα εκδοχή. Μερικοί απ'αυτούς,μάλιστα,έφτασαν στο σημείο να καταγγείλουν δημόσια ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ κάλυπτε,μ'αυτή της την ενέργεια,τη Συρία,ανταμείβοντάς την για τη φιλοαμερικάνικη στάση της στον πόλεμο των ΗΠΑ με το Ιράκ. Γι'αυτό,βέβαια,δεν φταίει μόνο η αρχική τοποθέτηση της κυβέρνησης Bush σ'ό,τι αφορά τους δράστες της συγκεκριμένης βομβιστικής ενέργειας, αλλά η συνολική εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ που επί δεκαετίες ολόκληρες - ακόμη και την παραμονή της έναρξης των εχθροπραξιών στον Περσικό - κατάγγελλε τη Συρία σαν "υποστηρίκτρια και καταφύγιο τρομοκρατών". Οπως,λοιπόν,είναι φυσικό,η ξαφνική αλλαγή της στάσης της αμερικάνικης κυβέρνησης, απέναντι στην κυβέρνηση της Συρίας (που,στο κάτω-κάτω,δεν άλλαξε) αμέσως μετά την υιοθέτηση αντιϊρακινής γραμμής από μέρους της, δεν κατάφερε να πείσει ένα μεγάλο - αν όχι το μεγαλύτερο - τμήμα του πληθυσμού των ΗΠΑ. Απ'ό,τι φαίνεται,μάλιστα,δεν κατάφερε, σε μεγάλο ποσοστό,να πείσει ούτε τους ίδιους τους υπεύθυνους αυτής της αλλαγής και,ιδιαίτερα τους πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ,οι οποίοι - μέσα σ'ένα βράδυ - υποχρεώθηκαν να δουν "φιλικά" τους, μέχρι τότε,"εχθρούς" τους.Χαρακτηριστικά, ο Vincent Canistraro,υπεύθυνος της CIA για τη διαλεύκανση της υπόθεσης του Maid of the Seas, δήλωσε στο TIME : "Είναι σκανδαλώδες το να επιρρίπτουμε στον Καντάφι την ευθύνη για τα πάντα...". (Περιττεύει να πούμε ότι ο Canistraro έχει ήδη απαλλαγεί απ'τα καθήκοντά του).

Σ'αυτό,λοιπόν,το μοτίβο,το αμερικάνικο περιοδικό συνεχίζει να εξιστορεί τα όσα συνέβησαν...

Σύμφωνα με την εκδοχή που παρουσίασε η κυβέρνηση,το Νοέμβρη του 1991, η βόμβα βρισκόταν μέσα στον χαρτοφύλακα και ήταν τυλιγμένη σ'ένα πουκάμισο. Ο χαρτοφύλακας αυτός είχε φτάσει στο αεροδρόμιο της Φραγκφούρτης,στη Δυτική Γερμανία,με την πτήση 180 της εταιρίας Air Malta,από τη Λα Βαλέτα. Εκεί,ο χαρτοφύλακας,αφού πέρασε από τον ηλεκτρονικό έλεγχο (των αυτόματων μηχανημάτων της εταιρίας FAG,που έχει αναλάβει την ασφάλεια του αεροδρομίου), φορτώθηκε στο μοιραίο αεροπλάνο της PAN-AM,για να εκραγεί καθώς αυτό πετούσε πάνω απ'τη Σκωτία.Σύμφωνα με την κυβερνητική ανακοίνωση του Νοέμβρη,η βόμβα είχε πυροδοτηθεί με ωρολογιακό μηχανισμό Ανάμεσα στα συντρίμια του αεροπλάνου,βρέθηκε κι ένα θραύσμα από πράσινο πλαστικό. Τα εργαστήρια της CIA αποφάνθηκαν ότι επρόκειτο για θραύσμα ελβετικού χρονόμετρου το οποίο είχε αγοραστεί στη Λιβύη (θαυμάστε ακρίβεια!...). Βρέθηκε επίσης κι ένα μισοκαμμένο κομμάτι απ'το πουκάμισο. Κατά τη CIA,το πουκάμισο αυτό είχε αγοραστεί από τη μπουτίκ Mary's House,στη Λα Βαλέτα. Σύμφωνα με την αμερικάνικη υπηρεσία,υπάλληλος της μπουτίκ αναγνώρισε τον αγοραστή του πουκάμισου,όταν οι πράκτορες του έδειξαν φωτογραφία του Αλ-Μεγκραχί.

Κατά το TIME,είναι πολύ πιθανό ο χαρτοφύλακας να μην είχε πάει στη Φραγκφούρτη από τη Μάλτα,αλλά να φορτώθηκε στο αεροπλάνο από κάποιους άγνωστους που έμεναν στην περιοχή (προσπαθόντας,έτσι,να ενισχύσει την εκδοχή της ευθύνης της ομάδας Τζιμπρίλ). Στη συνέχεια, το TIME αναρωτιέται γιατί η έρευνα δεν ασχολήθηκε καθόλου με το πώς ο χαρτοφύλακας κατάφερε να περάσει απ'το σύστημα ελέγχου αποσκευών του αεροδρομίου της Φραγκφούρτης,που θεωρείται το πιό "εξελιγμένο" του κόσμου. Ακόμη,αναρωτιέται το γιατί οι "τρομοκράτες" χρησιμοποίησαν ωρολογιακό μηχανισμό και όχι "βαρομετρικό" πυροκροτητή,όπως συνηθίζεται στις βομβιστικές ενέργειες κατά των αεροπλάνων,λόγω των συχνών καθυστερήσεων,ιδιαίτερα κατά το χειμώνα εξ αιτίας των καιρικών συνθηκών.

Σύμφωνα με το TIME,μάλιστα,στις 23/10/89 η πρεσβεία των ΗΠΑ στη Βόννη είχε στείλει τέλεξ στη διεύθυνση του FBI στην Washington, το περιεχόμενο του οποίου ενισχύει το ενδεχόμενο, ο χαρτοφύλακας να μην είχε φτάσει στη Φραγκφούρτη από τη Μάλτα. Μιλώντας για το "τερματικό σημείο ελέγχου 206" και για το αυτοποιημένο σύστημα διακίνησης των αποσκευών,το τέλεξ,που έπεσε στα χέρια του περιοδικού,αναφέρει : "...η καταχώρηση στον κομπιούτερ δεν δείχνει τη προέλευση της αποσκευής που στάλθηκε για φόρτωση στην πτήση 103 της PAN-AM.Ούτε δείχνει το αν,πράγματι,η αποσκευή αυτή φορτώθηκε στην πτήση 103. Δείχνει μόνο ότι μια αποσκευή άγνωστης προέλευσης στάλθηκε από τον Κωδικό Σταθμό 206,στις 13.07΄ μ.μ.,προς μια έξοδο,απ'όπου υποτίθεται ότι φορτώθηκε στην πτήση 103 της PAN-AM...". Υπάρχει βέβαια η χειρόγραφη ετικέτα πάνω στην αποσκευή, στην οποία θα έπρεπε να αναγράφεται ότι αυτή είχε μεταφερθεί με την πτήση 180 της Air Malta. Τέτοια ετικέτα,όμως,δεν βρέθηκε...

Ετσι,λοιπόν,το αμερικάνικο περιοδικό συμπεραίνει ότι δεν υπάρχει καμμιά απόδειξη πως οποιαδήποτε αποσκευή μεταφέρθηκε από το αεροπλάνο της Μάλτας στο αμερικάνικο. Αντίθετα,πάντα σύμφωνα με το TIME,το Σεπτέμβρη του 1989 οι Watson McAteer,επιθεωρητής της αστυνομίας της Σκωτίας, και Lawrence G.Whitaker,ειδικός πράκτορας του FBI,συνοδευόμενοι από τους Harwick καιPinsdorf της BKA (Bundeskriminalamt : Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Δίωξης Εγκλήματος της Δυτικής Γερμανίας) πήγαν στο αεροδρόμιο της Φραγκφούρτης και έκαναν το εξής "πείραμα" : τοποθέτησαν μια βαλίτσα στην ειδική υποδοχή του τερματικού σταθμού 206,πληκτρολόγησαν στην ειδική συσκευή τον προορισμό της και την έστειλαν για φόρτωση στο αεροπλάνο που ήθελαν,χωρίς να τους γίνει ο παραμικρός έλεγχος...

Ο Lee Kreindler,δικηγόρος πολλών οικογενειών θυμάτων της έκρηξης του αεροπλάνου,υποστηρίζει ότι υπάρχουν στοιχεία,που αποδεικνύουν την ανάμιξη των δυο Λίβυων. Αυτό,βέβαια,είναι αναμενόμενο,αφού η μόνη περίπτωση αποζημίωσης των οικογενειών των θυμάτων είναι να συνταχθούν με την κυβερνητική άποψη,ελπίζοντας ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα υποχρεώσει την κυβέρνηση της Λιβύης να τους πληρώσει, εφ'όσον η PAN-AM έχει κηρύξει πτώχευση.

Απ'τη μεριά τους,οι δικηγόροι της ασφαλιστικής εταιρίας που είχε ασφαλίσει το αεροπλάνο,δεν πείστηκαν κι ανάθεσαν την εξιχνίαση της βομβιστικής ενέργειας στην εταιρία ιδιωτικών αστυνομικών Interfor Inc.,επικεφαλής και πρόεδρος της οποίας είναι ο Juval Aviv, ένας 45άρης πρώην Ισραηλινός και νύν Αμερικανός πολίτης, ο οποίος ισχυρίζεται πως ήταν πράκτορας της Μοσάντ και,μάλιστα, υπεύθυνος της ομάδας αντιποίνων,μετά την επίθεση Παλαιστίνιων αγωνιστών εναντίον των Ισραηλινών αθλητών στη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 1972,στο Μόναχο. Οι μυστικές υπηρεσίες,πάντως, των ΗΠΑ και του Ισραήλ διαψεύδουν τους ισχυρισμούς του.

Με τα όσα,όμως,ανακάλυψε ή εφεύρε ο ιδιωτικός ντετέκτιβ, καθώς και με τα όσα είναι πιθανό να κρύβονται πίσω απ'όλη αυτή την ιστορία, θα ασχοληθούμε στο επόμενο τεύχος του Αναρχικού.

διεθνη...διεθνη...διεθνη...διεθνη...δι

Εντονη διπλωματική δραστηριότητα αναπτύσσει τον τελευταίο μήνα το Ισραήλ. Στις 28/4/92,με την ευκαιρία της επίσημης επίσκεψης στο Ισραήλ του Ντιμίτρι Ρούπελ,υπο ργού εξωτερικών της νεοσύστατης δημοκρατίας της Σλοβενίας,ανακοινώθηκε η σύναψη διπλωματικών σχέσεων ανάμεσα στις δυο χώρες. Παράλληλα,το πήγαινέλα απ'το Ισραήλ στις ΗΠΑ φαίνεται ότι απέδωσε καρπούς,αφού στις 30/4/92 το ημιεπίσημο Ιουδαϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων μετέδωσε ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ αποφάσισε να χορηγήσει στο Ισραήλ οικονομική βοήθεια ύψους 80 εκατομμυρίων δολλαρίων για τις ανάγκες των Εβραίων προσφύγων που συρρέουν στη χώρα,προερχόμενοι κυρίως απ'τα κράτη του τέως "ανατολικού μπλοκ".Φυσικά,το ότι οι πρόσφυγες αυτοί πρόκειται να εγκατασταθούν σε αρπαγμένα απ'τους Παλαιστίνιους εδάφη,δεν φαίνεται να απασχολεί την κυβέρνηση του George Bush, που είναι έτοιμος να κάνει τα πάντα για να κερδίσει την υποστήριξη του εβραϊκού "λόμπυ",αφού έχει χάσει την υποστήριξη όλων των άλλων. Μερικές μέρες αργότερα,επισκέφτηκε επίσημα το Ισραήλ και ο πρωθυπουργός της Ελλάδας,Κώστας Μητσοτάκης. Γιά την επίσκεψη αυτή όμως,ασχολούμαστε ιδιαίτερα στα "ΣΤΙΓΜΑΤΑ".

Παράλληλα,ωστόσο,με τη διπλωματική συνεχίζεται και η στρατιωτική δραστηριότητα του Ισραήλ. Στις 29/4/92,Ισραηλινοί φαντάροι πυροβόλησαν και σκότωσαν δυο Παλαιστίνιους στη Δυτική Οχθη. Σύμφωνα με εκπρόσωπο των ισραηλινών δυνάμεων κατοχής,οι δυο Παλαιστίνιοι οπλοφορούσαν. Την ίδια μέρα,το ισραηλινό πυροβολικό βομβαρδίζει χωριά στη "ζώνη ασφαλείας" του νοτίου Λιβάνου,σε απάντηση - όπως ισχυρίζεται το ισραηλινό υπουργείο άμυνας - για το κτύπημα του χωριού Κώκαμπα από αντάρτες με ρουκέτες τύπου Κατιούσα. Στις 30/4/92,Ισραηλινοί στρατιώτες πυροβολούν και τραυματίζουν σοβαρά 17 Παλαιστίνιους που συμμετέχουν σε ειρηνική εκδήλωση διαμαρτυρίας για τη συνεχιζόμενη κατοχή της περιοχής τους και για την επί τεσσεράμισυ χρόνια συνεχιζόμενη απαγόρευση της νυκτερινής κυκλοφορίας στη Λωρίδα της Γάζας. Την ίδια μέρα, στη "ζώνη ασφαλείας" του νοτίου Λιβάνου συνεχίζονται με αμείωτη ένταση οι ανταλλαγές ρουκετών των ανταρτών και οβίδων του ισραηλινού πυροβολικού. Παρά την ασφυκτική παρουσία Ισραηλινών στρατιωτών κι αστυνομικών,οι Παλαιστίνιοι των κατεχομένων τιμούν την εφέτος της Πρωτομαγιάς,χωρίς,ευτυχώς,να θρηνήσουν θύματα. Πολλοί εξάλλου Παλαιστίνιοι,αλλά και Εβραίοι αντισιωνιστές,τιμούν την Πρωτομαγιά στην Ιερουσαλήμ. Σύμφωνα με τις περιγραφές, στις φετεινές εκδηλώσεις συμμετείχαν λιγότεροι από πέρσι, ο αντιπολεμικός,ειρηνιστικός,διεθνιστικός χαρακτήρας,όμως,ήταν πολύ έντονώτερος. Στις 2/5/92,αντάρτες στήνουν,στη "ζώνη ασφαλείας", ενέδρα σε περίπολο του "Στρατού του Νοτίου Λιβάνου" που υποστηρίζεται από το Ισραήλ. Ενα μέλος της περιπόλου σκοτώνεται,ενώ ένα άλλο τραυματίζεται σοβαρά. Σε αντίποινα,ο "Στρατός του Ν.Λιβάνου" και οι Ισραηλινοί χτυπούν με οβίδες τα χωριά Μάλτα, Λουβαζιέχ και Τζαμπάλ Σαφί, στο έδαφος του Λιβάνου,έξω από τη "ζώνη ασφαλείας". Στις 3/5/92,ένας ακόμη Παλαιστίνιος πυροβολείται και σκοτώνεται, στη Δυτική Οχθη,από Ισραηλινούς στρατιώτες. Σύμφωνα με στρατιωτική πηγή,ο άοπλος Παλαιστίνιος είχε...αντισταθεί. Στο μεταξύ, συνεχίζεται για πέμπτη μέρα ο βομβαρδισμός λιβανέζικων χωριών από τους Ισραηλινούς και το "Στρατό του Ν.Λιβάνου". Μια γυναίκα τραυματίζεται σοβαρά στο χωριό Τζαρζούχ. Στις 4/5/92,έκτη μέρα των βομβαρδισμών,άλλοι 10 άμαχοι προστίθενται στον κατάλογο των θυμάτων.

Στις 4/5/92,ένας Ισραηλινός στρατιώτης πυροβολείται και σκοτώνεται στο στρατόπεδο προσφύγων Φάαρα.στη Δυτική Οχθη,από άγνωστο Παλαιστίνιο. Την ίδια μέρα,στη Λωρίδα της Γάζας,Ισραηλινοί στρατιώτες πυροβολούν εναντίον αόπλων Παλαιστινίων διαδηλωτών. Σκοτώνεται ένας διαδηλωτής και τραυματίζονται σοβαρά 3 άλλοι. Στις 5/5/92,Ισραηλινός στρατιώτης πυροβολεί και σκοτώνει τον Παλαιστίνιο κρατούμενο Αχμέντ Μπαρακάτ,στις στρατιωτικές φυλακές Κετζιόθ. Σύμφωνα με τη διοίκηση των φυλακών,ο κρατούμενος είχε πετάξει ένα κομμάτι σοβά σε δεσμοφύλακα. Την ίδια μέρα,εκπρόσωπος του "Στρατού του Νοτίου Λιβάνου" διαψεύδει την καταγγελία της "Διεθνούς Αμνηστίας" για βασανιστήρια κρατουμένων σε φυλακή-στρατόπεδο του ΣΝΛ, στο Νότιο Λίβανο. Στο μεταξύ συνεχίζεται για έβδομη μέρα η ανταλλαγή ρουκετών και οβίδων ανάμεσα στις δυνάμεις των ανταρτών και του ΣΝΛ και του Ισραήλ, με κύριο στόχο, βέβαια, τον άμαχο πληθυσμό της περιοχής. Στις 6/5/92,ο στρατιωτικός διοικητής των ισραηλινών δυνάμεων κατοχής της Δυτικής Οχθης,ομολογεί ότι έχει δώσει στους άντρες του εντολή να "ρίχνουν στο ψαχνό",αρνείται, ωστόσο, συγκεκριμένα επεισόδια, όπου Ισραηλινοί στρατιώτες με πολιτικά έχουν δολοφονήσει,εν ψυχρώ,Παλαιστίνιους. Δυο μέρες αργότερα,στη Χεβρώνα,οι "καλυμμένες μονάδες" του Ισραηλινού στρατού,προβαίνουν σε μια απ'τις μεγαλύτερες επιδείξεις της δύναμής τους, όταν εκατοντάδες στρατιώτες,με πολιτικά, επιτίθενται εναντίον αόπλων Παλαιστινίων διαδηλωτών και,για να τους διαλύσουν,κάνουν χρήση των όπλων τους. Ενας νεαρός Παλαιστίνιος τραυματίζεται σοβαρά από σφαίρα, ενώ ένας άλλος σκοτώνεται από τα πυρά των Ισραηλινών καθώς προσπαθεί να μεταφέρει τον πρώτο σε νοσοκομείο. Την ίδια μέρα,8/5/92,στο χωριό Ελ Μιντίγια,άγνωστοι πυροβολούν και σκοτώνουν τον Τζαμίλ Σουλεϊμάν,που σύμφωνα με ανεξακρίβωτες πληροφορίες ήταν συνεργάτης του ισραηλινού στρατού κατοχής. Την ίδια μέρα,εξ άλλου, οι Ισραηλινές στρατιωτικές αρχές αίρουν την διήμερη απαγόρευση εισόδου των Παλαιστινίων των κατεχομένων στα εβραϊκά εδάφη. Η απαγόρευση είχε επιβληθεί με αφορμή την επέτειο της ίδρυσης του ισραηλινού κράτους.

Πέρα,όμως,από την ωμή στρατιωτική βία, υπάρχει και η βία των δικαστηρίων, της νομοθετικής εξουσίας, και όλων των άλλων θεσμών του κράτους του Ισραήλ εναντίον των Παλαιστινίων. Παρά τη δίωρη στάση εργασίας με την οποία οι Ισραηλινοί τίμησαν στις 30 Απρίλη την επέτειο του ολοκαυτώματος, το Ισραηλινό κράτος πασχίζει, με κάθε τρόπο, να φανεί αντάξιο του χιτλερικού τρίτου ράιχ,εφαρμόζοντας,με τη σειρά του,μια εθνικοσοσιαλιστικής έμπνευσης πολιτική γενοκτονίας σε βάρος των Παλαιστινίων. Στις 29/4/92,τέσσερεις Παλαιστίνιοι,κατηγορούμενοι ότι σκότωσαν τρείς Ισραηλινούς,καταδικάστηκαν σε ισόβια κάθειρξη. Την 1/5/92,ο Αμπντελ Φατάχ Χαμαγιέλ,μέλος της παλαιστινιακής αντιπροσωπείας στις "ειρηνευτικές" συνομιλίες,εξορίζεται για 28 μήνες.Σύμφωνα με τις ισραηλινές αρχές,το μέτρο παίρνεται για να μην φυλακιστεί ο Χαμαγιέλ, που κατηγορείται ότι συνεργάζεται με την Ιντιφάντα. Στις 11/5/92 το Ισραήλ αρνείται να συμμετάσχει στις συνεχιζόμενες "ειρηνευτικές" συνομιλίες,επειδή σ'αυτές συμμετέχουν και Παλαιστίνιοι που δεν προέρχονται από τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη.

Σε συγκρούσεις άοπλων Παλαιστίνιων διαδηλωτών και πάνοπλων Ισραηλινών στρατιωτών στα κατεχόμενα,στις 23 και 24/5/92, έχασαν τη ζωή τους 10 περίπου Παλαιστίνιοι & τραυματίστηκαν σοβαρά περισσότεροι από 50.

Στο μεταξύ,λίγο βορειότερα,συνεχίζονται οι μάχες Κούρδων ανταρτών και Τούρκων στρατιωτών και στρατοχωροφυλάκων. Στις 28 Απρίλη 1992,Κούρδοι αντάρτες επιτίθενται εναντίον Τούρκων στην κωμόπολη Ιντίλ της νοτιοανατολικής Τουρκίας. Σκοτώνονται δυο αστυνομικοί και δυό πολίτες και τραυματίζονται άλλα τέσσερα άτομα. Στις 30/4/92,αστυνομικοί σκοτώνουν τρείς αντάρτες στα Αδανα. Την Πρωτομαγιά,σκοτώνονται 24 Κούρδοι, στην επαρχία Μπινγκόλ, στη διάρκεια σφοδρών μαχών με τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις. Αλλοι 6 Κούρδοι σκοτώνονται στην ίδια περιοχή στις 3/5/92. Στις 8/5/92, τρεις αγωνιστές του Ρ.Κ.Κ. (Κουρδικό Εργατικό Κόμμα) κι ένας πολίτης σκοτώνονται σε συγκρούσεις με τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις στην επαρχία Μπατμάν. Στις 10/5/92,σκοτώνονται άλλοι 12 αντάρτες του ΡΚΚ και συλλαμβάνονται δύο στην κωμόπολη Καχραμαναράς.

Ο τούρκικος λαός,ωστόσο,φαίνεται να αντιδρά στη γενοκτονία των Κούρδων και να αρνείται τα φιλοπόλεμα σχέδια της κυβέρνησης του "σοσιαλίζοντος φιλελεύθερου" Ντεμιρέλ. Ετσι,παρά την έντονη κυβερνητική προπαγάνδα και τα πύρινα άρθρα των περισσότερων τουρκικών εφημερίδων, οι Τούρκοι μοιάζουν να αδιαφορούν για τα τεκταινόμενα στην Βοσνία-Ερζεγοβίνη,στο Αζερμπαϊτζάν,αλλά και στις κουρδικές επαρχίες της χώρας τους. Απ' ότι φαίνεται,οι περισσότεροι έχουν καταλάβει ότι δεν έχουν να κερδίσουν απολύτως τίποτε από τις σχεδιαζόμενες - στα ΝΑΤΟϊκά επιτελεία - πολεμικές περιπέτειες της χώρας τους.

Στο σημείο αυτό,πρέπει να πούμε ότι υπάρχουν και αρκετοί Τούρκοι που δεν αρκούνται στην αδιαφορία,αλλά στρέφονται δραστικότερα ενάντια στην κυβέρνησή τους. Ετσι στις 2/5/92,μέλη της Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά) εκτελούν,στην Ισταμπούλ , πέντε μπάτσους με πολιτικά και,στις 8/5/92, τραυματίζουν με σφαίρα τον πρόεδρο του κυβερνόντος Κόμματος του Ορθού Δρόμου (DYP) στην ίδια πόλη, σ'ένδειξη συμπαράστασης στο δοκιμαζόμενο λαό των Κούρδων. Εκτός,όμως,από τους Μαρξιστές-Λενινιστές της Dev-Sol,ενάντια στη γενοκτονία των Κούρδων και στις ενδεχόμενες πολεμικές εμπλοκές της Τουρκίας στα Βαλκάνια και στον Καύκασο,έχουν δραστηριοποιηθεί και οι Τούρκοι ειρηνιστές, και, φυσικά οι Τούρκοι Αναρχικοί,που,τελευταία , αναπτύσσουν έντονη και πολύπλευρη αντιμιλιταριστική προπαγάνδα και δράση.

Αν,όμως,ο τουρκικός λαός είναι από παγερά αδιάφορος μέχρι ανοιχτά αντίθετος στα σχέδια της κυβέρνησής του, δεν συμβαίνει,δυστυχώς,το ίδιο με τις κυβερνήσεις της Ε.Ο.Κ. και με την κυβέρνηση των Η.Π.Α. Το αποδεικνύει η υπαναχώρηση της Γερμανίας από την αρχική της θέση,που καταδίκαζε τη χρησιμοποίηση από τον τουρκικό στρατό γερμανικού οπλισμού εναντίον των Κούρδων. Το αποδεικνύουν οι δηλώσεις των κυβερνητικών αξιωματούχων των ΗΠΑ,που κατάγγειλαν το ΡΚΚ σαν οργάνωση "τρομοκρατών", αναγνωρίζοντας στην τουρκική κυβέρνηση το "δικαίωμα" να βομβαρδίζει χωριά και να δολοφονεί εκατοντάδες άμαχους Κούρδους (τόσο στο τουρκικό έδαφος, όσο και στο έδαφος ξένων χωρών). Το αποδεικνύει η πρόσφατη επίσκεψη του προέδρου της Γαλλίας François Mitterand στην Αγκυρα. Το αποδεικνύει πάνω απ'όλα η αποσιώπηση των όσων συμβαίνουν στα επί τουρκικού εδάφους χωριά των Κούρδων απ'τα ευρωπαϊκά & αμερικάνικα ΜΜΕ.

Ετσι,λοιπόν,την Πρωτομαγιά,οι προσκείμενες στο Ρ.Κ.Κ. οργανώσεις των Κούρδων της Γαλλίας απηύθυναν στην κοινή γνώμη της χώρας το παρακάτω κείμενο :

"Ο κουρδικός λαός είναι ένας από τους πολυπληθέστερους λαούς, που δεν έχουν κράτος.

Τα αποικιακά κράτη,και,συγκεκριμένα, η Τουρκία,καταργούν το δικαίωμα αυτοδιάθεσης του κουρδικού λαού εφαρμόζοντας τρομοκρατικές μεθόδους.Στο βόρειο Κουρδιστάν,όπου ζουν 15 περίπου εκατομμύρια Κούρδοι,η καταπίεση είναι ιδιαίτερα βάρβαρη. Δεν απαγορεύονται μόνο οι προσπάθειες να διασωθεί η κουρδική γλώσσα και κουλτούρα, αλλά ακόμα και οι πολιτικές διεκδικήσεις γίνονται αντικείμενο βίαιης καταστολής...

...Με τη βοήθεια των δυτικής προέλευσης όπλων, το τουρκικό κράτος έχει διαπράξει εγκλήματα εναντίον του κουρδικού πληθυσμού,στη διάρκεια των γιορταστικών εκδηλώσεων για την κουρδική Πρωτοχρονιά, στις 21 του περασμένου Μάρτη,προκαλώντας έτσι το θάνατο πάνω από 100 ατόμων, που στην πλειοψηφία τους ήταν γυναίκες και παιδιά. Οι πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών και τα τάγματα θανάτου,που ελέγχονται απ'το στρατό, κατά τα πρότυπα των αδελφών οργανώσεων της Λατινικής Αμερικής, απαγάγουν,βασανίζουν και δολοφονούν Κούρδους δικηγόρους,πολιτικούς και συνδικαλιστές. Οσοι συμπαραστέκονται στην υπόθεση των Κούρδων κι όσοι υπερασπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν επιλεγμένους στόχους. Μόνο στους 4 τελευταίους μήνες, τα θύματα αυτής της τρομοκρατίας έχουν ξεπεράσει τα 200...

...Οι Κούρδοι αντάρτες δεν αντιμετωπίζονται σαν αιχμάλωτοι πολέμου . Απλά και μόνο,δολοφονούνται εν ψυχρώ μόλις δοθεί η κατάλληλη ευκαιρία...

...Η υποστήριξη των ευρωπαϊκών κρατών στην Τουρκία την ενθαρρύνει στη διάπραξη τέτοιων πράξεων. Ενα απ'τα κράτη αυτά είναι και η Γαλλία...

...Μετά την προσχεδιασμένη σφαγή, κατά τις γιορτές του NEWROZ,ο François Mitterand πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Τουρκία,στις 13 και 14/4/92. Η επίσκεψη αυτή "επικύρωσε την τρομοκρατική πολιτική του τουρκικού κράτους,που μέχρι τότε βρισκόταν απομονωμένο απ'την υπόλοιπη διεθνή κοινότητα. Ο επίσημος τύπος και η τουρκική κυβέρνηση εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο αυτή την επίσκεψη για να αποφύγουν τις διεθνείς πιέσεις. Στη συνέχεια,και ως αυτή τη μέρα,άλλοι 80 άμαχοι πολίτες έχουν σκοτωθεί...

...Η πλειοψηφία των γαλλικών ΜΜΕ τηρεί σιγή γύρω απ'αυτά τα γεγονότα, σιγή,που αποκαλύπτει τη γαλλική πολιτική σ'ό,τι αφορά το κουρδικό θέμα...

...Οι δημοκρατικές ενώσεις και οι Γάλλοι διανοούμενοι...πρέπει να παρέμβουν και να πιέσουν τη γαλλική κυβέρνηση για να σταματήσει τη στρατιωτική,οικονομική και πολιτική βοήθεια προς την Τουρκία. Το μποϋκοτάρισμα του τουρκικού τουρισμού είναι κι αυτό ένα μέσο διαμαρτυρίας...

...Το τουρκικό κράτος πρέπει να καθήσει στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων,ώστε να βρεθεί μια λύση,σύμφωνα με τη θέληση του κουρδικού λαού για τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου κράτους..."

Φυσικά,δεν περιμέναμε να μάθουμε τι συμβαίνει από την προκήρυξη του ΡΚΚ. Ο λόγος που μας έκανε να δημοσιεύσουμε αποσπάσματα της παραπάνω προκήρυξης,δεν είναι μόνο η ενημέρωση των αναγνωστών μας για τα όσα συμβαίνουν στο Κουρδιστάν,αλλά και για τις θέσεις - καθαρά κρατιστικές - του ΡΚΚ.
******** (βλέπε σχόλιο στην επόμενη σελίδα)

ΕΥΘΕΡΙΑ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ - ΕΘΝΙΚΗ

(βλ. κρατική)

Κ Υ Ρ Ι Α Ρ Χ Ι Α

(βλ. ασυδοσία-αυθαιρεσία)

Αφορμή για το σχόλιο αυτό,στάθηκε, τόσο η προκήρυξη του PKK (Partiya Karkeren Kurdistan = Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν), όσο και η έντονη - και ΣΩΣΤΗ - κριτική κάποιων συντρόφων για τη δημοσίευση της προκήρυξης της "ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗΣ-ΑΝΤΙΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ",στο τεύχος 64 του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ (1 Μάη).

Σαν "δελτίο πληροφόρησης",πρέπει,κατ' αρχή, να πούμε ότι στόχος μας είναι η ενημέρωση των αναγνωστών μας για τα όσα συμβαίνουν σε τούτη τη χώρα,αλλά και σ'όλα τα υπόλοιπα σημεία του πλανήτη.

Πρέπει να πούμε ότι οι συντάκτες του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ (τόσο οι τωρινοί,όσο και οι παλιότεροι) δεν αντέχουν το "μπλα-μπλα" και την ατέλειωτη προκηρυξιολογία-συνθηματολογία.Πιστεύουμε ότι οι Αναρχικές ιδέες προπαγανδίζονται καλύτερα μέσα από την πραγματικότητα και τα καθημερινά γεγονότα. Για το λόγο αυτό,αποφεύγουμε τη δημοσίευση θεωρητικών κειμένων και αναλύσεων. Πιστεύουμε,άλλωστε, ότι το όποιο κενό,στον τομέα αυτό, καλύπτεται από άλλα,θαυμάσια στο είδος τους, Αναρχικά έντυπα. Ετσι,δημοσιεύουμε κάποια θεωρητικότερα κείμενα, μόνο όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο για την πληρέστερη κατανόηση της πραγματικότητας,την οποία προτιμούμε να αφήνουμε να μιλάει μόνη της.

Η προκήρυξη του PKK (αποσπάσματα της οποίας δημοσιεύονται στην προηγούμενη σελίδα) και η προκήρυξη της "ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗΣ-ΑΝΤΙΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ" (που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο τεύχος) δεν είχαν δημοσιευτεί σε άλλα έντυπα. Κρίνοντας,λοιπόν,ότι το περιεχόμενό τους ήταν ενδιαφέρον,είχαμε την υποχρέωση απέναντι στους αναγνώστες μας,αλλά κι απέναντι στον ίδιο το χαρακτήρα του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ,σαν "δελτίο πληροφόρησης", να τις δημοσιεύσουμε.

Η δημοσίευση της προκήρυξης της "Α.Α.Σ." , στο προηγούμενο τεύχος,χωρίς κάποιο διευκρινιστικό σχόλιο, επέτρεψε σε κάποιους αναγνώστες μας - ιδιαίτερα σ'όσους παρέλειψαν να διαβάσουν την πρώτη σελίδα - να υποθέσουν ότι ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ συμφωνούσε σε όλα τα σημεία της προκήρυξης, πράγμα που,βέβαια,δε συνέβαινε.

Στην προκήρυξη εκείνη αναφερόταν ότι η ίδρυση "ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ" είναι,όχι απλά αναφαίρετο δικαίωμα των κατοίκων της περιοχής των Σκοπίων, αλλά και η μοναδική λύση όλων των προβλημάτων των καταπιεσμένων γειτόνων μας.

Παρόμοια είναι και η θέση του PKK.Κατ'αυτή, κύριος στόχος των αγωνιζόμενων Κούρδων είναι η ίδρυση ενός ανεξάρτητου, κυρίαρχου κουρδικού κράτους, και η ίδρυση αυτή θα σημάνει το τέλος όλων των δεινών των ανθρώπων της περιοχής.

Η παράλειψη,στο προηγούμενο τεύχος,έστω μιάς απλής δήλωσης μας,ότι δεν συμφωνούμε με τις παραπάνω θέσεις, ήταν εκείνη που προκάλεσε την κριτική των συντρόφων. Πρέπει να πούμε,ότι η παράλειψη οφειλόταν αποκλειστικά στην έλλειψη χώρου (και οικονομικών μέσων που θα μας επέτρεπαν τη διεύρυνση του διαθέσιμου χώρου μας).

Πέρα από τις πασίγνωστες πια θέσεις των Αναρχικών για το κράτος και τις διάφορες εκφάνσεις και λειτουργίες του,όμως,πιστεύουμε και πάλι ότι πολύ πιο πειστικά είναι τα όσα συμβαίνουν αυτή τη στιγμή στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, στο Ναγκόρνο-Καραμπάχ, στο Ναχτσιβάν, στην Κροατία και στη Σλοβενία...

Παντού η ανακήρυξη της "ανεξαρτησίας" κρατών,σημαίνει σφαγές αμάχων,οικονομική εξαθλίωση, κοινωνική αποσύνθεση. Οσο "ευτυχισμένοι" νοιώθουν οι σφαγιαζόμενοι των παραπάνω περιοχών,τόσο "ευτυχισμένοι" θα νοιώσουν και οι κάτοικοι του Κουρδιστάν και της Μακεδονίας.

Οσο "ελεύθεροι" ήταν κάτω από το ζυγό των "ξένων" αφεντικών, τόσο "ελεύθεροι" θα είναι και κάτω απ'το ζυγό των "ντόπιων" εξουσιαστών τους.

Και,ίσως,τα πράγματα να είναι και χειρότερα αφού κυρίαρχη ιδεολογία αυτών των νεοσύστατων κρατών θα είναι ο εθνικισμός και κυρίαρχη τάση της πολιτικής τους, ο επεκτατισμός με το πρόσχημα της "απελευθέρωσης υπόδουλων αδελφών" ή με την ωμή δικαιολογία της διεύρυνσης του "ζωτικού χώρου" τους.

Οσο για την περίφημη "ανεξαρτησία" των κρατών αυτών, και μόνο οι συνθήκες,κάτω απ'τις οποίες κηρύχτηκε και αναγνωρίστηκε, μαρτυρούν ότι ότι τα κράτη αυτά,που οφείλουν την ύπαρξή τους στις διαμάχες των υπερδυνάμεων, καθώς και στον άγριο ανταγωνισμό των μεγάλων πολυεθνικών εταιριών, κάθε άλλο παρά ανεξάρτητα είναι δυνατόν να θεωρηθούν.

Περιττεύει να θυμίσουμε ότι τα ίδια ισχύουν και για όλα τ'άλλα κράτη.

Ετσι,οι Ελληνες "απελευθερώθηκαν" απ'το ζυγό των Τούρκων,για να γίνουν ραγιάδες των συμπατριωτών τους τσιφλικάδων, σκλάβοι μισθωτοί των ντόπιων μεγαλοβιομηχάνων και οφειλέτες,τελικά,κάποιων,ξένων και πάλι,υπερατλαντικών αφεντικών. Ιδρυσαν κι οι Ελληνες ένα "ανεξάρτητο" κράτος, για ν' αλληλοσφαχτούν με τους γείτονές τους, για ν'αλληλοσφαχτούν με τους λαούς της Κριμαίας, της Κορέας, του Περσικού Κόλπου...

Η',μήπως,ξεχνάει κανείς τα όσα έγιναν κι εξακολουθούν να γίνονται στις "απελευθερωμένες" πρώην αποικίες της Αφρικής, της Ασίας, της Νότιας Αμερικής ;

Δεν συμφωνούμε,λοιπόν, μ'όσους "κόβονται" για το "δικαίωμα" των λαών ν'αποκτήσουν "ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος".

Ενας τέτοιος αγώνας είναι,στην ουσία,ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ...

Φυσικά,το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου και του κάθε λαού στη γλώσσα, στην ελεύθερη διαμόρφωση των ιδεών του, στην πολιτιστική του παράδοση και κληρονομιά, στο μέλλον,στη ζωή του, είναι ΑΝΑΦΑΙΡΕΤΟ. Κι ακόμα,ΑΝΑΦΑΙΡΕΤΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΛΑΘΗ...

ΕΝΑ ΤΕΤΟΙΟ ΜΟΙΡΑΙΟ ΚΑΙ ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΛΑΘΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΑ ΙΔΡΥΕΙ ΚΡΑΤΗ...

Στο μέτρο,λοιπόν,που η ίδρυση ενός κράτους δεν θίγει μόνο την ελευθερία των υπηκόων του, αλλά και όλων των ανθρώπων του κόσμου, ΕΧΟΥΜΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΦΑΙΡΕΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ...

...ΚΑΙ Θ'ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΜΕΧΡΙ Δ Ι Α Λ Υ Σ Ε Ω Σ ΤΟΥ Δ Ι Κ Ο Υ Μ Α Σ ! . . .

****

Σε παλιότερα τεύχη του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ, έχουμε αναφερθεί στην Bougainville και στον αγώνα των κατοίκων αυτής της μακρινής περιοχής που "ανήκει" στην Παπούα-Νέα Γουϊνέα . Στα μέσα του Απρίλη - μας πληροφορούν από την Αυστραλία - ένοπλες δυνάμεις της Παπούα -Ν.Γουϊνέας,υποστηριζόμενες κι από Αυστραλούς στρατιώτες,έκαναν απόβαση στο νησί για να εξουδετερώσουν τον BRA (Bougainville Revolutionary Army = Επαναστατικό Στρατό της Bougainville) και να διασφαλίσουν τη συνέχιση της εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων & των κατοίκων του νησιού,από τις Αυστραλέζικες-πολυεθνικές υλοτομικές εταιρίες...

Τέσσερεις μέρες μετά την εξέγερση των απόκληρων της μητρόπολης του καπιταλισμού,στο Los Angeles,η κυβέρνηση του Ιράκ ζήτησε απ'το Συμβούλιο Ασφαλείας του Ο.Η.Ε. να καταδικάσει την κυβέρνηση των Η.Π.Α. για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των εγχρώμων πολιτών τους. ΤΩΡΑ,ΠΛΑΚΑ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΥΝ Ή ΣΟΒΑΡΟΛΟΓΟΥΝ ;...

Εμείς,πάντως,από μια μεριά,σπάμε τρομερή πλάκα με τους λαούς της αείμνηστης ΕΣΣΔ,που,μόλις κατέρρευσε ο "υπαρκτός σοσιαλισμός" και "θριάμβευσε ο καπιταλισμός",αποφάσισαν να γιορτάσουν την "ελευθερία",επιδιδόμενοι σ'ένα όργιο αλληλοεξόντωσης... Από την άλλη μεριά,βέβαια,η σφαγή τόσων ανθρώπων είναι τραγική. Πιστεύουμε,ωστόσο,ότι αυτό θα επιταχύνει και την ωρίμανση των "νεοαπελεύθερων" λαών του πρώην "ανατολικού μπλοκ"...

Στις 19/3/92, 4 ομοσπονδιακοί Αυστραλοί αστυνομικοί και 3 εφοριακοί εισέβαλαν στο σπίτι του Bill Bartlett,στελέχους της U.W.U. (Unemployed Workers Union = Ενωση Ανέργων Εργατών),στο Launceston. Οι μπάτσοι πήραν τις δισκέττες του κομπιούτερ καθώς & κάποια δελτία συνδρομών μελών που βρήκαν εκεί και,στη συνέχεια,εκέβραμαν στα γραφεία της UWU,στο Κέντρο Αλληλοβοήθειας της Κοινότητας καθώς και στο κοινοτικό κατάστημα τροφίμων. Οι μπάτσοι κι οι εφοριακοί, τελικά, έφυγαν παίρνοντας μαζί τους 3 κομπιούτερς,αξίας 17.000 δολλαρίων Αυστραλίας (περίπου 2.550.000 δρχ.),και δεκάδες άλλα έγγραφα,δισκέτες,δελτία συνδρομών, καθώς και τραπεζικά βιβλιάρια. Αρχικά,η αστυνομία δεν έδωσε καμμιά εξήγηση γι'αυτές τις ενέργειες. Αργότερα,ωστόσο,ισχυρίστηκε ότι είχε προκύψει κάποιο οικονομικό σκάνδαλο...Η ουσία,όμως,βρίσκεται στο ότι η UWU,που έχει ιδρυθεί και δρά από τα τέλη της δεκαετίας του 1972, έχει ενοχλήσει σοβαρά τα μεγάλα εργατικά συνδικάτα,αλλά και την ίδια την ομοσπονδιακή κυβέρνηση της Αυστραλίας, αφού στρέφεται με ιδιαίτερη βιαιότητα - κι απ'ότι φαίνεται και με αποτελεσματικότητα - ενάντια στην κυβερνητική πολιτική στον τομέα της απασχόλησης και των κοινωνικών παροχών. Οι Αναρχικοί κι Αναρχοσυνδικαλιστές της περιοχής της Μελβούρνης συμπαραστέκονται από την πρώτη στιγμή στον αγώνα της UWU για να επιστρεφούν αμέσως τα όσα κατάσχεσαν οι αστυνομικοί κατά τη ληστεία της 19/3/92, για να μην χρησιμοποιηθούν δικαστικά οποιαδήποτε στοιχεία περιέχονται σ'αυτά ενάντια σε άνεργους κι εργάτες, για το δικαίωμα των εργατών να οργανώνονται ελεύθερα και χωρίς κυβερνητικές ή άλλες παρεμβάσεις.
(Από το Anarchist Age,No 16,Μελβούρνη,Απρίλης 1992).

THE VOICES OF DISSENT FESTIVAL, δηλαδή ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΩΝ ΦΩΝΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΦΩΝΟΥΝ, έγινε από τις 16 Απρίλη μέχρι τις 3 Μάη του 1992,στη Μελβούρνη. Με συναυλίες, κινηματογραφικές προβολές, καλλιτεχνικές εκθέσεις, θεατρικές παραστάσεις (δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε την παράσταση της αγγλο/ελληνικής κωμωδίας "Women with Moustaches"-"Γυναίκες με μουστάκια",όσο κι αν εκείνο το ... "μόνο για γυναίκες" μας φαίνεται κάπως σεξιστικό...),χάππενινγκ στους δρόμους, λογοτεχνικές βραδιές, πολλές και διάφορες συζητήσεις για θέματα που κάλυπταν όλο το φάσμα - από την πολιτική και την οικονομία , μέχρι το περιβάλλον και τον "πολιτιστικό ακτιβισμό" - και,φυσικά,με την καθιερωμένη πρωτομαγιάτικη πορεία, οι Αναρχικοί,Αναρχοσυνδικαλιστές,Αυτόνομοι,Εναλλακτικοί, Οικολόγοι κλπ. της πόλης τίμησαν με τον δικό τους τρόπο την επέτειο της εργατικής εξέγερσης του Σικάγου. (Anarchist Age,No 16.).

+++

Για μια κοινωνία απαλλαγμένη από την ιδεολογία του κέρδους και τους νόμους του εμπορίου, ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ διανέμεται και δεν πουλιέται...

+++

Αν και βρισκόμαστε στις σελίδες των διεθνών νέων, δεν μπορούμε να μην αφιερώσουμε τις διπλανές φωτογραφίες (που δημοσιεύτηκαν στην αγγλόφωνη εβδομαδιαία εφημερίδα Middle East Times) στο Μιχάλη Ζούβελο, καθώς και σ' όλους τους αιμοβόρους υποστηρικτές και υπέρμαχους της επιβολής της θανατικής ποινής.
Οι φωτογραφίες τραβήχτηκαν από έναν φωτορεπόρτερ του Reuter, στις 29 Απρίλη 1992, στη διάρκεια της κατάληψης του υπουργείου εσωτερικών της Καμπούλ, από τους "μουτζαχεντίν" της οργάνωσης "Χεζμπ-ε-ισλαμί".
Στην 1η φωτογραφία, ο υπάλληλος του υπουργείου συλλαμβάνεται απ' τους ένοπλους δικαστές του.
Στην 2η φωτογραφία, ο κατηγορούμενος "προφυλακίζεται", δηλαδή δένεται πισθάγκωνα, ως "ύποπτος φυγής".
Στην 3η φωτογραφία, απολογείται, με τη βοήθεια του ματσουκιού του ειεισαγγελέα, ενώ ο δικαστής (δεξιά) ξεκαρδίζεται στα γέλια, καθώς τον κρίνει ένοχο και του επιβάλει την εσχάτη των ποινών, που εκτελείται με τη συνέχιση του άγριου ξυλοδαρμού.
Στην 4η και τελευταία φωτογραφία, το πτώμα του εκτελεσμένου ρίχνεται στα σκυλιά.
ΚΑΘΕ ΣΧΟΛΙΟ ΠΕΡΙΤΤΕΥΕΙ.

Εκλογές για τοπικό κοινοβούλιο έγιναν στο επί Ιρακινού εδάφους Κουρδιστάν, με μεγάλη συμμετοχή, στις 18 και 19/5/92. Θυμίζουμε ότι, σύμφωνα με το ιρακινό σύνταγμα, οι κουρδικές επαρχίες του Ιράκ "απολαμβάνουν" καθεστώς διοικητικής αυτονομίας.

Πρόγραμμα εκπαίδευσης των ενόπλων δυνάμεων του Κουβέϊτ στη χρήση πυραύλων Patriot άρχισε υπό την επίβλεψη Αμερικανών στρατιωτικών "συμβούλων", στις 18/5/92.

Ενα μασούρι δυναμίτιδας εξερράγη στις 15/5/92, έξω από το σπίτι του πρωθυπουργού της Υεμένης, Χαϊντέρ Αμπού Μπακρ Αλ-Ατάς, προκαλώντας ελαφρές υλικές ζημιές. Στις 17 του ίδιου μήνα, η αστυνομία ανακοίνωσε τη σύλληψη δυο υπόπτων, χωρίς να δώσει περισσότερα στοιχεία στη δημοσιότητα.

Στις 13/5/92, η αστυνομία της Αιθιοπίας ανακοίνωσε ότι συνέλαβε ένα μέλος του Ισλαμικού Μετώπου για την Απελευθέρωση του Ορόμο, καθώς ετοιμαζόταν να ανατινάξει τις αποθήκες καυσίμων του αεροδρομίου της Αντίς Αμπέμπα. Σύμφωνα με καταγγελίες Χριστιανών, Μουσουλμάνοι σκότωσαν 16 καλόγερους κι αρκετούς άλλους Χριστιανούς, σε μοναστήρι της επαρχίας Μαραργκέ, στην Ανατολική Αιθιοπία. Για "λόγους τεχνικούς και ασφαλείας", η μεταβατική κυβέρνηση αποφάσισε ν' αναβάλει τις εκλογές, που είχαν προγραμματιστεί για τις 6/6/92. Οι εκλογές θα διεξαχθούν, τελικά, στις 21/6/92.

Αρκετοί Αιθίοπες, ωστόσο, δεν δείχνουν να χαίρονται με την προοπτική των εκλογών αυτών, αφού το όνειρό τους είναι... η επιστροφή της χώρας στο, πρό του Μενγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ, καθεστώς απόλυτης μοναρχίας. Η αναμενόμενη επάνοδος στη χώρα του διαδόχου του αυτοκράτορα Χαϊλέ Σελασιέ, για την επίσημη κηδεία του πατέρα του που είχε εκτελεστεί, τον Αύγουστο του 1974 απ' τη μαρξιστική κυβέρνηση, έχει προκαλέσει αναταραχή και "ελπίδες", ιδιαίτερα, στη φυλή των Αμάρα (απ' την οποία προέρχεται η αυτοκρατορική οικογένεια). Εκτός, όμως, από τους Αμάρα και τις φιλομοναρχικές οργανώσεις της Αιθιοπίας (κυριώτερη απ' τις οποίες θεωρείται η "Μόα Ανμπέσα", δηλαδή "Ο Λέων του Ιούδα"), έντονο ενδιαφέρον δείχνουν κι όλες οι ανά τον κόσμο Ρασταφαριανικές οργανώσεις (κύρια των ΗΠΑ και της Τζαμάϊκα), που πιστεύουν στη... θεότητα του αυτοκράτορα της Αιθιοπίας και στην... αθανασία του(!), και που εκατοντάδες μέλη τους έχουν συρρεύσει στην αιθιοπική πρωτεύουσα για να δουν από κοντά τη... νεκρανάσταση... του θεού τους !!! Πάντως, για τους τυχόν σκεπτικιστές, πρέπει να πούμε ότι... αφού, μετά από 75 ολόκληρα χρόνια, κατάφερε να αναστηθεί ο "πασών των Ρωσσιών" Νικόλαος και, μάλιστα, να ανακαταλάβει από τους μαρξιστές και την Αγια Πετρούπολη, τίποτε δεν αποκλείεται...

Στα κατεχόμενα από το Ισραήλ εδάφη των Παλαιστινίων, η εξόντωση των τελευταίων συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. Η "Αλ Χακ" (Οργάνωση των Παλαιστινίων για τα Ανθρώπινα δικαιώματα) κατάγγειλε, στις 13/5/92, ότι, μετά τις νέες διαταγές της ηγεσίας του στρατού, οι Ισραηλινοί στρατιώτες δολοφονούν εν ψυχρώ και απροειδοποίητα άμαχους Παλαιστίνιους. Την ίδια μέρα, Ισραηλινοί στρατιώτες πυροβολούν και σκοτώνουν τον Μπιλάλ Αμπντελ Καντέρ Γκανέν, στη Δυτική Οχθη. Ο Γκανέν ήταν καταζητούμενος λόγω της συμμετοχής του στην Ιντιφάντα. Στις 14/5/92, οι ισραηλινές αρχές κατοχής επέμεναν να εξετάσουν τα έγγραφα, που είχαν μαζί τους δυο μέλη της παλαιστινιακής αντιπροσωπείας στις "ειρηνευτικές συνομιλίες", τα οποία επέστρεφαν από την Αίγυπτο στην κατεχόμενη Παλαιστίνη. Οι 2 Παλαιστίνιοι αρνήθηκαν να δεχθούν την έρευνα και οι Ισραηλινοί τους απαγόρευσαν την είσοδο και τους ανάγκασαν να επιστρέφουν στην Αίγυπτο.

Στις 15/5/92, ο υπουργός άμυνας του Ισραήλ, Μοσέ Αρενς, δήλωσε επίσημα, ότι στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη, ...δεν δρουν "τάγματα θανάτου"...

Με εξ ίσου αμείωτη ένταση, συνεχίζονται και οι μάχες Κούρδων και Τούρκων. Στις 12/5/92, 4 Κούρδοι αντάρτες και ένας Τούρκος αστυνομικός σκοτώνονται στην επαρχία Ντινσόλ. Στις 14/5/92, κυβερνητικός εκπρόσωπος ανακοινώνει ότι η Αγκυρα θεωρεί "νόθες" τις εκλογές πού έχουν προκηρυχτεί στο ιρακινό Κουρδιστάν, για τις 18 και 19/5/92. Λίγες μόλις ώρες μετά την ανακοίνωση, η τουρκική πολεμική αεροπορία βομβάρδισε κουρδικές περιοχές στο ιρακινό έδαφος. Στις 15/5/92, η τουρκική τηλεόραση ανακοινώνει ότι, σε διάφορες μάχες, σκοτώθηκαν 27 Τούρκοι στρατιώτες και 36 Κούρδοι αντάρτες. Την άλλη μέρα, 4 ακόμη Κούρδοι κι ένας Τούρκος πληρώνουν με τη ζωή τους την πολιτική των ΗΠΑ και της ΕΟΚ στη περιοχή. Στις 18/5/92, ο υπουργός εσωτερικών της Τουρκίας ανακοινώνει ότι κατά τις τελευταίες συγκρούσεις έχουν σκοτωθεί περισσότεροι από 100 Κούρδοι αντάρτες του PKK. Φυσικά, δεν δίνει τον αριθμό των νεκρών Τούρκων, ούτε - πολύ περισσότερο - τον αριθμό των νεκρών αμάχων πολιτών...

Αναρχικός Μαύρος Σταυρός - Ε Π Ε Ι Γ Ο Ν

Το άνοιγμα της έκθεσης EXPO'92,στη Σεβίλλη της Ισπανίας,αποτέλεσε,για τους Αναρχικούς συντρόφους αυτής της χώρας, μιαν ακόμη αφορμή κινητοποίησης ενάντια στην παγκόσμια κυριαρχία του καπιταλισμού, τη γενοκτονία σε βάρος ολόκληρων λαών, την καταπίεση και εκμετάλλευση που εντείνονται με τη "νέα τάξη πραγμάτων.

Από τη μεριά του,το κράτος αντέταξε σ'αυτή την κινητοποίηση έναν χωρίς προηγούμενο μηχανισμό καταστολής και ελέγχου, επανδρωμένο με μια στρατιά μπάτσων όλων των επίλεκτων μονάδων της ισπανικής αστυνομίας (τεθωρακισμένα,ειδικά σώματα για την καταστολή διαδηλώσεων,αντιτρομοκρατικές μονάδες,ασφαλίτες με πολιτικά). Παράλληλα,ο τύπος ανέλαβε την ψυχολογική προετοιμασία των επιχειρήσεων,μιλώντας για τον "κίνδυνο επίθεσης της ΕΤΑ" και δημοσιεύοντας καθημερινά τις αστυνομικές διαταγές που απαγόρευαν όλες τις διαδηλώσεις στην πόλη.

Παρ'όλα αυτά,στις 19 Απρίλη 1992,οι Αναρχικοί,σε συνεργασία μ' άλλες ομάδες, διοργάνωσαν συναυλία διαμαρτυρίας ενάντια στην έκθεση. Μετά το τέλος της συναυλίας, σχηματίστηκε αυθόρμητα,πορεία στην οποία συμμετείχαν πάρα πολλοί κάτοικοι της Σεβίλλης. Αλλοι κάτοικοι είχαν βγεί στα πεζοδρόμια,επευφημούσαν τους πορευόμενους και φώναζαν κι αυτοί τα συνθήματα της πορείας. Η πορεία,αφού έκανε το γύρο της πόλης,χωρίς να σημειωθεί κανένα επεισόδιο,ετοιμαζόταν να διαλυθεί. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή διάλεξαν οι μπάτσοι - που ακολουθούσαν απ'την αρχή την πορεία - για να επιτεθούν.

Ορμησαν,με σηκωμένα τα κλόμπς,κι άρχισαν να χτυπούν άγρια, τόσο εκείνους που συμμετείχαν στην πορεία, όσο και τον κόσμο που ήταν συγκεντρωμένος στα πεζοδρόμια.

Οι πορευόμενοι,ωστόσο,μετά την αρχική σύγχυση,κατάφεραν να ανασυνταχτούν. Χρησιμοποιώντας μερικά σκουπίδια και ξύλα από κοντινές οικοδομές,ύψωσαν οδοφράγματα κι αποφάσισαν ν'αντισταθούν.

Τότε,οι μπάτσοι άρχισαν να πυροβολούν. Μια κοπέλλα, που στεκόταν στο πεζοδρόμια,τραυματίστηκε σοβαρά στο στήθος,ενώ ένας σύντροφος δέχτηκε μια σφαίρα στο πόδι. Τα 500 περίπου άτομα,που είχαν απομείνει απ'την πορεία,αναγκάστηκαν να χωριστούν σε μικρές ομάδες και να διασκορπιστούν,καταδιωκόμενα απ'τους μπάτσους.Η αστυνομία,απέκλεισε με δεκάδες κλούβες όλη την περιοχή κι άρχισαν οι μαζικές συλλήψεις. Παράλληλα,συνεχιζόταν ο άγριος ξυλοδαρμός όσων βρίσκονταν στους δρόμους. Μια ομάδα συντρόφων, βρισκόταν στο κέντρο της πόλης όταν δέχτηκε άγρια επίθεση πολυάριθμων μπάτσων με πολιτικά,που ήταν οπλισμένοι με καδρόνια κι αλυσίδες. Ακόμα και στα νοσοκομεία είχαν εγκατασταθεί μπάτσοι που συνελάμβαναν τους τραυματίες που μεταφέρονταν εκεί με τ'ασθενοφόρα. Οι επίσημες πηγές μιλούν για 10 τραυματίες απ'την πλευρά των διαδηλωτών, ενώ ο αριθμός των μπάτσων που τραυματίστηκαν φτάνει στους 14.Συνελήφθησαν 45 συνολικά άτομα,ανάμεσά τους και μερικοί σύντροφοι απ'τη Γερμανία,την Αυστρία,καθώς και ένας Κούρδος.

Το ίδιο βράδυ,οργανώθηκε συνέλευση για την αντιμετώπιση της κατάστασης. Στη συνέλευση αυτή μίλησαν και εκπρόσωποι ομάδων Ινδιάνων,που είχαν συγκεντρωθεί στη Σεβίλλη,διαμαρτυρόμενοι ενάντια στην αποικιοκρατία και στην EXPO'92.

Στις 12 το μεσημέρι της επόμενης μέρας,20/4/92,εκατοντάδες άτομα συγκεντρώθηκαν στο κέντρο της πόλης,με πανώ και συνθήματα για την άμεση απελευθέρωση όλων των συλληφθέντων. Αρκετοί δημοσιογράφοι των τοπικών ΜΜΕ,αλλά κι απ'όλη την Ισπανία,παρακολουθούσαν τους ομιλητές που κατάγγελλαν την αστυνομική κτηνωδία. Οι μπάτσοι,ωστόσο,δεν είχαν κορέσει τα κτηνώδη τους ένστικτα. Λίγα μόλις λεπτά μετά την έναρξη των ομιλιών,όρμησαν με δεκάδες διμοιρίες και με δεκάδες ένοπλους μοτοσυκλεττιστές στους συγκεντρωμένους κι άρχισαν να τους χτυπούν με τα κλομπς. Πολλοί τραυματίστηκαν κι αρκετοί πιάστηκαν. Οι μπάτσοι συνέχισαν να κυνηγούν τον κόσμο σ'όλη την περιοχή. Στις γωνιές,ομάδες μπάτσων με πολιτικά έπεφταν πάνω στους περαστικούς και τους κακοποιούσαν,ενώ άλλες ομάδες μπάτσων έκαναν εφόδους σε στέκια Αναρχικών,Εναλλακτικών,Αυτόνομων... 55 άτομα πιάστηκαν κι οδηγήθηκαν στα κρατητήρια για "τα περαιτέρω".

Στις 5 το απόγευμα της ίδιας μέρας,9 διμοιρίες μπάτσων επέδραμαν σε κατασκήνωση Ινδιάνων κι Αναρχικών και συνέλαβαν άλλα 30 άτομα. Παράλληλα,συλλαμβάνονταν κι άλλα άτομα,που αναγνωρίζονταν από τα βίντεο που είχαν πάρει οι δημοσιογράφοι την προηγούμενη ημέρα και το μεσημέρι.

Σύμφωνα με επίσημη ανακοίνωση του γερμανικού προξενείου της Σεβίλλης,οι Γερμανοί σύντροφοι που πιάστηκαν έχουν κακοποιηθεί άγρια. Τρία άτομα ακόμη,οδηγήθηκαν σε νοσοκομεία,τραυματισμένα από σφαίρες. Ανάμεσά τους κι ένας Βάσκος,ο οποίος, παρά την σοβαρότητα του τραύματός του, είχε κρατηθεί όλη τη νύχτα σε αστυνομικό τμήμα, χωρίς να του παρασχεθεί οποιαδήποτε βοήθεια.

Παρά τις ανατριχιαστικές καταγγελίες,ωστόσο,το ισπανικό κράτος φαίνεται αποφασισμένο να μην επιτρέψει σε κανέναν να αμφισβητήσει την εξουσία, την πολιτική και την EXPO'92 του.

Οι εφημερίδες και τα ΜΜΕ όλης της Ισπανίας,υπακούοντας στα κελεύσματα της "σοσιαλιστικής" κυβέρνησης της "αυτού μεγαλειότητος",διαστρέφουν την αλήθεια - όταν δεν αποσιωπούν εντελώς τα όσα συνέβησαν - και μιλούν για διαδήλωση "μερικών πάνκς και σκίνχεντς", για πυροβολισμούς κατά των αστυνομικών, για "διείσδυση τρομοκρατών της ΕΤΑ ανάμεσα στους διαδηλωτές" κλπ...

Το βράδυ της 22/4/92,πάντως,τα νέα είχαν μαθευτεί σ'όλη την Ισπανία,χάρη στο δίκτυο Αναρχικής-Εναλλακτικής ενημέρωσης. Διαδηλώσεις αλληλεγγύης στους συλληφθέντες έγιναν σε πολλές άλλες πόλεις,κύρια στη Χώρα των Βάσκων,όπως στο Σαν Σεμπαστιάν, στο Μπιλμπάο, στην Παμπλόνα,στη Βιτόρια κι αλλού.

Στις μέρες που ακολούθησαν,αφέθηκαν ελεύθεροι μόνο 10 απ'τα πάνω από 100 άτομα που έχουν συλληφθεί. Σε 7 συντρόφους απαγγέλθηκαν ήδη κατηγορίες για "σωματικές βλάβες" σε βάρος των μπάτσων.Η τύχη των υπολοίπων εξακολουθεί να παραμένει αβέβαιη.

Ολοι οι συλληφθέντες δήλωσαν ότι βασανίστηκαν άγρια απ'τους μπάτσους,που αφού τους ξυλοκόπησαν,τους ανάγκασαν να ξαπλώσουν κάτω και τους ποδοπάτησαν. Ηδη,έχει σχηματιστεί επιτροπή από δικηγόρους και έχουν υποβληθεί μηνύσεις για τα βασανιστήρια.

Ιδιαίτερη ανησυχία εκφράζεται για την τύχη των μη Ισπανών συντρόφων. Τα προξενεία των χωρών τους,μ'εξαίρεση το γερμανικό, δεν δείχνουν να ενδιαφέρονται για την τύχη τους. Χαρακτηριστική είναι η άρνηση του προξενείου της Αυστρίας να παρέμβει για την απελευθέρωση Αυστριακού συντρόφου,ο οποίος,μάλιστα,πάσχει από επιληψία και κρατείται σε άγνωστη φυλακή.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του Αναρχικού τύπου της Ισπανίας, στόχος των μπάτσων ήταν η επίδειξη ισχύος του ισπανικού κράτους, ιδιαίτερα, με αφορμή την επίσημη επίσκεψη στη Σεβίλλη των βασιλιάδων, Σοφίας και Χουάν Κάρλος, απέναντι στις δυναμικές κινητοποιήσεις, που σημειώνονται τελευταία σ'όλες τις ισπανόφωνες χώρες του κόσμου - και φυσικά και στην Ισπανία - για την επέτειο των 500 χρόνων από την ανακάλυψη της αμερικανικής ηπείρου που,όπως είναι γνωστό, σήμανε την αρχή της πιο άγριας γενοκτονίας της ανθρώπινης ιστορίας, σε βάρος των Ινδιάνων.

Μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές,έχουν γίνει γνωστά ελάχιστα μόνο ονόματα συλληφθέντων συντρόφων. Πρόκειται για τους

* Iván Iglesias από το Bilbao
* Eduardo Canals Guarnet από τη Βαρκελώνη
* Carlos Calvet Soteras από το Hospitalet της Βαρκελώνης
* Pablo Arillo από τη Ronda

& * Asier Valverde από την Azpeitia

που κρατούνται στις φυλακές Sevilla II(ταχυδρομική διεύθυνση :

SEVILLA II
Crtra Torreblanca-Mairens del Alkol, Km.3.
41007 SEVILLA
ESPAÑA)

καθώς και για τους

* Alfonso Lara Garay

& * Agostín Terenzo Gómez

από τη Σεβίλλη,που βρίσκονται στις φυλακές Sevilla I (διεύθυνση:

SEVILLA I
c/. Mariano Benlliure 1
41005 SEVILLA
ESPAÑA).

Οι Αναρχικοί σύντροφοι της Ισπανίας,οι οργανώσεις και ομάδες τους και ο Διεθνής Αναρχικός Μαύρος Σταυρός, καλούν τους συντρόφους , στις διάφορες χώρες του κόσμου να συμπαρασταθούν στους κρατούμενους, στέλνοντάς τους μηνύματα αλληλεγγύης, δημοσιοποιώντας τις παραπάνω ειδήσεις, διαδηλώνοντας έξω από ισπανικές πρεσβείες και προξενεία, και - πάνω απ'όλα - συμμετέχοντας στις εκδηλώσεις καταγγελίας των 500 χρόνων αποικιοκρατίας και γενοκτονίας σε βάρος των Ινδιάνων της Αμερικής.

Η τραυματισμένη κοπέλλα δέχεται τις πρώτες βοήθειες.

(Για το άρθρο αυτό,χρησιμοποιήθηκαν τηλεφωνικές ανταποκρίσεις και δημοσιεύματα από τις εφημερίδες Solidaridad Obrera,No 228,Mayo 1992, C.N.T.,No 137,Mayo 1992, Le Monde Libertaire,No 869,30/4-6/5/92 και απ'το δελτίο ειδήσεων του A.N.A.,No 157,21/4/92).

Την Παρασκευή,8 Μάη 1992,ένα μέλος της ομάδας που εκδίδει το περιοδικό **Arm the Spirit** (Οπλίστε το Πνεύμα), ο Brian Coan κλήθηκε να παρουσιαστεί,στις 28 Μάη,στο ομοσπονδιακό ορκωτό δικαστήριο του **Springfield** της Μασσαχουσέττης. Καθώς οι διαδικασίες των ομοσπονδιακών ορκωτών δικαστηρίων θεωρούνται απόρρητες, η κυβέρνηση των Η.Π.Α. δεν υποχρεώνεται να αποκαλύψει το γιατί κλήθηκε να καταθέσει ο **Brian**, ούτε το αντικείμενο της συνεδρίασης του δικαστηρίου. Αν κι ένας από τους πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών,που επέδωσαν στον **Brian** την κλήση,ανέφερε ότι επρόκειτο για κάποια απειλή κατά της ζωής του προέδρου **George Bush**, μιά τέτοια κατηγορία είναι εντελώς αφηρημένη. Το **Arm the Spirit** θεωρεί ότι όλη αυτή η ιστορία δεν είναι παρά μια επιχείρηση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης,που αποβλέπει στην τρομοκράτηση κάποιων πολιτικών ακτιβιστών.

Ο **Brian**,μόλις του επιδόθηκε η κλήση,δήλωσε ότι αρνείται να συνεργαστεί,μ'οποιονδήποτε τρόπο,με το ομοσπονδιακό δικαστήριο.

Τα ομοσπονδιακά ορκωτά δικαστήρια είναι εργαλεία πολιτικής καταπίεσης. Οι διαδικασίες είναι απόρρητες (δηλαδή δεν επιτρέπεται , ούτε σε δικηγόρους, ούτε σε δημοσιογράφους, να παρακολουθούν τις εξετάσεις των μαρτύρων και τις άλλες προδικαστικές πράξεις), και απ'τη στιγμή που θα βρεθούν μπροστά στο δικαστήριο,αυτοί που καταθέτουν υποχρεώνονται από το νόμο ν'απαντήσουν σ'όλες τις ερωτήσεις σχετικά με οποιοδήποτε θέμα, αλλοιώς,κινδυνεύουν να καταδικαστούν σε φυλάκιση μέχρι 18 μηνών και να κλειστούν στις ομοσπονδιακές φυλακές για "περιφρόνηση προς το δικαστήριο".Στις δεκαετίες του 1970 και του 1980,τα ομοσπονδιακά ορκωτά δικαστήρια, επανειλημένα,είχαν χρησιμοποιηθεί από την κυβέρνηση των ΗΠΑ για την άδικη φυλάκιση δεκάδων αγωνιστών του κινήματος της αντίστασης των μαύρων, της ανεξαρτησίας του **Puerto Rico** και των αντιιμπεριαλιστικών κινήσεων."Ο μόνος τρόπος,με τον οποίο - σαν κίνημα αντίστασης - μπορούμε ν'αντιταχτούμε σ'αυτή την καταστολή , είναι με τη μαζική και συνολική μας άρνηση να συνεργαστούμε" λέει στη σχετική του ανακοίνωση το περιοδικό,που ασχολείται,κύρια, με θέματα του ένοπλου αντιιμπεριαλιστικού αγώνα,και αυτοπροσδιορίζεται ως εξής:

"Το **Arm the Spirit** είναι μια αυτόνομη/αντιιμπεριαλιστική πληροφοριακή κολλεκτίβα που υποστηρίζει τους απελευθερωτικούς αγώνες ανά τον κόσμο,περιλαμβανομένων και των αγώνων για την αυτοδιάθεση των Πορτορικανών,των Νέων Αφρικανών,των Μεξικάνων/Νοτιοαμερικάνων και των Ιθαγενών Αμερικάνων που ζουν σ'αυτή την ήπειρο. Υπάρχουν,αυτή τη στιγμή,πολιτικοί κρατούμενοι κι αιχμάλωτοι πολέμου απ'όλα αυτά τα κινήματα και όλα τους,κάποια στιγμή,έχουν γίνει στόχος των ομοσπονδιακών ορκωτών δικαστηρίων. Οσο κι αν είμαστε μια μικρή και σχετικά καινούργια οργάνωση κι όσο κι αν η ανάμιξη του **Brian** στο **Arm the Spirit** , μάλλον, δεν έχει σχέση με την κλήση, δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι για τίποτε. Πιστεύουμε πως είναι σημαντικό να δείξουμε ότι η τρομοκρατική επίθεση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης ενάντια στον **Brian** , αποτελεί επίθεση ενάντια στους αγωνιστές που έχουν απομείνει στη Βόρεια Αμερική κι ότι επίθεση σε έναν σημαίνει επίθεση σ'όλους. Γι'αυτό το λόγο θα θέλαμε να ζητήσουμε και τη δική σας αλληλεγγύη, κι ελπίζουμε ότι θα υποστηρίξετε την ολική άρνηση του **Brian** να συνεργαστεί με το ομοσπονδιακό ορκωτό δικαστήριο.

Οποιοι θέλουν,μπορούν να στείλουν γράμματα ή τηλεγραφήματα (ή να τηλεφωνήσουν) και να απαιτήσουν το άμεσο σταμάτημα κάθε διαδικασίας ενάντια στον Brian,στη διεύθυνση του αρμόδιου εισαγγελέα :

Kevin O'Regan
Assistant US Attorney
1550 Main Street
5th Floor
SPRINGFIELD,MA,01103
U.S.A.
τηλ. : 001-413-785-0235

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΟΠΛΟ !

ARM THE SPIRIT ".

Στα μέσα της δεκαετίας του 1980,ένα πραγματικό κύμα καταληψεων ξέσπασε στην πόλη της Νέας Υόρκης,σαν απάντηση στην αλματώδη αύξηση των ενοικίων και της αδυναμίας μεγάλου τμήματος του πληθυσμού να βρει μια στέγη σ'αυτό τον θαυμαστό καινούργιο κόσμο των γιάππιδων. (Σ.τ.Α.:Η λέξη γιάππης,προέρχεται από την τεχνητή λέξη "yuppy",που με τη σειρά της κατασκευάστηκε απ'τ'αρχικά των λέξεων "young upcoming person"="νεαρό ανερχόμενο άτομο". Παλιότερα,στα ελληνικά λεγόταν και πάλι με μια λέξη ξένης καταγωγής "καρριερίστας". Το ότι δεν υπάρχει λέξη ελληνική, που να δηλώνει το άτομο που ενδιαφέρεται μόνο για τη σταδιοδρομία,τη καταξίωση και το κοινωνικό "κύρος",δεν σημαίνει,βέβαια,πως η ελληνική κοινωνία δεν είναι γεμάτη από τέτοιου είδους "καλόπαιδα ...). Εκατοντάδες,νεαρών κυρίως,αστέγων διεκδίκησαν, λοιπόν,το ζωτικό τους χώρο στα εγκαταλελειμμένα σπίτια της περιοχής του Manhattan's Lower East Side,τα περισσότερα απ'τα οποία ανήκαν στο δήμο που τα άφηνε άδεια,περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή για να δώσει αντιπαροχή,για να χτιστούν στη θέση τους νέα υπερπολυτελή διαμερίσματα.

Ανάμεσα στους πρώτους καταληψίες που κατάφεραν να συνειδητοποιήσουν τις πολιτικοκοινωνικές εκφάνσεις και συνέπειες του κινήματος τους,ήταν κι ο **Kenny Tolia**. Το 1986,μαζί με άλλους, συμμετείχε στην ίδρυση της "**537 East 5th Street Homesteaders' Association**", δηλαδή την "Ενωση των Αντιστεκόμενων Καταληψιών του αριθμού 537 της Ανατολικής 5ης Οδού",οι οποίοι αγωνίζονταν για την παραμονή τους στο κτίριο. Τον Δεκέμβρη,ωστόσο,του ίδιου χρόνου,με μια ιδιαίτερα βίαιη επιχείρηση,οι μπάτσοι κατάφεραν να εκκενώσουν το σπίτι,που από τότε μένει μέχρι σήμερα ακατοίκητο.

Παράλληλα,ο Kenny συμμετείχε στις κινητοποιήσεις για τη διάσωση του "**Garden of Eden**" ("Κήπου της Εδέμ"),ενός κήπου που είχαν φυτέψει κάτοικοι της περιοχής σε δημοτική έκταση. Το 1987,ήταν πάλι ένας απ'τους εμπνευστές και δημιουργούς της "**Rainbow Kitchen**" (της "Κουζίνας του Ουράνιου Τόξου"),μιας κατασκήνωσης σ'ένα χέρσο δημοτικό οικόπεδο,στη διασταύρωση της 9ης Οδού και της 3ης Λεωφόρου,στην οποία βρήκαν στέγη και τροφή εκατοντάδες άνθρωποι που είχαν μείνει άστεγοι λόγω της αύξησης των ενοικίων.

Οι πρωτομαγιάτικες συναυλίες

Η κοινότητα των καταληψιών,όπως ήταν φυσικό,αποτέλεσε γόνιμο έδαφος για την ανάπτυξη πολιτικοκοινωνικών ιδεών που ξέφευγαν και αντιμάχονταν τα καθιερωμένα. Κέντρο αυτής της δραστηριότητας έγινε το **Tompkins Square Park**, όπου οργανώνονταν συναυλίες, συζητήσεις, πολιτικές εκδηλώσεις κλπ. Εκεί μαζεύονταν και διακινούσαν τις ιδέες τους καταληψίες,Αναρχικοί,αριστεριστές,καλλιτέχνες κι όλοι όσοι διαφωνούσαν με τις θέσεις του βορειοαμερικάνικου εξουσιαστικού κατεστημένου. Το 1987,ο Kenny ήταν ένας απ'τους ιδρυτές της "**Emergency Coalition Against Martial Law**" (**ECAML**= "Συσπείρωση Εκτακτης Ανάγκης Ενάντια στον Στρατιωτικό Νόμο"),που είχε δημιουργηθεί λόγω των ψιθύρων που κυκλοφορούσαν,ότι με αφορμή το σκάνδαλο "Contragate" (δηλαδή,της παράνομης χρηματοδότησης και στρατιωτικής υποστήριξης προς τις ακροδεξιές συμμορίες της Νικαράγουα),η κυβέρνηση σχεδίαζε την εξόντωση των διαφωνούντων. Η οργάνωση αυτή έγινε ιδιαίτερα γνωστή,λόγω της συγκρουσιακής στρατηγικής που ακολούθησε σ'ό,τι αφορούσε την περιστολή των ελευθεριών των πολιτών,με πρόσχημα τον "πόλεμο ενάντια στα ναρκωτικά".

1988 : Η επιδρομή των μπάτσων

Τον Ιούλιο του 1988,οι δημοτικές αρχές της Ν.Υόρκης,υποκινημένες απ'τους "νοικοκυραίους",δηλαδή τους ιδιοκτήτες των σπιτιών της περιοχής, αποφάσισαν να απαγορεύσουν την κυκλοφορία στο πάρκο,από τα μεσάνυχτα μέχρι το πρωί. Τη νύχτα της 6 Αυγούστου του 1988 οργανώθηκε - σ'απάντηση - μια μαζική διαδήλωση διαμαρτυρίας στο πάρκο της **Tompkins Square**. Πολυάριθμες αστυνομικές δυνάμεις απέκλεισαν την περιοχή κι επιτέθηκαν με ιδιαίτερη κτηνωδία στους διαδηλωτές. Μέχρι τα ξημερώματα,οι μπάτσοι έδερναν όποιον διαδηλωτή ή άσχετο περαστικό έβλεπαν μπροστά τους,τόσο μέσα στο πάρκο όσο και σ'ολόκληρη τη συνοικία. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τον ξεσηκωμό όλων των κατοίκων της περιοχής που,τελικά, βγήκαν στους δρόμους και καθάρισαν την περιοχή απ'τα αστυνομικά αποβράσματα.Ο δήμος,υποχρεώθηκε μετά απ'αυτό να άρει την απαγόρευση της κυκλοφορίας,αφού ακόμα και οι πιο μετριοπαθείς Νεοϋορκέζοι χαρακτήρισαν την αστυνομική επιχείρηση της 6ης Αυγούστου σαν "οχλοκρατική εκδήλωση της αστυνομίας". Από κείνη τη μέρα, το **Tompkins Square Park** έγινε χώρος συγκεντρώσεων και εκδηλώσεων όλων εκείνων , που ήταν αντίθετοι στην αστυνομική βία και στον φασισμό.

Οι Αναρχικοί απαντούν

Στο μεταξύ,οι Αναρχικοί του **Lower East Side** είχαν εξελιχθεί σ'έναν υπολογίσιμο παράγοντα στην περιοχή. Είχαν παρέμβει δυναμικά σε μια δημόσια συγκέντρωση κάποιων κατοίκων,που ήθελαν ν'απαγορευθεί η χρήση του πάρκου από άστεγους,και την είχαν διαλύσει,αναγκάζοντας τον αρμόδιο του δήμου για τα πάρκα να το βάλει στα πόδια. Δεκάδες Αναρχικοί και καταληψίες εμφανίζονταν στις συνεδριάσεις του 3ου διαμερισματικού συμβουλίου της Ν.Υόρκης και ξεφώνιζαν - στην κυριολεξία - τους νοικοκυραίους και τους γιάππις. Ακόμα,οι Αναρχικοί δημιούργησαν ένα κέντρο αντιπληροφόρησης και αντιπροπαγάνδας, στο κέντρο της συνοικίας, που λειτουργούσε σαν βιβλιοπωλείο με το όνομα "**Sabotage Books**".Ο Kenny συμμετείχε.

Η πρωτομαγιάτικη συναυλία του 1990

Στα τέλη του Απρίλη του 1990,στο πάρκο οργανώθηκε το 4ο Ετήσιο Πρωτομαγιάτικο Φεστιβάλ Καταλήψεων,με τον γενικό τίτλο "**Resist to Exist**" ("Αντισταθείτε για να Υπάρξετε"). Επρόκειτο για 4 μέρες μουσικής και πολιτικοκοινωνικών εκδηλώσεων που είχαν οργανώσει οι ντόπιοι Αναρχικοί και καταληψίες για να γιορτάσουν την επιβίωση και την ανάπτυξη του κινήματος των καταλήψεων στο **Lower East Side**.

Για το φεστιβάλ είχε δοθεί η σχετική άδεια της υπηρεσίας πάρκων του δήμου (που,φυσικά,δεν μπορούσε να κάνει κι αλλοιώς).Την πρωτομαγιά,που δινόταν η τελευταία συναυλία,η χρήση των μεγαφώνων είχε επιτραπεί μέχρι τις 9 το βράδυ. Το τελευταίο συγκρότημα ήταν στη μέση του προγράμματός του εκείνη τη στιγμή και οι οργανωτές της συναυλίας ζήτησαν και πήραν απ'τον υπεύθυνο της υπηρεσίας του δήμου παράταση δέκα λεπτών για να τελειώσει η συναυλία. Οι μπάτσοι,ωστόσο,είχαν άλλη "άποψη".Ανέβηκαν στη σκηνή και ζήτησαν να κλείσουν αμέσως τα μεγάφωνα.

Η πίστα,εκείνη τη στιγμή,ήταν γεμάτη κόσμο που χόρευε.Ανάμεσα σ'αυτούς,ήταν κι ο **Kenny**.

------------------------------- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

μπάτσοι άρχισαν να σπρώχνουν βίαια όσους βρίσκονταν στο δρόμο τους. Κάποιος απ'το ακροατήριο πέταξε ένα μπουκάλι και, τότε, οι μπάτσοι έκαναν μαζική έφοδο στην πίστα,χτυπόντας με τα κλόμπς και συλλαμβάνοντας κόσμο. Οι συλλήψεις αυτές δεν γίνονταν τυχαία αφού οι μπάτσοι συνέλαβαν,τελικά,μόνο άτομα που ήταν γνωστά για τη δράση τους. Δυο γυναίκες,ο παρουσιαστής κι ο διευθυντής της σκηνής χτυπήθηκαν άγρια με κλόμπς και γροθιές και συνελήφθησαν. Ο Kenny δέχτηκε κι αυτός απανωτά χτυπήματα κι οδηγήθηκε αιμόφυρτος στο αστυνομικό τμήμα. Η κακοστημένη αυτή προβοκάτσια προκάλεσε την οργή των 300 περίπου θεατών,που αντέδρασαν με μιαν αυθόρμητη πορεία που σύντομα εξελίχθηκε σε οδομαχίες με τους μπάτσους. Τα επεισόδια κράτησαν τέσσερεις ολόκληρες ώρες και στο τέλος τους,28 μπάτσοι οδηγήθηκαν στα νοσοκομεία,ενώ 28 άτομα οδηγήθηκαν στο τμήμα.

Ο Kenny κρατήθηκε στο τμήμα 24 ολόκληρες ώρες περισσότερο από τους άλλους συλληφθέντες,επειδή,όπως είπαν οι μπάτσοι "είχε χαθεί ο φάκελλός του". Τελικά,του απαγγέλθηκε κατηγορία για "επίθεση κατά αστυνομικού","στάση" και υποκίνηση σε στάση". Ο Kenny αντέδρασε κάνοντας,με τη σειρά του,μήνυση κατά των μπάτσων και ιδιαίτερα κατά του επιθεωρητή Michael Julian,που εκείνη την εποχή ήταν διοικητής του 9ου αστυνομικού τμήματος κι ήταν εκείνος που είχε διατάξει την επίθεση στη συναυλία. Η μήνυση αφορούσε τα χτυπήματα που είχε δεχτεί ο Kenny κατά τη σύλληψη και την κράτησή του.

Αστυνομική καταστολή

Η αστυνομία της Νέας Υόρκης βρήκε στα επεισόδια της Πρωτομαγιάς του 1990 την αφορμή που έψαχνε για να καταστείλει κάθε ριζοσπαστική δραστηριότητα στην περιοχή του Tompkins Square Park. Εκατοντάδες μπάτσοι πλημμύριζαν την περιοχή και κάθε βράδυ μάζευαν κόσμο με διάφορα προσχήματα. Το Sabotage Books τέθηκε υπό στενή παρακολούθηση κι οι μπάτσοι κάθε βράδυ πέρναγαν και προσπαθούσαν να δουν τι γινόταν μέσα,ρίχνοντας τις δέσμες των κλεφτοφάναρών τους στα παράθυρα. Η ώρα της καταστολής είχε φτάσει...

Η δίκη

Το καλοκαίρι του 1990,διατάχθηκε η παραπομπή 11 ατόμων στα δικαστήρια με διάφορες κατηγορίες σχετικά με τα γεγονότα της Πρωτομαγιάς.Ο Kenny Tolia ήταν ένας απ'τους κατηγορούμενους. Η κατηγορία της επίθεσης είχε πέσει κι ο Kenny παραπεμπόταν για "στάση",σε βαθμό κακουργήματος,και "υποκίνηση σε στάση".

Η δίκη άρχισε το φθινόπωρο του 1991,στο ανώτατο δικαστήριο (ορκωτό) της Νέας Υόρκης. Πρόεδρος ήταν ο Richard C.Failla. Στην ίδια δίκη,ήταν κατηγορούμενοι κι άλλοι δυο γνωστοί αγωνιστές του Tompkins Square Park,ο Lori Sbordone (ο παρουσιαστής της συναυλίας) κι ο John Potak (γνωστός για τη δράση του στην περιοχή). Και οι τρεις τους είχαν αρνηθεί να "παζαρέψουν την ενοχή τους" (που,σύμφωνα με το νόμο της Νέας Υόρκης,θα σήμαινε απλά κάποιες εβδομάδες "προσφοράς εργασίας στην κοινότητα") και είχαν δηλώσει ότι θα αποδείκνυαν την αθωότητά τους.

Η δίκη κράτησε 3½ μήνες. Οι μάρτυρες κατηγορίας ήταν όλοι μπάτσοι. Ο περιφερειακός εισαγγελέας Dan Conolly φαινόταν ιδιαίτερα προκατειλημένος εναντίον του Kenny. Ο επιθεωρητής Julian ,που εν τω μεταξύ είχε προαχθεί σε ανώτατο στέλεχος της αστυνομίας της Ν.Υόρκης, ήταν πρώτος στον κατάλογο και κατέθεσε ότι ο Kenny είχε "βγάλει,την Πρωτομαγιά,τέσσερεις λόγους",τους οποίους,φυσικά, είχαν ακούσει μόνο οι μπάτσοι κι απ'τους οποίους το μόνο πράγμα που όλοι τους θυμόνταν,ήταν οι φράσεις που στοιχειοθετούσαν το αδίκημα της "υποκίνησης σε στάση",δηλαδή : "Αντισταθείτε!" και "Γαμείστε τους μπάτσους!".

Οι ένορκοι χρειάστηκαν 11 μέρες για να βγάλουν απόφαση.Ο Lori κι ο John απαλλάχτηκαν απ'όλες τις κατηγορίες. Ο Kenny αθωώθηκε για το κακούργημα της "στάσης",κηρύχτηκε, όμως, ένοχος για το πλημμέλημα της "υποκίνησης σε στάση".

Ορισμένοι απ'τους ενόρκους παραδέχτηκαν ότι οι μαρτυρίες των αστυνομικών είχαν σοβαρές αδυναμίες,αλλά είπαν ότι "ο αριθμός των μαρτύρων κατηγορίας ήταν τόσο μεγάλος,ώστε τους είχε επηρρεάσει, οδηγώντας τους στην καταδικαστική απόφαση". Κάποιοι,μάλιστα, από αυτούς είχαν στείλει στον πρόεδρο του δικαστηρίου και επιστολή , συνιστώντας του να δείξει επιείκεια.

Ο δικαστής Failla ,ωστόσο,που δεχόταν πιέσεις από "υψηλά ισταμένους",αγνόησε αυτή την επιστολή. Εκφωνώντας την απόφασή του,αποκάλεσε τον Kenny "αμετανόητο",επειδή είχε υποστηρίξει την αθωότητά του, και συμφώνησε με τον εισαγγελέα ότι οι αγωνιστές του Tompkins Square Park έπρεπε να "αποθαρρυνθούν". Ο Kenny ήταν,τελικά,ο μόνος που βρισκόταν στα χέρια της "δικαιοσύνης". Αυτός έπρεπε,λοιπόν,να πληρώσει...

Στις 6 Απρίλη 1992, ο Kenny Tolia οδηγήθηκε στις φυλακές του Rikers Island, αφού ο δικαστής Failla, εξαντλώντας τα όρια του νόμου, του επέβαλε τη μεγαλύτερη προβλεπόμενη ποινή του ενός χρόνου, για ένα αδίκημα,για το οποίο κανείς άλλος δεν είχε φυλακιστεί ποτέ στη Ν Υόρκη.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Στο μεταξύ,στη Νέα Υόρκη,σχηματίστηκε μια επιτροπή για την άμεση απελευθέρωση του,καταδικασμένου για τις ιδέες του,Kenny Tolia.

Στην επιτροπή συμμετέχουν οι παρακάτω Αναρχικές/Αντιεξουσιαστικές ομάδες της Ν.Υόρκης :

* Neither East Nor West
* Unconventional Action
* Autonomous Anarchist Action
* Love and Rage
* The Shadow
* NY Anarchist Youth Federation
* NY Anarchist Black Cross

Στις 6 Ιουνίου 1992,η επιτροπή οργάνωσε συναυλία συμπαράστασης & απηύθυνε έκκληση στους Αναρχικούς/Αντιεξουσιαστές όλου του κόσμου να δείξουν την αλληλεγγύη τους στον φυλακισμένο Kenny.

Οσοι,λοιπόν, εξακολουθούν να αισθάνονται Αναρχικοί κι' Ανθρωποι,ας στείλουν το μήνυμά της συντροφικότητάς και της αλληλεγγύης τους στην επιτροπή,

FREE KENNY
c/o 528 Fifth St.
Bklyn, NY, 11215
U.S.A.

ή στον ίδιο το φυλακισμένο σύντροφο,

Kenny Tolia 792-2401
Maritime Facility 2
Pier 36
P.O.B. 1019,
NEW YORK, NY, 10009

ΑΡΧΙΣΑΝ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΟΪΚΑΝΩΝ ΚΑΙ ΛΟΥΜΠΙΚΟΝ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ

Ronald Cross

Gordon Lazore

Στις 19 Φλεβάρη 1992,καταδικάστηκαν απ'το αποικιοκρατικό "ανώτατο δικαστήριο" του Κεμπέκ (αποτελούμενο - κατά τα πρότυπα των ΗΠΑ - αποκλειστικά από λευκούς) οι δυο πρώτοι Μοϊκανοί αιχμάλωτοι του πολέμου,που είχε ξεσπάσει το 1990,στην περιοχή

Ο Ronald Cross (πολεμικό ψευδώνυμο: Lassagna) βρέθηκε ένοχος 20 αδικημάτων απ'τα 40 για τα οποία είχε κατηγορηθεί αρχικά και καταδικάστηκε σε φυλάκιση 4 ετών και 4 μηνών.

Ο Gordon Lazore (Noriega) καταδικάστηκε σε φυλάκιση 23 μηνών, για τα 9 απ'τα 17 αδικήματα του κατηγορητηρίου.

Για το φθινόπωρο,ετοιμάζονται οι δίκες 37 ακόμη Μοϊκανών και 13 Λουμπικον αιχμαλώτων πολέμου.

Για περισσότερες πληροφορίες,μηνύματα συμπαράστασης και - κατά το δυνατόν - οικονομική βοήθεια,απευθυνθείτε στον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό Αθήνας ή στις παρακάτω διευθύνσεις :

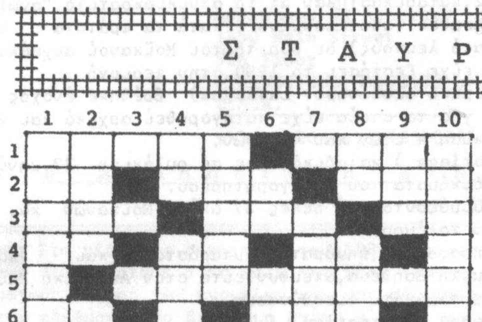
* Akweks Defense Information
P.O.Box 633
Kanehsatake Mohawk Territory
KANEHSATAKE,QUEBEC JON 1EO
CANADA

* Friends of the Lubicon
485 Ridelle Avenue
TORONTO, ONT. M6B 1K6
CANADA

Π Α Ρ Α Λ Ε Ι Π Ο Μ Ε Ν Α . . .

Στις 10/6/92,φασίστες επιτέθηκαν και τραυμάτισαν τον Στέφανο Παπαπολυμέρου,που κολλούσε αντιπολεμικές αφίσσες,στην περιοχή της πλατείας Αμερικής. Λάθος πρώτο:ο Στέφανος ήταν μόνος του... Λάθος δεύτερο (και πιο σοβαρό):οι φασίστες ήταν περισσότεροι... (Ηθικό δίδαγμα 1ο:Μέτρα αυτοπροστασίας...Ηθικό δίδαγμα 2ο:Μην τους αφήσετε να γίνουν ακόμη περισσότεροι...) -●- Στις 11/6/92,οι αριστεριστές (ΟΣΕ,ΟΑΚΚΕ,ΚΚΕμ-λ,ΕΚΚΕ κλπ.)οργάνωσαν αντιπολεμική συγκέντρωση και πορεία,που ξεκίνησε απ'τα προπύλαια. Η συμμετοχή Αναρχικών συντρόφων, ολικών αρνητών,αντιεξουσιαστών κλπ. ήταν επιβεβλημένη,όπως επιβεβλημένη ήταν και είναι η διεύρυνση αυτών των αντιπολεμικών-αντιεθνικιστικών εκδηλώσεων και η μεταβολή τους σε γενικότερες αντιεξουσιαστικές-αντικρατικές κινητοποιήσεις -●- Ενα,πάντως,ακόμη λάθος είναι η διάκριση των φασιστών σε "δεξιούς" και σε "ακροδεξιούς". Η ΜΑΚΙ,η ΟΝΝΕΔ,η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ,η ΔΑΚΕ είναι το ίδιο,αν όχι ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ,με το ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ,την ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ,τη ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ,το ΕΝΕΚ,τους ΣΚΙΝΧΕΝΤΣ... -●- ΑΚΟΜΗ ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ "ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ" ΦΑΣΙΣΤΕΣ (ο νοών,νοείτω) -●- Οι μεταξύ τους διαφορές θα πρέπει,ωστόσο,να λαμβάνονται υπ'όψη,με άξονα την αποτελεσματικότερη αντιμετώπισή τους -●- ΟΙ ΔΑΝΟΙ,ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΠΟΥ ΑΝΤΕΔΡΑΣΑΝ ΣΤΟ ΜΑΑΣΤΡΙΧΤ (οι Ολλανδοί το προφέρουν Μααστρίχτ και όχι Μάαστριχτ). ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ... -●- Σταυρόπουλος : δημοσιογράφος στον ΑΝΤΕΝΝΑ και μάρτυρας κατηγορίας κατά των 28 που κατηγορούνται ότι έκαψαν την καμμένη απ'τον Νίκο Καρρά πρυτανεία του Ε.Μ.Π. Ο τύπος "άκουσε" από κάποιον ότι "άκουσε" από άλλους ότι οι "καταληψίες είχαν ομολογήσει" !... -●- Οι Καρπενησιώτες δεν θέλουν τον Παύλο Μπακογιάννη...ούτε σαν άγαλμα. Εχουν απόλυτο δίκιο,αφού ο "ήρωας της δημοκρατίας" έφαγε μόνος του τα λεφτά που του έδωσε ο Κοσκωτάς και στους συμπατριώτες του δεν άφησε ούτε τα...κουκούτσια. -●- ΕΜΠΑΡΓΚΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ. Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ ΞΑΝΑΧΤΥΠΗΣΕ... -●- Οι υπό αμερικάνικη κατοχή Παναμέζοι ξεσηκώνονται.Ενας Αμερικάνος στρατιώτης της δύναμης κατοχής πλήρωσε με τη ζωή του την αδηφαγία του αμερικάνικου κεφαλαίου... -●- Ισραηλινοί και Σύροι έχουν ήδη εμπλακεί (στρατιωτικά) στην κοιλάδα Μπεκαά. ΠΡΟΣΟΧΗ : Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΒΡΩΜΑΕΙ ΜΠΑΡΟΥΤΙ... -●- Αντίθετα,η κατάσταση στα ΒΑΛΚΑΝΙΑ,απλώς,"ΜΥΡΙΖΕΙ"... -●- ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΡΙΑ ΑΚΟΜΗ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ".Δεν βλέπουμε,βέβαια,γιατί θα πρέπει κανείς να στενοχωρηθεί που κάποιοι μισθωτοί σκλάβοι ΕΧΑΣΑΝ ΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ ΤΟΥΣ...(Ας πάνε στην ΑΚΕΠ να τους κεράσουν ΨΩΜΙ ΚΑΙ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ.Να ζητήσουν τον Χάλαρη...). -●- Στις 8/6/92,πράκτορες της Μοσάντ δολοφόνησαν τον Ατέφ Μπ'σέϊσο,στέλεχος του γραφείου της "Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης" στο Παρίσι -●- Στα κατεχόμενα, η ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ περνάει σε ΕΝΟΠΛΗ ΦΑΣΗ -ο- Οι σφαγές στην Ταϋλάνδη σταμάτησαν,αφού,τελικά,οι Αμερικάνοι τα βρήκαν με τους...Αμερικάνους -●- Διεθνής συνάντηση Αναρχικών,οργανωμένη από τη Γαλλική Αναρχική Ομοσπονδία,έγινε από την 1 μέχρι τις 3/5/92 στο Παρίσι. Η απουσία συντρόφων απ'την Ελλάδα έσωσε και πάλι την κατάσταση -●- Από τα νέα έντυπα του "χώρου" ξεχωρίζουμε την ΑΠΟΠΕΙΡΑ. Είναι το μόνο έντυπο που έφτασε στα χέρια μας ΔΩΡΕΑΝ (παρά το ότι είναι "έντιμο") -●- Από τα άλλα,τα μη-περιοδικά,τα "άτιμα",τα ΑΝΑΡΧΙΚΑ έντυπα,ΕΝΑ και ΜΟΝΑΔΙΚΟ : Η Αλληλογραφία του Νετσάγιεφ. Εκδομένη από τη ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΟΥ ΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ της Θεσσαλονίκης. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΔΟΣΕΙ ΚΑΝΕΙΣ... (Μαθαίνουμε,πάντως,ότι οι μπάτσοι προσπαθούν να δημιουργήσουν προβλήματα στους συντρόφους της ΛΕ.ΦΙ.ΒΟ.Π... Ο Αναρχικός τάσσεται ανεπιφύλακτα στο πλευρό τους.) -ο- Οσο για τους τυχόν εχθρούς του Αναρχικού : ΝΑ ΤΟΥΣ ΓΙΝΕΙ ΣΑΝ ΤΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ !!!

Σ Τ Α Υ Ρ Ο Λ Ε Ξ Ο Ν ο . 4

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1.Πιέτρο...Ιταλός Αναρχικός των αρχών του αιώνα,που έδρασε στην Αργεντινή. Ανάμεσα στ'άλλα,εξέδιδε και την επιθεώρηση Criminología Moderna (Σύγχρονη Εγκληματολογία). - Απ'τον τίτλο Αναρχικής εφημερίδας που έβγαινε στον Πύργο,τον περασμένο αιώνα-

2.Ποιοτικά φωνήεντα.- Ερηκτικά αρχικά.- Απευθύνεται σε "ευγενείς", αλλά και σε γαϊδούρια.

3.Εκανε διάσημο τον Συρανό ντε Μπερζεράκ (καθαρεύουσα).- Υπηρεσία που ασχολείται με αεροπλάνα.- Αρθρο (ανάποδα). 4.Σημαίνει και τη μόδα, την επικαιρότητα,την προβολή.- Γράφτε απλά ΒΟ. - Το 380 με γράμματα. 5.Η Νέα Ζηλανδία,όπως τη λένε οι κάτοικοί της. 6.Μάρκα Σοβιετικών όπλων (και του Καλασνίκωφ).- Απ'αυτά δεν λείπει κανένα (ανάποδα). 7.Το μικρό όνομα της ηρωίδας της παρισινής κομμούνας Μισέλ.-Δερμάτινο δοχείο. 8.Γράφτε απλά ΔΜ.- Ρήμα βιαίων χαρακτήρων. 9.Παιδί για τα θελήματα των θεών του Ολύμπου (ανάποδα,αιτιατική).- θηλυκό άρθρο (ανάποδα,αιτιατική.- Ανάποδο χειλικό σύμφωνο. 10.Ετσι λεγόταν αυτός που αποκήρυσσε τον κομμουνισμό (ανάποδα,με άρθρο).

ΚΑΘΕΤΑ

1.Ιταλός επαναστάτης που έδρασε σ'όλους σχεδόν τους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες της εποχής του.Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από το θάνατό του. 2.Εξέδιδε τον ΣΠΑΣΤΗ. - Εμμονη ιδέα των μαρξιστών-λενινιστών. 3.Γράφτε απλά ΡΙ. 4.Αυτό καλεί.- Σύγχρονη ελληνική παρακρατική ομάδα. 5.Γαμήλιο ύφασμα (ανάποδα).- Γράφτε απλά ΖΕ. 6.Παλιά αστυνομικά αρχικά.- Διακριτικά γράμματα περιπολικών.- Σαιξπηρικός βασιλιάς (ανάποδα). 7.Κωμόπολη της Λοκρίδας. 8.Αρχή μιας ατέλειωτης σειράς (καθαρεύουσα).- Από τον τίτλο Πατρινής Αναρχικής εφημερίδας του περασμένου αιώνα. 9.Αν δεν ελέγχονταν απ'τα κόμματα,θα μπορούσαν να εξελιχθούν ακόμη και σε Αναρχικές κολλεκτίβες (αρχικά).- Πολλές φορές τον καλλιεργούν για στρατιωτικές χρήσεις. 10.Αν και του άσκησε έντονη κριτική,ο Μπακούνιν τον σεβόταν,τον θαύμαζε και κάπου τον ζήλευε...

Λύσεις του προηγούμενου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1.ΣΙΚΑΓΟ - ΑΔΤ (Αρ.Δελτ.Ταυτότητας). 2.ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ. 3.ΑΛΣ - ΥΟ (υπουργ.οικονομ.) -ΡΚ. 4.ΙΑ - ΟΝ - ΝΑΤΟ. 5.ΣΝ - ΞΕΝΟ - ΑΚ (αστικ.κώδικας). 6. ΔΟΥΛΟ - ΤΤΤ. 8.ΕΚΤΑΣΗ - ΟΡΩ. 9.ΟΙΡ (Ρίο) - ΦΙΡ. 10.ΕΣΣΑΙΟΣ - ΑΟ.

ΚΑΘΕΤΑ: 1.ΣΠΑΪΣ - ΔΕ. 2.ΙΡΛΑΝΔΙΚΟΣ. 3.ΚΩΣ - ΟΣΤΙΣ. 4.ΑΤ(Τα) - ΟΞΥ - ΑΡΑ. 5.ΓΟΥΝΕΛΑΣ. 6.ΟΜΟ - ΝΟΣΗΡΟ. 7.ΝΟ. 8.ΑΓΡΑ - ΟΦ (off side). 9.ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ. 10.ΤΑ (Ο.Τ.Α.) - ΟΚΤΑΩΡΟ.